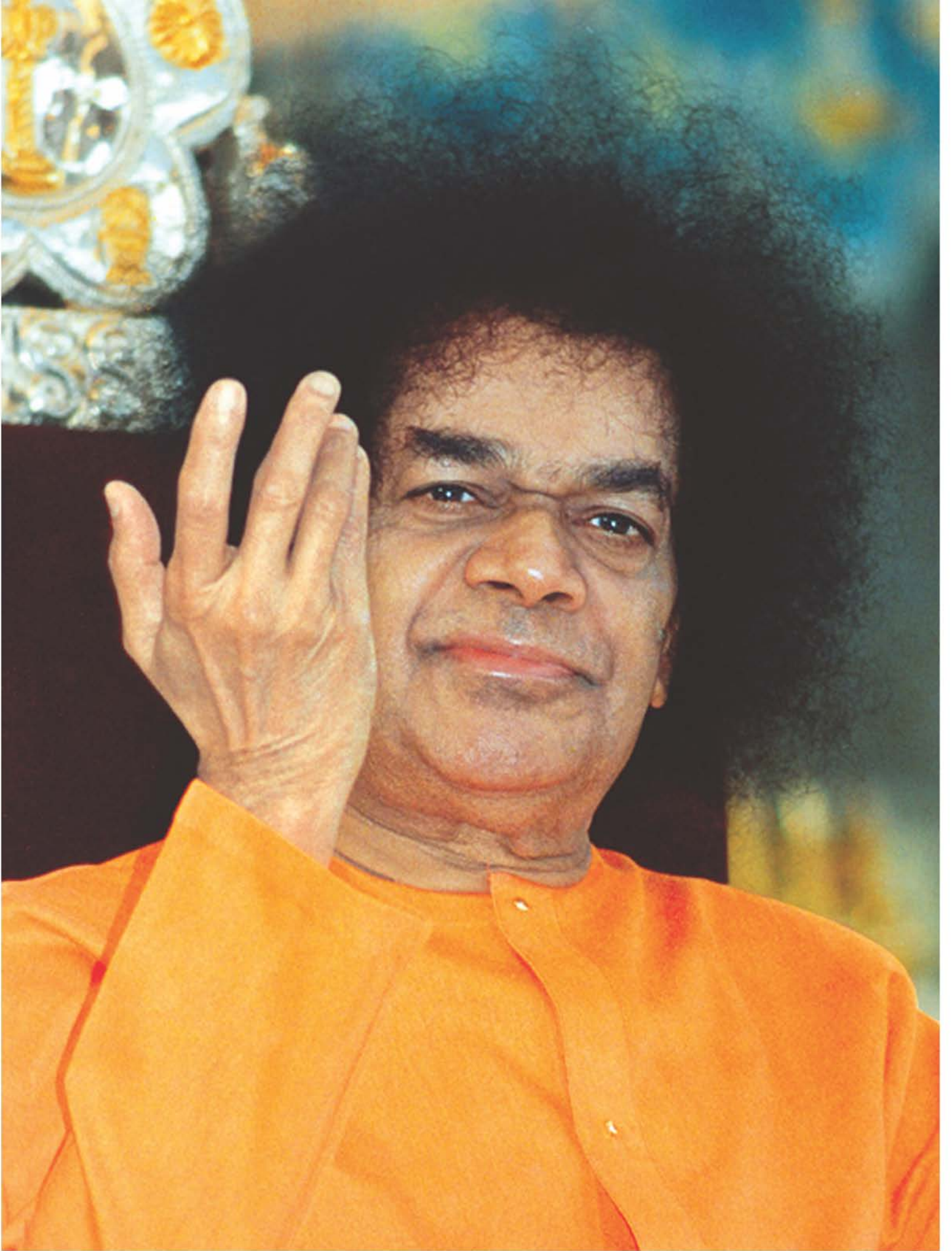

సనాతన సారథి

ఏప్రిల్ 2014

విశ్వమంతా నీ విలాసమే! అణువణువూ నీ నివాసమే!

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్చితము

సంపుటము 57
సంచిక 4

ఏప్రిల్ 2014

ప్రచురణ తేదీ
మార్చి 23

1. తొలి పలుకు	సంపాదకీయం	2
2. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	4
3. సేవయే తపస్సు (గత సంచిక తరువాయి)	అవతారవాణి	8
4. ఆరోగ్య ప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి (6వ భాగం)	డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి	11
5. ఉగాది	కొప్పరపు బాలామనోహరరావు	14
6. మహర్షుల భవిష్యత్ దర్శనం	అవతారవాణి	16
7. మనలోని చైతన్యశక్తియే స్వామి (కవీనాం కవిః - 10) చీమలకొండ జయశాస్త్రి		20
8. అభయ హస్తము	చంద్రమౌళి రమాదేవి	23
9. దేవుడంటే ఎవరు?	ఇంద్రేశ్వరరావు	25
10. జ్ఞాపకాల పందిరి (29వ భాగం)	ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్	27
11. మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి (34వ భాగం)	బి.వి. రమణరావు	31
12. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	35
13. ఎవరు పేదవాడు?	చిన్నకథ	38

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం

ఎడిటర్ : బి.వి. రమణరావు

అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

టెలిఫోన్ : 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128) STD : 08555 ISD CODE: 0091-8555

వార్షిక చందా: భారతదేశంలో: ₹ 60.00 విదేశాలకు: ₹ 550, లేక \$ 13, లేక £ 9, లేక € 9

గమనిక: అద్రుసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రక్కన చందాగడువు ఎంతవరకు ఉన్నదో సూచించడం జరిగింది. మూడు పువ్వుల గుర్తు (***) ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెన్యూవల్ చేయించుకోగలరు.

అధికారికమైన వెబ్సైట్లు: శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం: www.sssbpt.org,

ఆన్లైన్ ద్వారా సనాతన సారథి చందాలకొరకు: www.sanathanasarathi.org

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : కె.ఎస్. రాజన్

❖ తొలి పలుకు ❖

అవతారమూర్తికి జన్మనిచ్చే భాగ్యానికి నోచుకున్న పుణ్యభూమి పుట్టపర్తి. Putaparti అంటే Put apart 'i' అన్నారు భగవాన్. అంటే 'అహం'ను విడనాడి, 'సోఽహం' తత్వాన్ని అలవర్చుకోవలసిందిగా అంతరాధ్యాన్ని వివరించారు. “నేను దేహమును కాను, దేహిని” అని ప్రకటిస్తూ, దేహదృష్టిని వీడి దేహియందు దృష్టిని నిల్పవలసిందిగా ఉద్ఘోషించారు. దేహియందు దృష్టిని నిలిపినప్పుడు కలిగేది ఏకత్వానుభూతి. అందుకు భగవాన్ సూచించిన సులువైన సాధన - ‘లవ్ ఆల్, సర్వ్ ఆల్’. (అందరినీ ప్రేమించు, అందరినీ సేవించు) అదే వారు మననుండి కోరే సిసలైన ఆరాధన. ఏప్రిల్ లో జరుగనున్న శ్రీ సత్యసాయి ఆరాధనా మహోత్సవ సందర్భంగా భక్తి, ప్రేమ, కృతజ్ఞతలు నిండిన హృదయాలతో వారి దివ్యోద్యమానికి పునరంకితులమవుదాం.

‘సనాతన సారథి’లో ధారావాహికంగా రామకథా రసవాహిని ప్రచురణ ప్రారంభించటంపట్ల భక్త పాఠకులు వ్యక్తం చేస్తున్న ఆనందం వర్ణనాతీతం. కాలస్వరూపులు, కాలాతీతులు అయిన భగవాన్ కాలచక్రాన్ని వెనక్కి తిప్పి త్రేతాయుగంలో జరిగిన రామాయణమనే తమ ఆత్మకథను ప్రత్యక్షంగా ప్రదర్శిస్తున్నారా అనిపించేటట్లు ఆయా ఘట్టాలు కనులముందు కదలాడుతున్న అనుభూతి కలిగి హృదయం పరవశిస్తుంది. నాటి సాకేతరాముడే నేటి సాయిరాముడున్న విశ్వాసం బలపడుతుంది. నాడూ, నేడూ స్వామి అందించిన ఆదర్శాలను ఆచరణాత్మకం గావించటానికి ‘రామకథా రసవాహిని’ పాఠకులకు ప్రేరణ నందిస్తుందని ప్రత్యేకించి చెప్పనక్కర్లేదు.

తెలియక జరిగేది పొరపాటు, తెలిసి చేస్తే అది పాపము. పాపానికి ప్రతిఫలం శాపం. అట్టి శాపానికి గురి అయిన దిలీప మహారాజు పుత్ర సంతానంలేక పరితాపము నొందాడు. ఇంతకీ ఆయన చేసిన పాపమేమిటి? గోసేవ ప్రాముఖ్యతను, ప్రాశస్త్యమును వివరించే దిలీప మహారాజు వృత్తాంతమును ఈ మాసం ‘రామకథా రసవాహిని’లో చదువుతారు.

“మీరు మీ కష్టములు తీరలేదని విచారిస్తున్నారేగాని, ‘నేను భగవంతునికి ప్రీతికరమైన కర్మలు ఆచరిస్తున్నానా’ అని మిమ్మల్ని మీరు ప్రశ్నించుకోవడం లేదు” అని హెచ్చరించారు భగవాన్. అద్దం ముందు నిలబడి మన ప్రతిబింబానికి దండం పెడితే అది తిరిగి మనకు దండం పెడుతుంది. దాన్ని దండిస్తే అది తిరిగి మనల్ని దండిస్తుంది. ఈ ప్రకృతి ఒక అద్దంలాంటిది. ఇందులో మనకు కనిపించే జీవులన్నీ మన ప్రతిబింబాలే! కాబట్టి, ఎవరికి ఏది చేసినా మనకు మనం చేసుకున్నట్లే, అని వివరించారు భగవాన్. నిండుసభలో కౌరవులు తనను పరాభవించడానికి పూనుకున్నప్పుడు ద్రౌపది చేసిన ప్రార్థనకు కృష్ణ పరమాత్మ వెంటనే కరిగిపోలేదు, తక్షణమే కదలిరాలేదు. తననుండి సహాయం పొందటానికి ఆమె చేసిన కర్మలెటువంటివని ముందుగా యోచించాడుట. మహాపతివ్రత, పరమ భక్తురాలైన ద్రౌపదికే ఆ నియమం వర్తిస్తే మానవమాత్రులమైన మన సంగతి వేరే చెప్పాలా! కేవలం ప్రార్థిస్తే సరిపోదు, ఆ ప్రార్థనను ఫలింపజేసే సత్కర్మలు ఆచరిస్తూ ఉండాలని స్పష్టం చేసే దివ్య సందేశం “సేవయే తపస్సు”

మనం భోజనం చేసే సమయంలో పొట్ట చెప్పినట్లు వినాలే తప్ప నాలుక చెప్పినట్లు నడుచుకోకూడదని పెద్దల వాక్కు ఒకరోజు స్వామి మందిరం వరండాలో నిలబడి, వెనుక కూర్చున్న ఓ పెద్ద మనిషిని దగ్గరకు రమ్మని పిలిచారు. తన దేహాన్నే తాను మోయలేక ఆయాసపడుతూ అడుగులేస్తున్న ఆ అతికాయుణ్ణి సున్నితంగా మందలిస్తూ, ‘మిత తిండి అతిహాయి, అతి తిండి మతి హాని’ అని హెచ్చరించారు. ‘భుజించటంకోసం జీవించకు, జీవించటం కోసం భుజించు’ అన్న సాయిసూక్తిని ప్రతిబింబిస్తూ, మితాహారముయొక్క ఆవశ్యకతను నొక్కి చెప్తుంది, ఈ మాసం ‘ఆరోగ్యప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి’ ధారావాహికం.

2004 ఉగాది దివ్యోపన్యాసంలో భగవాన్ దివ్యత్వము మనయందే ఉందన్న సత్యాన్ని గుర్తించవలసిందిగా ఉద్ఘోషిస్తూ, ‘సూతన సంవత్సరాలెన్నో గడచిపోయినవి.

కానీ, మీ జీవితం మాత్రం పాతదిగానే ఉన్నది. దీనికి కారణం మీయందే ఉన్న దివ్యత్వాన్ని మీరు గుర్తించుకోలేక పోవటమే” అన్నారు. మన ‘డివైన్’ స్వభావాన్ని మనం గుర్తించుకోలేకపోవడానికి కారణం ప్రాపంచిక కోరికలనే ‘డివైన్ వైన్’ను తీసుకోవటమే అనికూడా వివరించారు. ఈ పండుగయొక్క పరమార్థాన్ని వివరిస్తూ భగవాన్ అనుగ్రహించిన మరికొన్ని ఆధ్యాత్మిక సందేశాల నందించే రచన “ఉగాది”

విశ్వామిత్రుడు తన యజ్ఞం పూర్తయిన తరువాత రామలక్ష్మణులను అయోధ్యకు తీసుకువెళ్ళి దశరథునికి అప్పగించవలసినదిపోయి మిథిలాపురం గొనిపోయి సీతారామ కల్యాణం జరిపించాడు. సాక్షాత్తు రామచంద్రుడు సీతాలక్ష్మణ సమేతుడై వచ్చి తన ఆశ్రమంలో వాసమిమ్మని కోరితే అగస్త్యుడు వారిని దూరంగా పంపించాడు. మహర్షుల స్వార్థరహిత చిత్తమును, లోక కల్యాణం నిమిత్తం వారు వేసిన ‘మాస్టర్ ప్లాన్’ను ఆవిష్కరించే భగవాన్ సందేశం, “మహర్షుల భవిష్యత్ దర్శనం”

నార్యే దేశస్థుడైన టిడ్మన్ తన ఉంగరాన్ని బంగ్లాదేశ్లోని చిట్టగాంగ్ నదిలో జారవిడుచుకున్నాడు. అతను ప్రశాంతి నిలయానికి వచ్చినప్పుడు స్వామి అతనికి సంభ్రమాశ్చర్యాలు కలిగిస్తూ అదే ఉంగరాన్ని సృష్టించి ఇచ్చారు. పైగా, “ఆ నదిలోనూ నేనున్నాను కనుక నీ ఉంగరం నాచేతిలోనే పడింది” అన్నారు. “సర్వ జలములయందు సంచరించెడి నాకు స్నానంబు చేయింప సాధ్యమగునె?” అని ప్రశ్నించారు మరో సందర్భంలో. అవాఙ్మానస గోచరం వారి దివ్యత్వం. దేహమును నడిపించే దేహిగా, విశ్వమంతటా నిండిన విశ్వవిభునిగా తమ విరాడ్రూపాన్ని వెల్లడిస్తూ భగవాన్ ప్రసాదించిన ఒకానొక పద్యసుమములోని సాహితీ సౌరభాన్ని ఆస్వాదించజేసే రచన, “మనలోని చైతన్య శక్తియే స్వామి”

“కొండంత స్వామి అండగ నుండగా మీకు భయ మెందుకు?” అని ప్రశ్నించారు, భగవాన్. “ఓం శ్రీసాయి అభయప్రదాయ నమః” అని అప్రోత్తర శత నామావళిలో మనం స్తుతిస్తున్నట్లుగా, సృష్టిలోని సమస్త ప్రాణులకూ అభయప్రదానం చేయగల శక్తి ఒక్క అవతార పురుషునికే ఉంటుంది. అందుకే ఒక భక్తుడు కీర్తించాడు - ఆపదలో

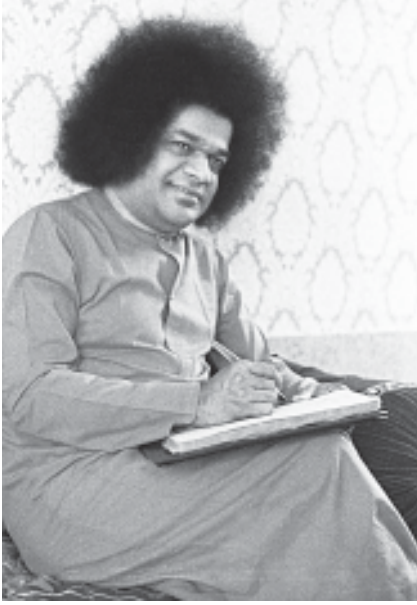
వెన్నుతట్టి ఆదుకునే హస్తము, శరణన్నవారిని కరుణించే వరద హస్తము, సకల జగములను పాలించే సదయ హస్తము మన సాయినాథుని ‘అభయ హస్తము’

“నేను అందరితోపాటు తింటూ, తిరుగుతూ, మాట్లాడుతూ ఉండటంవల్ల ఇది సామాన్య మానవత్వమే అని మీరు తలచితే, అది పొరపాటు. సర్వ దైవత్వ స్వరూపాన్ని ధరించిన మానవాకారమే ఈ ఆకారము” అని 1968లో ప్రథమ ప్రపంచ సమ్మేళనంలో భగవాన్ ఉద్ఘాటించారు. ఇంద్రేశ్వరరావుగారు స్వామిని సామాన్య మానవునిగా భావించలేదుకానీ, వారు సాక్షాత్తు సర్వేశ్వరులన్న సత్యాన్ని క్షణకాలం మరచిపోయారు. పర్యవసానం “దేవుడంటే ఎవరు?”

భగవాన్తో మన జీవనయానం ఎంత ఇహపర సుఖదాయకమో, వారితో కలసి చేసే ప్రయాణాలు, పర్యటనలు కూడా అంత పరమానందకరం. ఇంక, వేసవిలో వారితో కలసి కొడైకెనాల్ వెళ్ళటం ఏ కొద్దిమంది భాగ్యశాలురకో లభించే అరుదైన, అపురూపమైన వరం. అనుదినం భగవాన్ అనుగ్రహ భాషణములు, ఆధ్యాత్మిక గోష్టులు, వినోదాత్మకమైన విజ్ఞానదాయకమైన చర్చలు, ఆనంద విహారయాత్రలు కొడైకెనాల్ పర్యటన ప్రత్యేకతలు. సృష్టిలో ఎవరు గొప్ప? స్త్రీలా? పురుషులా? ఇరుపక్షాల వాదప్రతివాదాలు విన్న తరువాత సృష్టికర్త ఇచ్చిన తీర్పు ఏమిటి? “జ్ఞాపకాల పందిరి” కొడై బృందావనిలో సాయికృష్ణుని దివ్యలీలావినోదాన్ని హృద్యంగా వర్ణిస్తుంది.

“స్వామీ, ఈ బాధల్ని భరించలేను, ఇంక నన్ను పరీక్షించకండి” అని ఒక భక్తుడు మొరపెట్టుకుంటే, “ఫోటోను తగిలించే ముందు మేకు గోడలోకి బలంగా దిగిందా లేదా అని చూస్తుంటే, నిన్ను పరీక్షిస్తున్నానంటా వేమిటి!” అన్నారు స్వామి. భక్తులను పరీక్షించటం సరదాకోసం కాదు, వారిపై అనుగ్రహం కురిపించడానికే, వారిద్వారా మానవాళికి ఆదర్శం నిరూపించడానికే! అచంచలమైన భక్తితో, శరణాగతి తత్వ శక్తితో స్వామి పెట్టిన పరీక్షలో నెగ్గి వారి అనుగ్రహానికి పాత్రురాలైన ప్రముఖ సంగీత విద్వాంసురాలు హీరాబాయి బరోడ్కర్ ఉదంతం ఆ “మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి” సర్వశక్తిమత్వానికి మరో దృష్టాంతం.

- సం II

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిశ్వర విరచిత

రామోద్ధార్మో వాహ్ని

(గత సంచిక తరువాయి)

2. రఘువంశము

విశుద్ధమగు సూర్యవంశమున పరమ ప్రతాపుడును, యశస్వియును, దీర్ఘబాహుడును, పుణ్యశ్లోకుడును అగు ఖట్వాంగుడను రాజు పృథివిని పాలించుచుండెను. అతని పరిపాలన ప్రజలకానందము కలిగించుటయేకాక, ప్రజలు ప్రభువునే దైవముగా భావించి, విశ్వసించి గౌరవించుచుండిరి. మహారాజునకు ఏకైక పుత్రుడు కలడు. అతడే దిలీపుడు. కుమారుడైన దిలీపుడు దినదినాభివృద్ధిగాంచుచు, మహా తేజోవంతుడై తండ్రితో పాలన విషయాదులందు పాల్గొనుచు, దేశమందలి మంచిచెడ్డలను గమనించుచు, విచారించుచు, అతిశ్రద్ధాకుడై ప్రజలమధ్య పెరుగుచుండెను. కుమారుడు పెద్దవాడగుట చూచి యుక్తవయస్సుననే వివాహముజేసి కొంత పరిపాలనా బాధ్యత అతని తలపై పెట్టవలెనని సంకల్పించి, అన్నింటికీ సరిపడునట్టి కోడలు కావలెనని విచారించి, కడకు మగధ నందినియగు సుదక్షిణ అను కన్యతో అత్యంత వైభవముగా వివాహము

జరిపించెను. సుదక్షిణ మహాగుణవంతురాలు. సాధ్వియును, సరళ హృదయయునై, పతినుసరించుచు, ప్రాణసమముగ ప్రేమించి సేవించుచుండెను. పతియగు దిలీపుడుకూడను, మహా గుణవంతుడగుటచే ఆమెకెట్టి లోటునూ లేక చూచుకొనుచు, పరిపాలనా విషయమున తండ్రినుసరించుచు క్రమక్రమముగా తండ్రి బాధ్యతలన్నింటిని తానే చూచుకొనుచు కొంత విశ్రాంతిని కలిగించుచుండుట ఖట్వాంగుడు గమనించి తనలో తాను కుమారుని తెలివితేటలకును, శక్తి సామర్థ్యములకును ఎంతో సంతసించుచుండెడివాడు.

ఈవిధముగ కొంతకాలము గడచెను. ఖట్వాంగుడు సుముహూర్తమును నిర్ణయించి దిలీపునకు రాజ్యపాలనా పట్టము గావించెను. నాటినుండియు దిలీప మహారాజును నామముతో సప్తద్వీపవతియగు వసుంధరకు ప్రభువై ధర్మపాలన జరుపుచుండ, సకాల వర్షము కురిసి, సస్యశ్యామలమై సమృద్ధిగా పండి, పాడిపంటలకెట్టి కొరతయు లేక నిత్యకల్యాణములతో, వేద పారాయణములతో, శాస్త్రసమ్మతమైన యజ్ఞయాగాది క్రతువులతో అన్ని జాతులవారు హాయిగా జీవించుచుండిరి.

కానీ మహారాజునకు దినములు సంవత్సరములు గడచుకొలది తనలో ఏదో అశాంతి బాధించుచుండినటుల అతని ముఖవర్చస్సు తెలుపుచుండెడిది. కొన్ని సంవత్సరములు గడచెను. ఇచ్చ నెరవేరునను ఆశ దినదినమునకు నీరసించెను.

ఒకనాడు తన రాణియగు సుదక్షిణతో తనలోని చింతను ఈరీతిగా వెలిబుచ్చెను: “ప్రియా! మనకింత వరకును సంతానము లేకపోవుటచే కొడుకులు లేరను చింతకంటెను ఇఁకాకు వంశ ప్రసారమెట్లు కాగలదను విచారము నన్ను మరింత బాధించుచున్నది.

దీనికి నేనొనరించిన ఏ పాపఫలమో కారణమయి ఉండ వచ్చును. దాని పరిహారార్థమై ఏమి చేయవలెనో నాకు తోచుటలేదు. దైవ కరుణా కటాక్షమును అందుకొనుటకు తగిన మార్గ మేదియో మన కులగురువగు వసిష్ఠులవారిని అడిగి తెలిసికొన వలెనని ఈనాడు నా మనసు తత్తరపడుచున్నది. ఇందుకు నీ ఉద్దేశ్యమేమి?” అని దిలీపుడు అడుగ నుదక్షిణ ఆలస్యము చేయక, ఆలోచించక, “నాథా! ఇదే ఆలోచన

నాలోను చాలా దినములనుండి బాధించుచున్నప్పటికిని పతి ఆజ్ఞ లేక నా తలంపును బైటపెట్టుట తప్పగునేమో అని నాలోనే నేను అణచుకొంటిని. తమ ఇచ్చననుసరించుటకు నేనెల్లప్పుడు సిద్ధమే అనునది తమకు విదితమే కదా. ఇందుకు ఆలస్యమెందుకు?” అని రాణి తన అంగీకారమును తెలుపగనే, దిలీపుడు రథమును సిద్ధము చేయించి, “ఈనాడు నావెంట పరివారము, రక్షక భటు లెవ్వరును రానక్కరలేద”ని ఆజ్ఞాపించి తానే రథమును నడుపుకొని గురుదేవులగు వసిష్ఠులవారి ఆశ్రమము చేరెను.

రథ శబ్దము వినగనే వెలుపలనున్న ఆశ్రమవాసులు లోనికి వెళ్లి గురువుగారికి తెలుప, వసిష్ఠులవారు ద్వారము చెంతకు వచ్చి దిలీపుని ఆశీర్వదించి, కుశల ప్రశ్నలు గావించుచుండ, రాణి సుదక్షిణ చెంతనేయున్న అరుంధతీదేవికి నమస్కరించెను. అంత అరుంధతి ఆమెను ఆశీర్వదించి, ప్రేమతో కుశల ప్రశ్నలు గావించుచు లోనికి తీసుకొని వెళ్లెను. అంత, రాజుకూడను ప్రభు ధర్మము ననుసరించి, “ఆశ్రమ జనులకుకానీ, యజ్ఞ యాగాది సత్కర్మలకుకానీ, లేక ఆహార విహారములకుకానీ, ఎట్టి ఇబ్బందియు లేక అరణ్యమునందు క్రూర మృగముల బాధలులేక, తమతమ నిత్యానుష్ఠానములు సక్రమముగ జరుగుచున్నవి కదా?” అని గురువైన వసిష్ఠులవారిని, ఆశ్రమవాసులను కుశల ప్రశ్నలు గావించుచు, లోనికి వెళ్లి

వారివారి ఆసనములు వారు స్వీకరించిరి.

అంత వసిష్ఠులవారు అచటున్న ఆశ్రమవాసులను తమతమ వసతులకు వెళ్ళమని ఆజ్ఞాపించి, రాజు తన ఆశ్రమమునకు రాణీ సమేతుడై వచ్చిన కారణమును తెలుపుమని అడుగ, రాజు తనకుగల కొరతను, విచారమును, వినయముతో విన్నవించి, తమ అనుగ్రహము తప్ప, ఇందుకు అన్యమార్గములేదని ప్రార్థించెను.

ప్రార్థన ఒకవైపు ఆలకించుచు, వసిష్ఠులవారు ధ్యానములో లీనమై కొంతకాలము నిశ్చబ్దమును పూనియుండుటను చూచి రాజుకూడ తన రాణితో దైవచింతన చేయుచు పద్మాసనాసీనుడై నేలకూర్చొనెను. అంత వసిష్ఠులవారు కన్నులు తెరచి, “రాజా! దైవేచ్ఛకు ఎట్టివారికైనను ఎదురు తగులుట వీలుకాదు. పుత్రునొసంగునట్టి శక్తి నాకు లేదు; నేనది చేయజాలను. నీకొక శాపము కలదు. అది యేమన; నీవు రాజధానికి వచ్చుచున్న సమయమున కామధేనువు కల్పవృక్షచ్ఛాయలయందు పరుండి నెమరువేయుచున్న సమయమున, ధేనువును చూచియు నీవు దానిని లెక్కచేయక విషయలోలుడవై అహంకారముతో రాజభవనమును చేరుకొంటివి. ఆనాడు కామధేనువు తనకు ప్రభువు గావించిన పరాభవమునకు విచారించి, రాజే గోవులను గౌరవింపకున్న ప్రజలెట్లు విశ్వసించి గౌరవింతురను ఉద్దేశముతో వేద బ్రాహ్మణ గోవులను గౌరవింపని రాజుల వంశము అభివృద్ధిగాంచిన, లోకమే ధర్మహీనమగునని తలంచి, ఆనాడు కామధేనువు నీకు వంశోద్ధారకుడగు కుమారుడు కలుగకూడదనియు, ఏనాడు నీవు నీ పొరపాటును గమనించి, లేదా పరమ గురువు ఆజ్ఞను శిరసావహించి, తిరిగి గోపూజ ప్రారంభింతువో, గోవులను గౌరవింతువో ఆనాడు తిరిగి నీ వంశము వృద్ధి గాంచుననియూ తలంచుటచేత, నీకీ అపుత్ర బాధపీడించుచున్నది. కాన, నేటినుండి నీవు

గోపూజ సతీసమేతముగ, సక్రమమైన మార్గమున సలిపితివేని తప్పక పుత్రప్రాప్తి కలుగును. ఆలస్యము చేయకు. సాయం సమయము కావచ్చినది. గోవులు వచ్చు వేళైనది. నా అగ్నిహోత్రముయొక్క నందినీ కామధేనువు వనమునుండి వచ్చుచున్నది. వెళ్లి ఇప్పటినుండియే గోసేవ చేయుడు. నిరంతరం ధేనువువ్రతము గావింపుడు. దానికి తగిన వేళలలో తగిన ఆహార పానీయములు అందించుచు, దానికి స్నాన పానాదులకు సమయమును కనిపెట్టి జాగ్రత్తగా చూచుకొండని ఆజ్ఞాపించి, ధేను వ్రతమునకు దీక్షనొసంగి, తీర్థప్రసాదములతో వారిని గోసేవకు పంపి, అనుష్ఠానమునకై వసిష్ఠులవారు నదికి వెళ్లెను. నాటినుండి నందినిని వారు ప్రాణసమముగా ప్రేమించి పూజించుచు సేవించుచుండిరి.

ఒకనాడు నందిని మేయుచు అరణ్యమున సంచరించు సమయమున ఒక సింహము నందిని పైబడి భుజింప జూచెను. అది దిలీపుడు గమనించి నందినిని రక్షించుటకు తన సర్వశక్తులూ ఉపయోగించి కడకు తన ప్రాణమునైనా వీడి దేహమును సింహమున కప్పజెప్ప పూనుకొనెను. క్రూర వృగమైనప్పటికిని సింహము పరమ ధర్మనిష్ఠగలది. నందినీ కామధేనువును రక్షించుటకు రాజు తన కాయమునైనను వీడుటకు పూనుకొనుటచే దయతలచి నందినీ ధేనువును, రాజును ఎట్టి బాధలూ పెట్టక విడిచిపొయెను. ఈ సమయమున తన ప్రాణమును కాపాడిన దిలీపునిపై నందిని అమోఘమైన కృతజ్ఞతా పూర్వకమైన ఆనందమును తెలుపుచూ, “రాజా! నేటికి నీ శాపము విమోచనమైనది. నీకు విశ్వ విజయుడును, ధర్మాత్ముడును, త్రిలోక విఖ్యాతిని బొందువాడును, కులకీర్తిని నిలబెట్టువాడును కలుగును. అంతేకాక, అతని వంశమందు శ్రీమన్నారాయణుడే అవతరించును. అట్టి సుపుత్రుడు అతిశీఘ్రముగా ప్రాప్తించునుగాక!” అని ఆశీర్వదించి, రాజుతోకూడి ఆశ్రమమునకు వచ్చెను.

గురువు సర్వజ్ఞుడగుటచే వారల మోము చూచిన వెంటనే మీ అభీష్టము నెరవేరినదనియు, ఇక మీరు మీ రాజ్యమునకు వెళ్ళవచ్చుననియు ఆశీర్వదించెను. అంత దిలీప మహారాజు రాణితో గురువునకు నమస్కరించి, ఆశ్రమవాసుల దగ్గర సెలవు తీసుకొని, నందినికి ప్రదక్షిణ,

నమస్కారములు గావించి, రాజధానికి చేరెను. నాటి నుండియే రాణిగర్భమున కుమారుడు పెరుగ మొదలిడెను. పదవ మాసము నిండి, ఒక సుముహూర్తమున, పుత్రరత్నము కలిగెను. ఈ వార్త పురజనులకు తెలియగనే, వీధులకు తోరణముల నలంకరించువారును, నాట్యములు సలుపువారును, హారతులెత్తువారును జయజయ ధ్వనులతో వారల సంతోషములు వర్ణనాతీతమై రాజభవనమునకు సమీపములో బారులు దీరి వేల జనులు చేరుటచేత, దిలీప మహారాజు మంత్రితో ప్రజలకు ఈ శుభవార్త నందింపుమని ఆజ్ఞాపించెను. మంత్రి రాజ భవనమునకు ముందు విశాలప్రదేశమున చేరిన వేలాది ప్రజలకు, ‘మనకు కుమార రాజా పుట్టెన’ను శుభవార్త తెలుపగనే కరతాళములచే, జేజేలు చేసి అందరూ వారివారి గృహములకు వెళ్లిరి. పదవ దినమున గురువును పిలిపించి, నామకరణ మహోత్సవము గావించిరి. ఆ బాలునకు నక్షత్రము ననుసరించి, రఘువను పేరు పెట్టిరి.

రఘువు దినదినమునకు పెరుగుతూ పెద్దవాడయ్యెను. ఒకనాటి రాత్రి దిలీపున కేమి తోచినదోకాని, రాణితో మాటలాడుచూ, “సుదక్షిణా! నేను అనేక ఘనకార్యములను సాధించితిని. యజ్ఞయాగాది సత్కర్మలు జరిపితిని. రాజులతో భయంకర యుద్ధములు చేసితిని. రాక్షసులను దునుమాడితిని, కడకు భగవత్కృతాక్షమును పుత్ర రత్న రూపమున పొందితిని. ఇక మనకు కావలసినది వేరులేదు. శేషకాలమును దైవారాధనలతో పూర్తిగావంతము. రఘువు మహాగుణవంతుడు, యోగ్యుడు; పరిపాలనా బాధ్యత అతని కప్పజెప్పి మనము అరణ్యమున కందమూలాదులు భక్షించుచూ, మహనీయుల సేవలు సలుపుచూ శ్రవణ, మనన, నిదిధ్యాసాది కర్మలయందు కాలమును పవిత్రము గావంతము. అది యెప్పుడను తామసమునకు స్థానమివ్వక తెల్లవారగనే మంత్రులను పిలిపించి, రఘు పట్టాభిషేకమునకును, వివాహమునకును తగిన ఏర్పాట్లు గావంతును. ఇందుకు నీ ఉద్దేశమేమి?” అని తీవ్ర వైరాగ్యమున రాణిని ప్రశ్నింప, సుదక్షిణ ఆనంద బాష్పములు రాల్చుచు, “నాథా! అంతకంటే ఈ దానికి కావలసినది వేరేమున్నది! మీ ఆజ్ఞకు బద్ధురాలను. తగిన ఏర్పాట్లు గావింపుడు” అని అరణ్యవాసమునకు

ఉవ్వెళ్ళూరుచున్నట్లు ఆమె ప్రదర్శించిన దృశ్యము రాజునకు మరింత ఉత్సాహమును కలిగించెను.

దిలీప మహారాజు మంత్రులను, పండితులను, ఋషులను పిలిపించి తమ ఉద్దేశమును వారలకు తెలిపి, రఘువునకు పట్టాభిషేకమును, తగిన రాజకన్యను చూచి వివాహమును జరిపించి, రఘువునకు చెప్పవలసిన రాజనీతులను, వేద పోషణను, ప్రజాక్షేమమునకు తగిన శాసనములను అత్యంత ప్రధానముగా తెలిపి, భగవత్కటాక్షమునకై రాణీసమేతుడై అరణ్యమున కేగెను.

రఘువు నాటినుండి తండ్రి ఆనతి ప్రకారము పండితుల ఆదేశానుసారము, ప్రజాసౌకర్యమును ధర్మ సంరక్షణను తన ఉచ్చాసన, నిశ్వాసములుగా భావించి, తన కర్తవ్యమును మంత్రులతో చేరి జరుపుచుండెను. చిన్నవాడయినప్పటికిని మహాగుణశాలి. ఎట్టి కఠిన సమస్యలనైననూ అవలీలగా గ్రహించి, వాటికి తగిన మార్గమును కనిపెట్టి పరిష్కారము చేయుటయేకాక, ప్రజా రంజకముగా ప్రవర్తించెడివాడు. దుర్మార్గులైన రాజులకు చక్కని గుణపాఠములు నేర్పి వారలను సామ, దాన, భేద, దండోపాయములతో శిక్షించి, ప్రజానుకూలములను ధర్మరక్షణకు తగిన కర్మలను కలిగించుచుండెడివాడు. ఈవిధముగా రఘు మహారాజు పరిపాలన ఆబాల గోపాలము కొనియాడదొడగిరి. తండ్రిని మించిన బలశాలి, ధైర్యశాలి, గుణశాలి అను సార్థక నామమును

సంపాదించెను. అరణ్యమున తపస్సొనరించు మునులకు, సాధువులకు తగిన భద్రతలు కలిగించుచు, వారికి తగిన వసతులను ప్రత్యేకముగా తానే చూచుకొనుచు, ఋషుల ఆశీర్వాదములకు, కృపకు పాత్రుడగుచుండెను.

వరతంతువను మహర్షికి కౌత్సుడను గుణవంతుడైన శిష్యుడుండెడివాడు. అతను విద్యాభ్యాసము పూర్తి అయిన తరువాత గురుదక్షిణకై రఘువును ఆశ్రయించి అతనినుండి ధర్మరీతిగా పొందిన ధనమును గురుదక్షిణగా వరతంతువునకు చెల్లించి, రఘుమహారాజు తనకు ఎట్టి నీతి మార్గమున ధనమును అందించెనో విచారించి, ప్రజలకు బాధ కలుగక, కావలసినదానికంటె ఒక్క కాసైననూ అధికముగా ప్రజలనుండి ఆశించక, దైవ కటాక్షమునే ప్రధాన లక్ష్యమందుంచుకొని పాలన సాగించుచున్న రఘు మహారాజుపై కౌత్సునకు అమిత వాత్సల్యము కలిగి నిండు హృదయమున “రాజా! త్వరలో నీకు లోక ప్రఖ్యాతి నొందునట్టి సద్గుణవంతుడగు కుమార రత్నము ప్రాప్తించుగాక” అని ఆశీర్వదించి వెళ్లిపోయెను. ఆ ఆశీర్వాద ఫలమో అన్నట్లు పదినెలలు దాటగనే రఘువునకు వజ్రమువంటి కాంతిగల కుమారుడు కలిగెను. అతనికి పండిత, పురోహితుల సలహా ననుసరించి, జాతకము ననుసరించి “అజాడ”ను పేరును పెట్టిరి.

(సశేషం)

పాప పరిహారానికి కష్టాలు

మానవులు ఆరణి కట్టెలవంటివారు. ఆరణిలో అగ్ని దాగి ఉంటుంది. ఒకదానితో ఒకటి మథించినప్పుడు అగ్ని బయటపడుతుంది. మానవునికి కష్ట పరంపరలు కలుగగా పాపపరిహారమై హృదయ నైర్మల్యము ఏర్పడి జ్ఞానోదయమవుతుంది. చివరకు ఆనందము ప్రాప్తిస్తుంది. ఐశ్వర్య విజయ పరంపరవలన బుద్ధి మందగిస్తుంది. అహంకారం ఏర్పడుతుంది. అజ్ఞానాంధకారములో జీవిత పరమావధి దూరమవుతుంది. కష్టములకు క్రుంగక, సుఖ సంతోషములకు పొంగక సర్వం దైవ సంకల్పమే అనే దృఢ విశ్వాసంతో జీవితం కొనసాగించడమే మానసిక శాంతిని, దైవానుగ్రహ ప్రాప్తిని అందిస్తుంది.

- బాబా

అవతారవాణి:

సేవయే తపస్సు

—❖ (గత సంచిక తరువాయి) ❖—

మహేశ్వరుని నుండి వచ్చినవాడే మనిషి. తాను పవిత్రమైన కర్మలనాచరిస్తూ నిష్కామ సేవలో పాల్గొన్నప్పుడు మనిషి మహర్షి అవుతాడు. ఇలాంటి మహర్షి తత్వమునకు వికసింపజేసేదే మనుష్య జన్మ. ఏదో ఒక ఫలితము నాశించి నీవు సేవలో పాల్గొనకు. “ఇది నా జీవిత కర్తవ్యము. ఇదే నా విధి” అని భావించుకోవాలి. నిజముగా సేవలయందు వచ్చే ఫలితము ఎట్టి తపస్సుచేతనూ మనము సాధించలేము. ఈ సేవ మానవునికి దైవంతో సన్నిహిత సంబంధము ఏర్పరుస్తుంది. ఆ స్నేహమే దైవ సన్నిధికి రాచబాటగా రూపొందుతుంది. నవ విధ భక్తి మార్గములందు స్నేహమనేది సేవద్వారా లభిస్తుంది. సేవయే దైవముయొక్క స్నేహాన్ని కల్పిస్తుంది. “శ్రవణం కీర్తనం విష్ణుస్మరణం పాదసేవనం వందనం అర్చనం దాస్యం స్నేహమాత్మనివేదనం” అత్మనివేదనమునకు స్నేహం ప్రక్కనే ఉంటున్నది. తోటి మానవునితోనే స్నేహతత్వాన్ని బలపరచుకోలేని వ్యక్తులు దైవముతో స్నేహాన్ని ఏరీతిగా పొందగలరు, అందుకోగలరు? మానవునియందున్న మానవత్వాన్ని గుర్తించలేని వ్యక్తులు మాధవునియందున్న దివ్యత్వాన్ని ఏరీతిగా గుర్తించగలరు?!

ఏకాత్మభావమే ఉత్తమం

మీరు అనుకోవచ్చు, “మేము బ్రదర్స్ వలె జీవిస్తున్నాము” అని. ఈ సోదర భావముకూడా నా దృష్టిలో ఒక చిన్న స్థాయియే! “బ్రదర్ హుడ్ ఆఫ్ మేన్, ఫాదర్ హుడ్ ఆఫ్ గాడ్” అని అంటున్నాం. దీనికంటే ఉన్నతమైన, ఉత్తమమైన స్థాయి ఇంకొకటి ఉన్నదనే సత్యాన్ని మీరు గుర్తించాలి. ఈనాడు ఆస్తిపాస్తులకై కలహించే బ్రదర్స్ ను ఎంతమందిని చూస్తున్నాము లోకములో! ఒక్క ఇంటికే నాలుగు తలుపులు పెట్టి విభజించే బ్రదర్స్ ఉంటున్నారు. కనుక, బ్రదర్ హుడ్ ఆఫ్ మేన్ అనేది అంత సమంజసంగా లేదు. దీనికంటే ఉన్నతమైన స్థాయి అయిన ఏకాత్మ భావమును మన సేవాదళ

సభ్యులు పెంచుకోవాలి. “ఏకం సత్ విప్రాః బహుధా వదన్తి”, “ఏకోహం బహుస్యాం”, “ఏకమేవ అద్వితీయం బ్రహ్మ”, “ఈశ్వర స్సర్వ భూతానాం”, “ఈశావాస్యమిదం సర్వం” ఈ ఉపనిషత్ వాక్యములలోని అంతరార్థమిదే!

ఎవరికో కాదు, నీకు నీవే చేసుకుంటున్నావు

ఒక్క ఆత్మయే అనేక జీవులయందు చేరి ఉన్నది. దేహస్వరూపమును బట్టి విభాగించటం చేత మీకు అనేకత్వము గోచరిస్తున్నదికానీ, అనేకత్వములో ఉన్నది ఏకత్వమే అనే సత్యాన్ని ఉపనిషత్తులు ప్రబోధిస్తూ వచ్చాయి. ఏదో ఎవరికో మనము అపకారము చేస్తున్నామని, ఎవరినో బాధిస్తున్నామని మనము ఆనందంగా ఉప్పొంగిపోరాదు. అది ఎవరికో కాదు, నీకు నీవే చేసుకుంటున్నావు. అదేవిధముగా, ఎవరికో నీవు సహాయము చేస్తున్నావని, సేవ చేస్తున్నావని భావించరాదు. నీకు నీవే చేసుకొంటున్నావు. ఏది

చేసినా, ఏది చూసినా, ఏది తలచినా, ఏది చెప్పినా నీకు నీవే చేసుకుంటున్నావు, నీకు నీవే చెప్పుకుంటున్నావుగాని పరులకు కాదు అనే అంతర్భావాన్ని నీవు గుర్తించాలి.

ఒక చిన్న ఉదాహరణ: ఒక ఇంట్లో ఒకనాడు మూడు కప్పుల కాఫీ చేసుకొన్నారు. అందులో ఒక కప్పు భర్త త్రాగాడు, ఒక కప్పు భార్య త్రాగింది. ఇంకొక కప్పు మిగిలింది. ఆ మిగిలిన కప్పును చెరిసగం చేసుకొని త్రాగుదామా, లేక ఏం చేద్దాము అని ఆలోచించే లోపల ఎవరో ఒక ఫ్రెండు వచ్చాడు. తక్షణమే ఈ కప్పు కాఫీ అతనికి అందించాడు. తనకు, భార్యకు జగడం రాకుండా స్నేహితునికి కాఫీ అందించానని భర్త అనుకొన్నాడు. స్నేహితుడికి కాఫీ ఇచ్చి ఏదో ఉపకారం చేసినట్లు భావించుకున్నాడు.

సరే, రెండు నెలలు గడిచిపోయాయి. మూడవ నెలలో ఏదో పనిబడి ఇతను ఆ ఫ్రెండు ఇంటికి వెళ్ళాడు. ఆ ఫ్రెండు ఆనాడు ఇతనికి ఒక కప్పు కాఫీ అందించాడు. ఇతను రెండు నెలల పూర్వం అతనికి అందించిన కాఫీ ఈనాడు తిరిగి తనకే వచ్చేసింది. రెండు నెలలు తన ఇంట్లో ఫ్లాస్కోలో పెట్టుకొని ఉంటే ఆ కాఫీ పాడైపోయేది. ఆనాడు ఫ్రెండు తన ఇంటికి వచ్చినప్పుడు అతనికి కప్పు కాఫీ ఇవ్వకుండా ఉంటే తిరిగి ఈనాడు ఆ ఫ్రెండు ఇతనికి కప్పు కాఫీ ఇచ్చేవాడు కాదు.

అదేవిధముగనే, తెలిసో తెలియకనో మనము చేసిన వన్నియు కాలాంతరములో తిరిగి వెనుకకు వస్తుంటాయి. నీవు చెడ్డ చేసినా, మంచి చేసినా తిరిగి ఏదో ఒకనాడు నీకే వచ్చి చేరుతుంది. కనుక, నీవు మంచి చేసి మంచిని అందుకొనటానికి సంసిద్ధంగా ఉండాలి. సర్వమునకు కర్మలే మూలకారణం.

కర్మమున పుట్టు జంతువు

కర్మముననె వృద్ధి పొందు కర్మముననె చనున్

కర్మమె సరునకు దైవము

కర్మమె సుఖ దుఃఖములకు కారణమిలలో!

కనుక, “సర్వ కర్మ భగవత్ ప్రీత్యర్థమ”నే భావనతో మనము నిష్కామ కర్మలను చిత్తశుద్ధితో, అనంతమైన ప్రేమతో చేయటంచేత దైవత్వాన్ని అతి సులభంగా

చేరటానికి అవకాశం ఉంటుంది. ఈవిధమైన సేవలద్వారా, ఈవిధమైన భావములద్వారా దైవాన్ని చెందటానికి, దైవాన్ని పొందటానికి సేవాదళ్ సభ్యులు రాజమార్గం వేసుకోవాలి.

భగవంతుడు కర్మఫల ప్రదాత

ఈ నిష్కామ సేవను ప్రత్యేకించి భగవద్గీత ఒక విశిష్టమైన మార్గంగా ప్రబోధించింది. కర్మజ్యేవాధికారస్తే... నీవు కర్మకు మాత్రమే అధికారివికానీ, ఫలితమునకు కాదు. భగవంతుడు కర్మఫల ప్రదాత మాత్రమేకాని, కర్మదాత కాదు. నీవు ఎట్టి కర్మలు ఆచరిస్తావో అట్టి కర్మల ఫలితము నీకు అందిస్తుంటాడు. నీవు సత్కర్మలు చేయక ఎన్ని విధములుగా ప్రార్థించినప్పటికీ భగవంతుడు కేవలం నీ ప్రార్థన ఆలకిస్తూ ఉండవచ్చునే తప్ప, ఆ ప్రార్థన మన్నించి నీ అభీష్టము తీర్చటానికి ఏమాత్రము ముందుకు రాదు.

మహాభారతమునందు దీనికొక చిన్న ఉదాహరణ: మన భారతీయ సంప్రదాయమును పురస్కరించుకొని సంక్రాంతినాడు చెఱకు తినటం చాలామందికి వాడుక. ఒక సంక్రాంతి దినమునందు కొంతమంది గోపికలు కృష్ణునికి చెఱకు అందించారు. ఈ ఆధునిక యుగములో వలె చెఱకును పిప్పిచేసి రసము తీసే మిషన్లు ఆనాడు లేవు. కృష్ణుడు ఆ చెఱకును కోసి తినే సమయంలో లీలగా చిటికెన వ్రేలు కోసుకొని రక్తపు బొట్టు క్రిందకు కారింది. సత్యభామ, రుక్మిణి, జాంబవతి, ద్రౌపది వీరందరూ అక్కడ చేరి ఉన్నారు. కృష్ణుని వ్రేలికి కట్టు కట్టటానికి చిన్న బట్ట తెమ్మని సత్యభామ పరిచారికలను ఆజ్ఞాపించింది. బట్టలు తెచ్చి కట్టు కట్టే నిమిత్తమై పరిచారికలు అటూ ఇటూ పరుగెత్తుతున్నారు. అప్పుడు ప్రక్కనే ఉన్న ద్రౌపది క్షణం ఆలస్యం చేయకుండా తన చీర చించి, “కృష్ణా” అని స్మరిస్తూ కట్టుకట్టింది. ఈలోపల కావలసినన్ని బ్యాండేజీలు వచ్చాయి. అవి నిరుపయోగమైపోయాయి. ఆనాటి దినము అవిధంగా జరిగిపోయింది.

కొంతకాలం తరువాత దుష్టులు, దుర్మార్గులు అయిన దుర్యోధన దుశ్శాసనాదులు ద్రౌపదిని సభకు ఈడ్చుకొని వచ్చి పరాభవించటానికి పూనుకున్నప్పుడు, ద్రౌపది

కృష్ణుని ప్రార్థించసాగింది. “గోకులవాసా! ద్వారకావాసీ! కృష్ణా! ఆపద్బాంధవా! అనాథ రక్షకా!” అని అనేక విధములుగా స్తుతిస్తూ వస్తున్నది.

ఇవన్నీ వింటూ కృష్ణుడు, “ఈమెకు సహాయం చేయటానికి ఈమె చేసిన కర్మ ఏమిటి? ఏదైనా మంచి చేసిందా?” అని యోచిస్తూ ఉన్నాడు. తాను ఈరకమైన సహాయము చేయటానికి పూర్వము ఆమె అందుకు తగిన కర్మలు ఆచరించి ఉండాలి. అప్పుడే ఆమెకు సహాయము చేయటానికి వీలవుతుంది. ఏదో ఒక సహాయం చేసి ఉంటే చాలదు, ఈరకమైన సహాయమునకు అది సంబంధించినదై ఉండాలి. తలనొప్పి వచ్చినప్పుడు కంటిలో కాటుక వేస్తే ఆ తలనొప్పి పోతుందా! యోచన చేశాడు, కృష్ణుడు. ఆనాటి సంక్రాంతి దినమున ద్రౌపది తన చీరను చించి చిటికెన వ్రేలికి కట్టుకట్టింది. కనుక ఈనాడు ఆమెకు చీరలు ఇవ్వటానికి అవకాశము ఉంది. అదే చిటికెన వ్రేలు త్రిప్పాడు. అవే చీరలు అక్షయమైపోయాయి.

“తస్మై నమః కర్మణే”

కనుక, “కర్మణ్యేవాధికారస్తే...” మనము కర్మకు అధికారులం కావాలి. సత్కర్మలు ఆచరించాలి. అప్పుడు తగిన కర్మఫలితాన్ని భగవంతుడు అందిస్తాడు. కనుకనే, ఆనాడు గోపికలు “తస్మై నమః కర్మణే”, మొట్టమొదట తాము చేసే కర్మకు నమస్కారము చేసిన తరువాత కర్మను ఆచరిస్తూ వచ్చారు. ఎందుకనగా, దేవునికి నమస్కారము చేసినాగాని, నీ కర్మలు సరిగా లేకపోతే దేవుడుకూడా అనుగ్రహించడు. గురుసేవ ఎంత చేసినప్పటికీ నీ కర్మలు సరియైనవి కాకపోతే గురువు అనుగ్రహము రాదు. కనుక, మన మంచికికాని, చెడ్డకుకాని మన కర్మలే తగిన ఫలితము నందిస్తాయని కర్మలకు నమస్కారము చేస్తూ వచ్చారు ఆనాటి ఋషులు, గోపికలు. ఎలాంటి కర్మలు మంచి కర్మలు? భగవత్ ప్రీత్యర్థమైన కర్మలే మంచి కర్మలు. భగవంతునికి ప్రేమనందించే కర్మలు, భగవంతుని ప్రసన్నుని చేసే కర్మలే మంచి కర్మలు.

f

మీరు దైవాభీష్టమును నెరవేర్చడానికి కృషి చేస్తున్నారా? దైవాన్ని తృప్తిపరచడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారా? దైవాన్ని తృప్తిపరచితే లోకమంతా తృప్తి పడుతుంది.

కొన్ని నిమిషముల ముందు గోకాక్ చెప్పాడు, “భగవాన్ ఈజ్ ది గ్రేటెస్ట్ సేవాదళ్ లీడర్” అని. ఆ లీడరును మీరు ఫాలో చేయాలి. ఎందుకనగా, తెల్లవారి లేచినది మొదలు రాత్రివరకు ప్రతి చిన్న కార్యమును తాను స్వయముగా చేసుకొంటున్నాడు. అందువల్లనే, “మై లైఫ్ ఈజ్ మై మెస్సేజ్” అని చెప్పాను. భగవాన్, భగవాన్ వాణి రెండూ వేరుకాదు. కాబట్టి, స్వామి చెప్పినట్లు చేయటం, స్వామి చేసినట్లు చేయటం - ఈ రెండు రకములుగా మీరు చేసినట్లయితే అదే భగవత్ ప్రసన్నతకు దారితీస్తుంది. ఈవిధముగా స్వామికి దైరెక్టుగా చేరేవాటిలో నిష్కామ కర్మ ప్రధానమైనది. ఫలితము ఆశించుకోకుండా చేయాలి. “నేను పదవికి రావాలి. నాకు పేరు రావాలి. నా పేరు పెద్దగా పేపరులో పడాలి” అనుకోకూడదు.

ముఖ్యంగా ఈ సేవాదళ్ కార్యకర్తలయందు ఒకరి కొకరికి ఏవిధమైన అభిప్రాయ భేదములూ లేకుండా చూసుకోవాలి. వ్యక్తిగతమైన ద్వేషములకు ఏమాత్రము అవకాశమివ్వకూడదు. నీవు ఎవరిని ద్వేషించినా నీ స్వామినే ద్వేషించినవాడవవుతావు. తెలిసో తెలియకనో మానవత్వములో కొన్ని పొరపాట్లు రావచ్చును. “పాస్ట్ ఈజ్ పాస్ట్” జరిగిపోయిందేదో జరిగిపోయింది. నీవు దానిని మరచిపోయి ఇకముందైనా అన్యోన్యంగా, ఆత్మభావము చేత, ఏకాత్మ సంబంధముచేత సేవలో పాల్గొనటంద్వారా సత్యసాయి సేవాదళ్ సభ్యుల ప్రపంచవ్యాప్తికి ఎంతైనా అవకాశముంటుంది. అదే సరియైన ఆదర్శవంతమైన జీవితంగా ఉంటుంది.

నిష్కామ సేవ అనే పునాదిపైన జీవిత భవనమును నిర్మించుకోవాలి. ఈ నిష్కామసేవ అనే ఆదర్శమువల్ల ఇంక మిగిలిన ఆదర్శములన్నీ మనకు చేజిక్కుతాయి. దీనినే మీరు లక్ష్యమునందుంచుకొని మున్ముందు మీరు చేయవలసిన కార్యములకు ముందంజ వేస్తారని నేను ఆశిస్తూ ఆశీర్వాదిస్తూ నా ప్రసంగాన్ని విరమిస్తున్నాను.

శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల సమ్మేళనం, 1979 మే 21

ఆరోగ్యప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి

డా॥ కె.వి. కృష్ణ కుమారి

“ధర్మార్థ కామమోక్షములనే నాల్గింటికీ ఆరోగ్యము చాలా అవసరమైనది. ఆరోగ్యముద్వారానే ఆనందము లభిస్తుంది. ఆనందముద్వారానే ఆత్మస్వరూపమును తెలుసుకోవటానికి వీలు కలుగుతుంది. కనుక, ఆరోగ్యమే అతిముఖ్యమూ, అత్యంత ఆవశ్యకమూ, అవసరమూ కూడా. అనంతమైన ఆనందాన్ని అందుకోవాలంటే - అందుకు ఇంద్రియ నిగ్రహమూ - అంతకంటే కూడా జిహ్వాంద్రియ నిగ్రహమూ చాలా ముఖ్యము. ఆ జిహ్వాకు మాత్రము, అది కోరుకునే - బలవత్తరమైన రుచికరమైన ఆహారమును - అదే పనిగా ఇవ్వటానికి పూనుకోకండి. నోరు ఉన్నది దేహ రక్షణకోసం. అంతేకాని రుచి వంకన మితిమీరి భక్షణ చెయ్యటానికి కాదు.

“భిక్షాన్నం దేహ రక్షార్థం వస్త్రం శీత నివారణార్థం”. దేహంలోపల ఆకలి అనే జబ్బు బయలుదేరుతుంది. ఆ ఆకలి అనే జబ్బుకు అన్నమనే ఔషధాన్ని ఉపయోగించాలి. ఔషధంగానే ఉపయోగించాలి తప్ప రుచికరమైన

పదార్థంగా భావించి అతిగా తినకూడదు. అది రోగ హేతువు. ఎవరికైనా మలేరియా జ్వరం వస్తే క్విన్లైన్ మిక్చర్ ఇస్తాడు డాక్టర్. అది పరమ చేదుగా ఉంటుంది. అయితే, చేదుగా ఉందని దానిని పారవెయ్యలేము కదా! అక్కడ రుచికి మనం ప్రాధాన్యతను ఇవ్వము కదా! రోగ నివారణే లక్ష్యంగా చేదు మందునైనా బలవంతంగా త్రాగుతాము. అదేవిధంగా దేహరక్షణే ప్రధాన లక్ష్యంగా పెట్టుకుని, ఎటువంటి రుచినైనా, బలవంతంగానైనా తినటానికి సిద్ధపడాలి. అంతేగాని రుచులకు బానిసలై, ఉప్పు కారం పులుపులకోసం ప్రాకులాడుతూ, రజోగుణాన్ని అభివృద్ధి పరచుకోవటం సర్వసాధారణమైపోతోంది. తద్వారా మానసిక, శారీరక రుగ్మతలు అధికమైపోతున్నాయి. అందుకే, ఎవరైనా, ఎప్పటికైనా సాత్వికాహారాన్ని తీసుకోవటమే శ్రేయస్కరం, ఆరోగ్యప్రదం.

ఇప్పుడు నేను చెప్పబోయేది ఆచరణలో కష్టం కావచ్చుకానీ, ఆరోగ్యాన్నీ ఆయువునూ పెంచి పోషిస్తుంది.

వయస్సు మళ్ళినవారు రాత్రిపూట అన్నం తినటం మానివేసి, ఫలమో పాలో మజ్జిగో తీసుకోవటం మంచిది. అన్నం ఎలాగూ తినటం లేదు కదా అని గట్టి పెరుగునూ, మీగడా వెన్నలతో కలిపి మాత్రం తీసుకోకండి. ఫలితంగా దేహం పుష్టిగా తయారవుతుంది. దానితోపాటుగా అవాంఛనీయ గుణాలుకూడా వృద్ధి చెందుతాయి. ఇంద్రియ పుష్టికూడా అభివృద్ధి చెందుతుంది. మనం దానిని నిరోధించగలగాలి. అందుకు దేహాభిమానం కొంతవరకైనా తగ్గించుకునే ప్రయత్నాలు చెయ్యాలి. దేహాన్ని అదుపు లేకుండా పెంచటంవలన మనకు సిద్ధించేది ఆరోగ్యం కాదు, పూర్తిగా అనారోగ్యం! తద్వారా ఏకాగ్రత దూరమవుతుంది. మానసికారోగ్యంతో పాటుగా దైవచింతనకూడా దూరమై జీవితము నిరర్థకమైపోతుంది.

ప్రణవ స్వరూపుడు, ప్రథమ పూజ్యుడు, ఆదిదేవుడూ అయిన గణేశుని మనం ఆదర్శంగా తీసుకోవాలి. ఆయనది పెద్ద బొజ్జ. సమస్త విశ్వమునూ తన కుక్షిలో నిక్షిప్తం చేసుకుని విశ్వంభరుడైనాడు. వినాయకుని బొజ్జ పెద్దదే. ఐతే, ఆహారం మటుకు సాత్వికం. వినాయక చవితి రోజే ప్రజలు ఉండ్రాళ్ళు, కుడుములూ చేసి వినాయకునికి నివేదిస్తారు. వాటికి ఎలాంటి నూనెలూ వాడకుండా ఆవిరిచేత ఉడకబెడతారు. కనుక, వాటిని చాలా ప్రత్యేకమైన నైవేద్యంగా భావిస్తారు. నువ్వులు, బియ్యపు పిండి, జీలకర్ర, శనగపప్పు, బెల్లం కలిపి ఉండలుగా చేసి, ఆవిరిపైన ఉడికించి, అందించే నైవేద్యం మనకు శరీర పుష్టిని, బలాన్నీ కలిగిస్తాయి. ఆకలిని తగ్గిస్తాయి. అతిగా తిన్నవారికి శ్లేష్మ వాతములను కూడా పెంచుతాయి. ఐతే అందుకు విరుగుళ్ళుగా జీలకర్ర, పుదీనా పనిచేస్తాయి.

ఉండ్రాళ్ళను నివేదించటానికి ప్రత్యేక కారణాలున్నాయి. నువ్వులు కంటికి మంచివి. ఎలాంటి నూనే లేకుండా ఉడకపెట్టిన వంటకం అవటంవలన సులభంగా జీర్ణమవుతాయి. ఇటువంటి ఆహారం తిన్నవారు ఎలాంటి రక్తపోటూ, మధుమేహవ్యాధి లేకుండా సంపూర్ణ ఆరోగ్యాన్నీ, తద్వారా ఆనందాన్నీ పొందగలుగుతారు. నూనె వేసి మంటలమీద వండిన వంటకాలు జరరాగ్నికి హానిచేసి, జీర్ణవ్యవస్థను పాడుచేసి రోగాలను కలుగ జేస్తాయి. అందుకే పెద్ద బొజ్జతో ప్రమేయం లేకుండా వినాయకుడు సంపూర్ణ ఆరోగ్యవంతుడు. అందరికీ స్ఫూర్తిప్రదాత ఆయన.

కుడుములతోపాటుగా ఉండ్రాళ్ళు, టెంకాయ, పానకం, వడపప్పు ఆయనకు నివేదిస్తారు. రకరకాల పత్రితో ఆయనను పూజిస్తారు. వాటిలో ఇరువది ఒక్క రకాలైన ఆకులు ఉంటాయి. ఒక్కొక్క ఆకూ ఒక్కొక్క వైద్య గుణమును కలిగి ఉంటుంది. పూజా సమయంలో వాటినుండి వచ్చే గాలిని పీల్చినా మనము ఆరోగ్యాన్ని పొందగలుగుతాము. ప్రసాద రూపంలో ఉన్న పిండి, పప్పు, పండ్లు, తేనె, బెల్లమూ, టెంకాయ మొదలైనవన్నీ ఎంతో బలాన్ని కలిగించేవే! ప్రతీ మనిషిలోనూ స్వార్థ చింతన పెరిగిన ఈ రోజుల్లో, దానిని పోగొట్టి సిద్ధినీ బుద్ధినీ

ఇవ్వాలని, ఆయురారోగ్యములను ప్రసాదించమనీ సిద్ధి గణపతిని కోరుకుంటారు, భక్తులు.

‘గణపతి’ అనగా ఏమిటి? ‘గ’ అనగా బుద్ధి, ‘ణ’ అనగా విజ్ఞానము. విజ్ఞాన ప్రజ్ఞానములకు అధిపతి అయినటువంటివాడే ‘గణపతి’. ‘గణములు’ అనగా మానవుని ఇంద్రియతత్త్వములే! సమస్త ఇంద్రియములకూ అధిపతి అయినవాడే గణపతి అంటూ ఆదర్శమూర్తి, ఆరోగ్యప్రదాతా అయిన గణపతికి సాయీశ్వరుడు ఎప్పుడూ అగ్ర తాంబూలాన్ని అందిస్తూనే ఉంటారు.

“అమితాహారంవలన స్థూలకాయమే కాకుండా రక్తాన్ని సరఫరా చేయటంలో గుండె విపరీతమైన ఒత్తిడికి గురి అవుతుంది. ఒకసారి గుండె కొట్టుకుంటే రక్తం శరీరంలో 12 వేల మైళ్ళు ప్రయాణం చేస్తుంది. స్థూల కాయంవలన వ్యక్తికి గుండె సరిగ్గా పనిచేయటం కుంటుపడిపోతుంది. కాబట్టి, ఎవరికైనా ఆహారంమీద తగిన శ్రద్ధా, నియంత్రణ చాలా అవసరం. అదే వినాయకుని ప్రబోధ” అంటారు, స్వామి.

సకల అనారోగ్యాలకూ కారణభూతమైన అమితాహారం ఎంత అసర్థదాయకమో స్వామి తరచుగా మనకు బోధిస్తూ ఉంటారు, హెచ్చరిస్తూ ఉంటారు. మన శరీరానికి ఆహారం ఎంతవరకూ అవసరమో, ఎంత తింటే సరిపోతుందో మనకు మన శరీరమే తగిన సూచనలిస్తుంది. శరీరం నుండి మాత్రమే మనము సంకేతాలను అందుకుంటాము. భోజనం చేసిన రెండు గంటల తరువాత మన శరీరం తేలికగా, చురుకుగా, ఉత్సాహంగా ఉంటే, మన శరీరానికి తగినంత పోషకాహారం అందిందని అర్థం. అలా కాకుండా, మందంగా, బరువుగా, భారంగా అనిపిస్తే, ఆహారం ఎక్కువగా తీసుకున్నామని అర్థం. మితిమీరి తినటంవలన ఆరోగ్యం దిగజారిపోతుంది. ఆయుర్దాయం తరిగిపోతుంది. అంతేకాదు, అతిగా తినేవాడిని అందరూ దూరంగా ఉంచుతారు కూడా.

ఎప్పుడో మరణానంతరం అందుకోబోయే స్వర్గాన్నీ, స్వర్గ సుఖాలనూ అభిలషిస్తూ ఉంటారు చాలామంది. ఐతే, ఆరోగ్యమే సుఖమనీ, అదే స్వర్గతుల్యమైన సుఖాన్ని అందిస్తుందని మనమేనాడూ మరచిపోకూడదు. పురాతన

కాలంలో ఎంతోమంది మహావీరులు తమ ఆరోగ్యంపట్ల ఎంతో శ్రద్ధ వహించేవారు. కౌరవ సైన్యాధ్యక్ష పదవిని నిర్వహించినప్పుడు భీష్ముని వయస్సు 115 సం॥లు. శ్రీకృష్ణుడు, భీష్ముడు, అర్జునుడు వీరందరూ చాలా ఆరోగ్యంగా, ఆనందంగా ఉండేవారు. ఆనాటి స్త్రీ పురుషులు ఆదర్శవంతమైన, ఆరోగ్యప్రదమైన జీవితాన్ని గడిపేవారు. అందుకు ముఖ్య కారణం సమయ పాలనతో కూడిన మంచి ఆహారాన్ని తీసుకోవటమే; నియమబద్ధమైన ఆహారపు అలవాట్లు పాటించటమే.

ప్రాచీన మానవుడు చాలా ప్రశాంతమైన, ఆనంద మయమైన జీవితాన్ని గడిపేవాడు. సత్యాన్నీ ధర్మాన్నీ పాటిస్తూ ఉండేవాడు. కనుక, ఎలాంటి చీకూచింతా లేకుండా జీవించేవాడు. మరి ఆధునిక మానవునికి ఎందుకు మానసిక ప్రశాంతి లభించటం లేదు?

నిప్పు ఎలా ఉంటే పొగ అలా ఉంటుంది. పొగ ఎలా ఉంటుందో మేఘం అలా ఉంటుంది. మేఘం ఎలా ఉంటుందో వర్షం అలా ఉంటుంది. వర్షం ఎలా ఉంటుందో పంట అలా ఉంటుంది. పంట ఎలా ఉంటుందో వంట అలా ఉంటుంది. వంట ఎలా ఉంటుందో మనసు అలా ఉంటుంది. ప్రస్తుతం అవేవీ సక్రమంగా జరగటం లేదు. అందుకే మానవుడు అన్నివిధాలా అనారోగ్యం

పాలవుతున్నాడు. తినే ఆహారం ఎట్టిదో మనసు అట్టిదిగా ఉంటుంది. మనకు వచ్చే కలలుకూడా మనం తీసుకున్న ఆహారమీదే ఆధారపడి ఉంటాయి. ఆహారానికీ, మనసుకీ, దేవుడికీ అవినాభావ సంబంధం ఉంది. ఆహారం ఆధ్యాత్మిక విషయాలలో ప్రముఖ పాత్ర వహిస్తుంది. సాత్వికాహారం భగవంతుడిని తెలుసుకోవటానికి దోహదం చేస్తుంది. స్వచ్ఛమైన మనస్సే భగవంతుని తెలుసుకో గలదు.

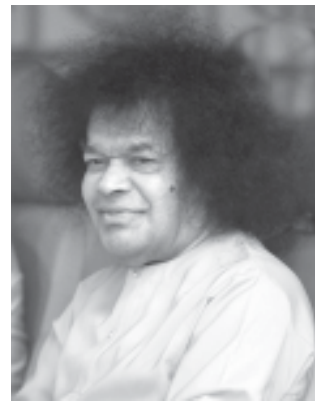
ఆహారాన్ని పరబ్రహ్మస్వరూపంగా భావించాలి. “యద్భావం తద్భవతి” కదా ఆర్యోక్తి. తీసుకునే ఆహారం పదార్థమనుకుంటే అది పదార్థమే అవుతుంది. పరమాత్మ అనుకుంటే పరమార్థమే అవుతుంది. అనుకున్నవిధంగానే పరివర్తన చెందుతుంది. శరీరంలో విద్యుత్ శక్తిని ప్రవహింపజేస్తుంది. ఆధ్యాత్మిక చింతనను పెంపు చేస్తుంది. దైవార్పితం చేస్తూ, దైవపరమైన భావనలతో నిండిన మనస్సు సమర్పించే ఆహారం తేజస్సును సృష్టిస్తుంది, ఓజస్సును అభివృద్ధిపరుస్తుంది.

నగకు నగిషీలు చెక్కినట్లు ఆహారం శరీరంలో అద్భుతాలనే సృష్టిస్తుంది, చైతన్యదీప్తులను వెలిగిస్తుంది, చైతన్యశక్తిగా భాసిస్తుంది. ఈ సత్యాన్ని మనమెప్పుడూ మరచిపోకూడదు.

(సశేషం)

ప్రవృత్తి నివృత్తి ధర్మములు

ధర్మము ప్రవృత్తి, నివృత్తి అని రెండు విధములు. ఇంద్రియముల ప్రేరేపణతో నెరవేర్చే లౌకిక ధర్మములన్నీ ప్రవృత్తి ధర్మములు. లౌకిక చర్యలను అదుపులో ఉంచి, హృదయమును ఆత్మచింతనతో క్షాళన చేసేది నివృత్తి ధర్మం. “నాయనా! నీకు ఆకలేస్తున్నట్లుంది. ఏదైనా తిను” అని బోధిస్తుంది ప్రవృత్తి. “సరియైనవేళలో సరియైన ఆహారమును మితముగా భుజించి శారీరక మానసిక ఆరోగ్యములను కాపాడుకో” అని హెచ్చరిస్తుంది నివృత్తి ధర్మం. ఈనాడు మీరు చూసేదీ, వినేదీ, అనుభవించేదీ ప్రవృత్తి ధర్మమే. మనస్సుకు, ఇంద్రియాలకు అతీతమైన ఆత్మతత్వాన్ని అనుసరించడమే నివృత్తి మార్గం.

- బాబా

ఉగాది

కొప్పరపు బాలామనోహరరావు

కాలముబట్టి సర్వమును కల్గుచుండును మంచిచెడ్డలున్
కాలముబట్టి వచ్చెడివి కల్మికి లేమికి రాకపోకలున్
కాలమే అన్నిరీతులను కారణమెంచుచు చూడగాను నీ
కాలమే లొంగదీయని మనుష్యుడొకండును లేడుగా ధరన్

- బాబా

ఉగాది అనగా సూతన సంవత్సర ప్రారంభ దినము. ఉగాది అనే పదం 'యుగాది' అనే సంస్కృత పదానికి వికృతి రూపం. 'యుగములకు ఆది' అని అర్థం. యుగములకు ఆది భగవంతుడు కనుక ఆయనకు 'యుగాది కృత్' అని పేరు. యుగములను సృష్టించుటేకాక యుగములను నడిపేవాడుకూడా ఆయనే కనుక ఆయనకు 'యుగావర్తనుడ'ని పేరు.

యుగాదిని సంవత్సరాది అనికూడా అంటారు. 'వత్సరుడు' అంటే జీవులతో ఆడుకునేవాడు. ఆయనే భగవంతుడు. సర్వమునందు వసించుచున్న భగవంతుని 'సంవత్సరాయ నమః' అని ప్రార్థించటం జరుగుతుంది. భగవంతునికి 'కాలాయ నమః కాలకాలాయ నమః కాలగమనాయ నమః కాలాతీతాయ నమః' అనికూడా పేర్లున్నవి. భగవంతుడు కాలస్వరూపుడు. కా+ల = కాల. 'కా' = శుభములను, 'ల' = అందించువాడు. ఈ జగత్తును సంరక్షించి, పోషించి పాలించి, ఉద్ధరించేవాడే సంవత్సర స్వరూపుడైన భగవంతుడు. కాలము జగత్స్వరూపము, జగత్స్వభావముగా యున్నది.

సనాతన సారథి, ఏప్రిల్ 2014

సూర్యచంద్రాదుల గతులను ఆధారం చేసుకొని కాల పరివర్తనను పాటించే విధానాలు:

1. సౌరమాసము - నక్షత్ర మండలంలో సూర్యుని స్థితి, గతిని బట్టి కాల నిర్ణయము చేసేది.
2. చాంద్రమాసం - నక్షత్ర మండలంలో చంద్రుని స్థితి గతిని బట్టి కాల పరిగణన చేసేది.
3. భార్గవస్త్యమాసం - నక్షత్ర మండలంలో గురు గ్రహ స్థితి గతిని బట్టి కాల పరిగణన చేసేది.

ఆంధ్రులు చాంద్రమాసం కాలపరిగణన పాటిస్తారు. 27 నక్షత్రాలను 12 రాశులుగా విభజించి చంద్రుని స్థితి గతిని బట్టి నెలలు ఏర్పడతాయి. దానిని బట్టే తిథులు, పక్షములు నిర్ణయించారు.

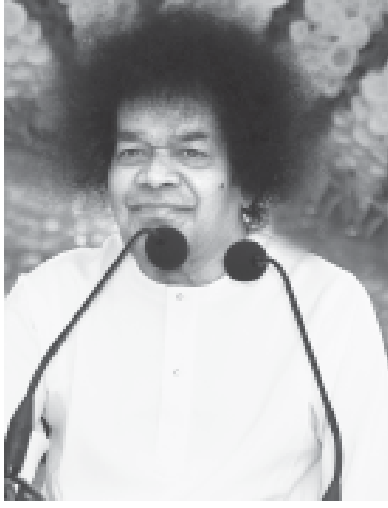
ఉగాది పచ్చడి

షడ్రుచులతో (చేదు, వగరు, తీపి, పులుపు, కారం, ఉప్పు) కూడినది. అన్ని రుచులను చవిచూసేదే జీవితమని అర్థం. అంతేగాక, షడ్రుచులు షడూర్ములకు ప్రతీక. అనగా ఆకలి, దప్పిక, శోకము, మోహము, జర (ముసలితనము), మరణము. "ఇవి శరీర, ప్రాణ, మనో ధర్మాలు. అంతేకాని ఆత్మస్వరూపుడనైన నాకు కాదు" అని జీవితంలో సుఖ దుఃఖాలను సమచిత్తంతో నిగ్రహించుకొనుటకు ఉగాది పచ్చడి ఒక నిదర్శనము.

పంచాంగ శ్రవణము

ఉన్న స్థితులను గ్రహించి దైవానుగ్రహమునకై పాటుబడుటకు పంచాంగ శ్రవణము చేస్తాము. "గ్రహ బలముకంటే దైవానుగ్రహ బలము మిన్న" అని భగవాన్ హెచ్చరించారు.

తిథివలన సంపద, వారమువలన ఆయుస్సు, నక్షత్రమువలన పాపపరిహారము, యోగమువలన వ్యాధి నివారణ, కరణమువలన కార్యానుకూలత పంచాంగము ఐదు విధముల వివరించుచున్నది. పంచాంగ శ్రవణముతో తృప్తి చెందక జ్ఞానేంద్రియ పంచకమును శ్రేయో మార్గంలో సద్వినియోగం చేసుకొని దైవానుగ్రహాన్ని పొందాలి.

ఉగాది పండుగలలో స్వామి ప్రసాదించిన ఆధ్యాత్మిక సందేశములు:

1. మానవుడు తనయందున్న మూలాధారతత్వమును గుర్తించుటకు ప్రయత్నించాలి. దీనికి మూడు రకములైన గుణములుండాలి. మొదటిది, దైవానికి తనను తాను అర్పితం చేసుకోవటం; రెండవది, తనది అనుకున్నది సమస్తమూ దైవానికి అంకితం చేయటం; మూడవది, ఆత్మతత్వమును గుర్తించేంతవరకూ ప్రశ్నిస్తూనే ఉండటం. దీనినే 'పరిప్రశ్న' అన్నారు. "నేను దేహమును కాదు, మనస్సును కాదు, బుద్ధిని కాదు, చిత్తమును కాదు, దృశ్యకల్పితమైన జగత్తులోని అశాశ్వతమైన వస్తువును కాదు" అనే సత్యాన్ని గుర్తించేంతవరకూ ప్రశ్నించటమే పరిప్రశ్న. ప్రాచీన కాలమునుండి వేదము ఇట్టి అంతర్ముఖమైన భావములను బోధిస్తూ వచ్చింది.

2. హృదయపూర్వకంగా చేసే పనులే సత్యమైనవి, నిత్యమైనవి, పవిత్రమైనవి. కనుక, మనము చేసే ప్రతి పనినీ హృదయపూర్వకంగా చేయాలేకాని యాంత్రికంగా కానీ, భుజబల ప్రదర్శనమునకుగానీ, అహంకార ఆడంబరములతోగాని చేయకూడదు.

3. ప్రేమస్వరూపులారా! మీరు తలను ఆధారం చేసుకోకండి, తలను అనుసరించకండి. తల చాలా ప్రమాదాలకు దారితీస్తుంది, కడపటికి మీ తలనే తీసేస్తుంది! తలను అనుసరిస్తే మీరు ప్రాకృతమైన

జీవితంలో బంధింపబడతారు. కనుక, హృదయాన్ని అనుసరించండి. మీ దృష్టిని అంతర్ముఖం గావించుకోండి. హృదయమునుండి సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమ, అహింసలనే మానవతా గుణములు అవిర్భవిస్తున్నాయి.

4. కాలమును వృథా చేస్తే జీవితం వృథా అయినట్లే! కనుక కాలమును దైవానుగ్రహమునకై సద్వినియోగం చేయండి.

5. మన అదృష్ట దురదృష్టములు కర్మాధీనములు. మన కర్మలు మన సంకల్పములపై ఆధారపడి ఉంటాయి. క్రొత్త వస్త్రాలను ధరిస్తే సరిపోదు, పవిత్ర సంకల్పాలను పెంపొందించుకోండి.

6. సంవత్సరం మనకు ప్రధానం కాదు, హృదయ పరివర్తన చాలా ప్రధానం. పవిత్ర భావాలు అభివృద్ధి కాకపోతే ఎలాంటి సంవత్సరమైనా మనకు విరుద్ధంగానే ఉంటుంది.

7. త్యాగమే మానవునకు సుగుణము. త్యాగము లేకపోతే మానవుడు రోగిగా మారుతాడు.

8. 'నా ముక్తి' అంటే ముక్తి లేదు అని అర్థం. స్వార్థం ఉన్నవాడు ముక్తిని పొందలేడు. "నేను దేహాన్ని" అనే భావాన్ని త్యజించనిదే ముక్తి లేదు. ఆత్మాభిమానం పెంచుకోవాలి.

9. దివ్యమైన భావాలే నూతన వస్త్రములు, మధుర వాక్యాలే మధుర పదార్థములు. మానవుడు అభివృద్ధి పరచుకోవలసింది హృదయం లేని మాటలు కాదు, మాటలు లేని హృదయం.

10. భక్తి ప్రపత్తులున్నవారికి భయం లేదు. స్వార్థ, అహంకారములను తొలగించుకొని దివ్యత్వాన్ని చేరుకోండి.

11. నిరంతరము మీ మోముపై చిరునవ్వులు చిందులాడాలి. ఎలాంటి పరిస్థితియందైనా 'కేస్ట్రాయిల్ ఫేస్' (ఏదుపు ముఖం) పెట్టుకోకూడదు. Happiness is union with God. భగవంతునితో చేరినప్పుడే ఆనందం ప్రాప్తిస్తుంది. భగవచ్చింతన చేసేవాడు ఎప్పుడూ ఆనందంగా ఉంటాడు. P

అవతారవాణి:

మహర్షుల భవిష్యత్ దర్శనం

(శ్రీరామ నవమి సందర్భంగా...)

దీనికొక చిన్న కథ : రామాయణమునందు సీతారామ లక్ష్మణులు భారద్వాజుని ఆశ్రమము చేరుకున్నారు. ఆ ఆశ్రమమునందు ఆనాటి సాంప్రదాయమును పురస్కరించుకొని ఋషిపత్నులు వేరుగా, ఋషులు వేరుగా కూర్చొనియున్నారు. ఈ కాలంలోవలె కలసిమెలసి కూర్చోలేదు. సీతారామలక్ష్మణులు కూడను అక్కడకు వెళ్ళిన తరువాత ఋషిపత్నులతో సీత కూర్చుంది; రామలక్ష్మణులు ఋషులతో కూర్చున్నారు.... ఋషి పత్నులు సీతను ఆప్యాయంగా దగ్గర చేర్చుకొని క్షేమ సమాచారములు అడుగుతూ ప్రియంగా మాట్లాడటానికి ప్రారంభించారు. “అమ్మా! తమ పతిదేవులు కూడా వచ్చినారా?” అని అడిగారు. “అవును; వారుకూడను నాతో వచ్చారు. నేను వారితోనే వచ్చాను. వారు ఋషులతో కూర్చున్నారు” అని ఆమె సమాధానము చెప్పింది. “అయితే వారిలో ఎవరు నీ భర్త?” అని రెండవ ప్రశ్న. అంతమంది ఋషులలో సీత పైకి లేచి ఫలానావాడు నా భర్త అని చెప్పగలడా! చూపగలడా! ఎంతో గౌరవ మర్యాదలు కలిగినటువంటిది; మహాపతివ్రత. ఆమె తలవంచుకొని ఏమని చెప్పడానికికూడను వీలులేనటువంటి పరిస్థితిలో ఉంటుందాది. అప్పటికికూడను ఈ ఋషిపత్నులు ఊరకుండలేదు. “ఆ వెనుకచోటున కూర్చున్నటువంటివాడా? ఫలానా రంగువాడా? ఫలానా వస్త్రములు ధరించినవాడా?” అని ఈరకంగా అనేక రకాలుగా చూపిస్తూ వచ్చారు. తన పతి కానటువంటి సమయంలో ‘కాదు, కాదు, కాదు’ అని తల అడ్డంగా ఊపుతూ వచ్చింది. వీరి గుర్తులన్నియు అయిపోయి, శ్రీరాముని దగ్గరకు వచ్చేటప్పటికి, సీత తల వంచుకుంది. అక్కడ మౌనం వహించడమే, అతడే శ్రీరామచంద్రుడు అనటానికి గుర్తు.

అదేవిధముగనే వేదము ‘నేతి, నేతి, నేతి’; not this, not this, not this, not this అంటూ చెప్పుకుంటూ వచ్చేసింది. సాక్షాత్ ఆత్మదగ్గరకు వచ్చేటప్పటికి మౌనం వహించింది. కనుక

ఆత్మ అనందస్వరూపము. అనందము అనుభూతితో తప్ప అన్యరీతిలో వెలిబుచ్చటానికి గానీ, వరీక్షించి ప్రకటించటానికి కానీ వీలుకాదు. ఈ ఆత్మను వెతకడానికి అనేకమంది ప్రయత్నము చేసి, కట్టకడపటికి ఆత్మ అన్నటువంటిది ఉన్నదా, ఉంటే ఎక్కడ ఉన్నది. ఏవిధంగా ఉన్నది, అనేరీతిగా వాదోపవాదములు అనాది కాలము నుంచి జరుపుతూనే వస్తున్నారు. “ఆత్మ ఉన్నది” అని చెప్పుటకు ఏది ప్రమాణము? దానికి వేదమే ప్రమాణము అని చెప్తూ వచ్చారు. కానీ, ఆత్మను నిరూపించుటకు వేదముకూడను ప్రమాణము కాదు. వేదము కేవలము లోక సంబంధమైన కర్మకాండను, జ్ఞానకాండను, ఉపాసనాకాండను ప్రకటింపజేసినదే తప్ప, ఆత్మజ్యోతికి పోయేటప్పటికి, అదికూడను స్తంభించిపోతుంది. “యతో వాచో నివర్తంతే అప్రాప్య మనసా సహా” - వాక్కునకు, మనస్సునకుకూడను అది ఏమాత్రము అందనిదైపోతుంది.

అత్యున్నతాపాన్ని లోకానికి చాటేటటువంటిదాంటో రామాయణం ఆదర్శవంతమైనదిగా మనకు గోచరిస్తుంది.

...ఈనాటి కవులు భగవంతునిగురించి అనేక విధముల అనేక భాషలయందు వర్ణించుచు గ్రంథములు రచిస్తున్నారుకానీ, తాము చేసిన వర్ణనలయందును, రచనలయందును వెయ్యింట ఒక భాగమైనను తమకు విశ్వాసము కలదా? సాక్షాత్తు శ్రీమన్నారాయణుడే రాముడని తమ రచనలయందు నిరూపిస్తున్నారాకాని భావమునందు అతనిని ఆదర్శ మానవునిగా విశ్వసించి అనుసరించలేకపోతున్నారు. నిజముగా మన రచనల యందు ఉన్న తత్త్వము మన ఆచరణలయందు ఉంచినచో జగత్తు ఎంత పవిత్రముగా ఉండేటటువంటిదో! నేటి కవులకు ఆనాటి కవులకు, నేటి ఋషులకు ఆనాటి ఋషులకు చాలా వ్యత్యాసము కన్పించుచున్నది. ఆనాటి ఋషులు శ్రీరాముని కేవలము ఆదర్శ మానవునిగా ప్రకటిస్తూ, తమ చిత్తములయందు మాత్రం సాక్షాత్తు నారాయణమూర్తిగా విశ్వసించి తమ శక్తిని, తమ తపః ఫలమును, తమ అస్త్రములనుకూడను ఆ పరమాత్మునికి అర్పించారు.

రాముడు సీతా లక్ష్మణ సమేతుడై దండకారణ్యములో అగస్త్య మహర్షి ఆశ్రమము చేరుకొని, “స్వామీ! తమ ఆశ్రమములో కొంతకాలం గడుపుటకై నేను ఆశిస్తున్నాను. సీతా లక్ష్మణ సమేతుడనై నేను ఎక్కడ పర్ణశాలను కట్టుకోవాలి?” అని అడిగాడు. అగస్త్యుడు క్షణకాలము యోచించి, ధ్యానించి చిరునవ్వుతో, “రామచంద్రా! ఈ ఆశ్రమమునకు పదహారు మైళ్ల దూరములో చక్కటి ప్రకృతి సౌందర్యము కలిగిన ప్రదేశము గోదావరీ తీరము. అక్కడ నీవు పర్ణశాలను నిర్మించుకొని కాలము గడుపుము” అని చెప్పాడు... సాక్షాత్ శ్రీమన్నారాయణమూర్తి వచ్చి తన ఆశ్రమమునందు వాసమిమ్మని కోరగా అతడు తన ఆశ్రమమునకు దూరంగా పంపుటలో ఉన్న అంతరార్థము గుర్తించాలి. అక్కడ అగస్త్యునియొక్క భావము రాముడు, సీతా లక్ష్మణ సమేతుడై అగస్త్యాశ్రమమునందే ఉండిన, సీతాపహరణము అసాధ్యము. ఇంక రావణ సంహారము అంతకంటే అసాధ్యము. కనుక రాక్షస సంహార నిమిత్తమై

ఆ ఋషులందరూ పూర్వమే ఒక మాస్టర్-ప్లాను వేసుకున్నారు. రామచంద్రుడు ఆ పదహారు మైళ్ల దూరములో కుటీరము వేసుకొని, ఆ గోదావరీ తీరములో ఉన్న సమయమునందే శూర్పణఖ రావటము, ఆమెకు పరాభవము జరగటము, తదుపరి సీతాపహరణము ఇవన్నీ జరిగినాయి. ఇంతియే కాదు; రామచంద్రుణ్ణి ఆ పదహారు మైళ్ల దూరము పంపు సమయమున అగస్త్యుడు, వరుణుడు తనకు అందించుచున్న వైష్ణవ ధనుస్సును, అక్షయతూణీరములనుకూడను రామచంద్రుని చేతికి అందించాడు. మహర్షులు ఆయుధములను రాక్షస సంహార నిమిత్తమై ఇంతకాలము దాచిపెట్టి, ఈ భగవద్రహస్యమును మూసిపెట్టియుంచినారనే సత్యమును ఇక్కడ మనము గుర్తించుటకు వీలవుతుంది.

విశ్వామిత్రుడు రామలక్ష్మణులను తన యజ్ఞ సంరక్షణ నిమిత్తమై తన ఆశ్రమమునకు గొనిపోయినప్పుడు అక్కడ రాముడు తాటకిని సంహరించినాడు. ఆమెకు ఇద్దరు కుమారులున్నారు. వారే సుబాహు మారీచులు. రాముడు సుబాహుని హతమార్చి, మారీచుని తరిమికొట్టినాడు. వానిని ప్రాణములతో వదలిపెట్టడములో ఉన్నటువంటి రహస్యాన్నికూడను గుర్తించాలి... వాడు మున్ముందు జరుగబోవు రాక్షస సంహారమునకు పునాది అవుతాడు. శూర్పణఖ తనకు జరిగిన పరాభవమును రావణుని దగ్గరకు వెళ్లి గోలగా విన్నవించుకోవటంచేత, రావణుడు మారీచుని దగ్గరకు వచ్చి, సీతాపహరణము నిమిత్తమై ఆలోచించి, తగిన ప్రయత్నము చేయడము జరిగినది. మారీచుడు రాముని శక్తి సామర్థ్యములు ఎరిగినటువంటి వాడు. రాముడు సామాన్యుడు కాడనీ, దైవస్వరూపుడనీ, తన శక్తి సామర్థ్యములచేత దేనినైననూ సాధించగలడని రావణునికి బోధించాడు...రావణుడు రౌద్రుడై “నా ఆజ్ఞను శిరసావహింతువా? లేక నీ శిరస్సును ఖండింతునా?” అని గర్జించగా అప్పుడు మారీచుడు అక్కడ ఒక విచారణ చేశాడు. “విరకముగానైనను నా ప్రాణం పోవుట తథ్యము. అది ఈ దుర్మార్గుని చేతిలో పోవటముకంటే శ్రీరాముని చేతిలో పోతే పవిత్రమవుతుంది” అనుకొని, రావణుని ఆజ్ఞను అనుసరించి తాను ఒక మాయజింక వేషము

ధరించి సీత పర్ణశాల ముందర తిరగాడటము, అది రావణుడు సీత సహారించుటకు సహాయకారి కావటము జరిగినది. కనుక, రాముడు ఆనాడే మారీచుని వధించి ఉండిన, అతడు యీ సీతాపహరణ నాటకములో తగిన పాత్ర ధరించుటకు వీలు ఉండెడిది కాదు.

మొదటినుండికూడను రాముని కేవలము ఆదర్శ మానవునిగా లోకమునకు చాటుతూ యీ ఋషులందరు కూడను రాక్షస సంహారము నిమిత్తమై రామచంద్రుని పవిత్ర చరిత్రను రహస్యంగా దాచిపెడుతూ వచ్చారు. విశ్వామిత్రుడు ఆనాడు శ్రీరామచంద్రుని యజ్ఞ సంరక్షణ నిమిత్తమై కొనిపోయి, తన దగ్గర ఉన్నటువంటి సర్వ అస్త్రములను అతనికి అందించుటకు కారణము ఇదియే. యజ్ఞ సంరక్షణకై గొనిపోయిన రామలక్ష్మణులను, తన యజ్ఞము పూర్తి అయిన తర్వాత, దశరథునికి అప్పగించ వలసినది; కాని ఆవిధముగా చేయలేదు. అక్కడినుండి మిథిలాపురమునకు తీసుకొనిపోయి, సీతాకల్యాణము జరిపించి, తద్వారా యీ రావణ వధకు తగినటువంటి ప్లానులు వేస్తూ వచ్చాడు. కనుక ఆనాటి ఋషులందరు స్వార్థరహితమైనటువంటి చిత్తముతో లోక కల్యాణము నిమిత్తమై యిన్నిరకములుగా తమ తపస్సును ధారపోస్తూ వచ్చారు.

రాముడు ఏవిధముగా వినయ విధేయతలతో పెద్దలను గౌరవించి తల్లులను ప్రేమించి, మిత్రులను సన్నిహితులను గావించుకొని తాను ఏవిధముగా ప్రవర్తించాడు అనేది విద్యార్థుల గుర్తించటం అత్యవసరము. రామునియందున్న గొప్ప గుణము - వినయము. అతడు అరణ్యమునందు మహర్షులకు తానే నమస్కరించేవాడుగానీ, మహర్షులు రామునికి నమస్కరించేవారుకారు. ఋషులు బాహ్యదృష్టితో అతను చక్రవర్తి కుమారుడని భావిస్తూ లోకమునకు చాటుతూ వచ్చారుకాని, రామచంద్రుణ్ణి తమ హృదయ పీఠమునందు ప్రతిష్ఠించుకొని, పూజించుకొన్నారు.... రాక్షస సంహారము నిమిత్తమై వచ్చిన రామచంద్రుడు పరమాత్మ అని ఆనాడే వెల్లడైతే, రావణ సంహారము జరుగదు. ఆ ఉద్దేశ్యముచేతనే ఈ రహస్యమును వారు అతి గోప్యముగా ఉంచినారు. కనుకనే వాల్మీకి తన

రామాయణమునందు రామ జననము మొదలు రావణ వధ వరకుకూడను రాముని కేవలము ఆదర్శ పురుషునిగానే వర్ణిస్తూ వచ్చినాడు.

...సర్వధర్మములు ఎరిగినటువంటివాడు కనుక “రామో విగ్రహవాన్ ధర్మః” అన్నారు.... కుటుంబములో ఏరీతిగా నడుచుకోవాలి, మిత్రుల దగ్గర ఏరీతిగా ప్రవర్తించాలి, సమాజములో ఏరీతిగా ఆదర్శవంతమైన జీవితమును నిరూపించాలి అనే విషయాలను తన జీవితమున ప్రతి క్షణము ప్రకటిస్తూ వచ్చాడు. ... రాముడు యువకులకు అందించిన ముఖ్యమైన ఆదర్శములలో మితభాష మొదటిది. రెండవది, పెద్దలను చూచి గౌరవించటము. మూడవది, తల్లిదండ్రుల ఆజ్ఞను శిరసావహించటము.

దివ్యాత్మస్వరూపులైన విద్యార్థులారా!

మొదట మన గృహమునందు తల్లిదండ్రులను గౌరవించి, వారి ఆజ్ఞను శిరసావహించి, వారిని ప్రసన్నులను కావించుకొను ప్రయత్నమునకు మనము పూనుకోవాలి.... రాముని అరణ్యమునకు పొమ్మనమని దశరథుడు స్వయముగా ఆజ్ఞాపించలేదు. రామచంద్రుని చూచిన తక్షణమే అతడు దుఃఖములో మునిగిపోయినాడు. అలాంటి స్థితిలో దశరథుడు రామచంద్రుని అరణ్యమునకు వెళ్లమని ఏరీతిగా చెప్పగలడు! నోరెట్లా చెపుతుంది! ఈ పరిస్థితిని పురస్కరించుకొనియే కైకేయి దశరథునియొక్క పరిస్థితిని రామునకు చెప్పింది. ఆ కైకేయి ఆజ్ఞను శిరసావహించి తాను అరణ్యమునకు వెళ్లాడు. ధైర్యము (Direct) గా కానీ, ఇన్డైరెక్టు (Indirect) గా కానీ తండ్రి ఆజ్ఞ ఆజ్ఞే అని శిరసావహించిన ఆదర్శ పురుషుడు శ్రీరామచంద్రుడు.... మొట్టమొదట తల్లిదండ్రులను గౌరవించి, వారిని విశ్వసించి, వారిని ప్రసన్నులను కావించుకొను వ్యక్తికే భగవదనుగ్రహముకూడా సులభంగా లభిస్తుంది.

యువకులారా!

మనము సంపాదించు ధనముకాని, వస్తువాహనాలు కాని, ధన కనకాదులుకాని, గృహాలుకాని అన్నీ

క్షణభంగురములు. మన ప్రవర్తనే ప్రధానమైనది. శ్రీరాముని నిరంతర సాన్నిధ్యము నాశించిన సీత తన సర్వాభరణములను, తన సర్వస్వమును పరిత్యజించి రాముని వెంట అరణ్యమునకు వచ్చినది. ఒక్క కామమును త్యాగము చేయుటచేతనే శ్రీరాముని నిత్యసన్నిధి చేరుటకు ఆమెకవకాశమేర్పడినది. కాని అరణ్యంలో పంచవటిదగ్గర బంగారుజింకపైన ఆశ తలచూపగానే, సీతకు రాముడు దూరమైపోయాడు. ప్రపంచ వాసనలు పెరుగుతూపోవు కొలది, పరమాత్మ సన్నిధి దూరమవుతుంది. ప్రపంచ విషయ వాసనలు తగ్గించుకొలదీ పరమాత్మ సమీప దవుతాడు. ఇప్పుడు మనం మర్త్యలోకంలో ఉంటున్నాము. అనగా మధ్యస్థాయిలో ఉంటున్నాము.... కామమును అభివృద్ధిపరచుకుంటూ, తుచ్చమైన లోకవాంఛలను పోషించుకుంటూ యీవైపునకు ప్రయాణము చేస్తేమా, మనకు పరలోకము దూరమైపోతుంది. మనము పరలోకమునకు ప్రయాణము చేస్తేమా, అధోలోకము దూరమైపోతుంది. కనుక క్షణభంగురములైన యీ లోక సుఖములను ఆశించి, యీ లోకవాంఛలను అభివృద్ధి కావించుకొని జీవితమును వ్యర్థము కావించటం మనకు కర్తవ్యము కానేరదు.

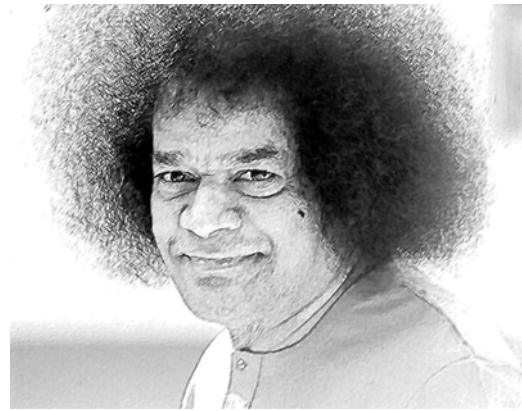
దివ్యాత్మస్వరూపులారా !

రామాయణము మానవునికి ఆదర్శవంతమైనటువంటి జీవితాన్ని అందిస్తూ వచ్చిందనే సత్యాన్ని మీరు గుర్తుంచుకోవాలి. రాములవంటి కొడుకు, లక్ష్మణ భరత శత్రుఘ్నులవంటి సోదరులు, సీతవంటి భార్య జగతియందు లేరు, లేరు, అని చాటుతూ వచ్చింది. ఈనాడు అనేకమంది పిల్లలంతా ఆశించవచ్చును, “సీతవంటి భార్య నాకు కావాలి” అని. కానీ, సీతవంటి భార్య కావాలని కోరేటువంటి బాలురు, తాముకూడను రాముని వంటివారుగా ఉండాలి కదా! రావణులవంటివారుగా ఉంటే, సీత దక్కదు. ఇంక బాలికలుకూడను, “మాకు రామునివంటి భర్త కావాలి” అనుకున్నప్పుడు వాళ్ళ శూర్పణఖవంటివారైపోతే వారికి ఏరీతిగా రాముడు దక్కుతాడు! కనుక, రామునివంటి భర్తకు సీతవంటి భార్యగా ఉంటుండాలి. అప్పుడే ఆదర్శవంతమైన జీవితాన్ని అందించవచ్చును. కష్ట నష్టములయందు ఒకరికొకరు తోడు నీడగా ఉంటుండి ఆదర్శవంతమైనరీతిగా భగవత్ చింతనలో, ఆత్మతత్త్వములో తమ జీవితాన్ని అంకితం గావించుకోవాలి.

(‘ఆత్మారామమ్’ నుండి సంకలితము)

మీ పుణ్య ధనమే మీరు పాండుతారు

మీరు చాలా కష్టపడి డబ్బు సంపాదించి బ్యాంకులో డిపాజిట్ చేశారనుకోండి. అందులో కొంత డబ్బు తీసుకోవాలంటే చెక్కుపైన సంతకం పెట్టి ఇవ్వాలి. అదేరీతిగా అనేక జన్మలనుండి మీరు ప్రోగుచేసుకున్న పుణ్యమును భగవంతుని బ్యాంకులో డిపాజిట్ చేశారు. ఆ పుణ్యమనే డబ్బు మీరు తిరిగి పొందాలంటే త్యాగమనే చెక్కుపై ప్రేమ అనే సంతకం పెట్టి, భగవంతుడనే బ్యాంకు మేనేజర్ కు అర్పించాలి. మీరు డిపాజిట్ చేసిన పుణ్యమునుబట్టి మీ చెక్కు చెల్లి దైవానుగ్రహమనే డబ్బు మీకు లభిస్తుంది. ఇది గుర్తుంచుకుని ఎప్పుటికప్పుడు త్యాగముద్వారా పుణ్యమనే ధనమును మీ ఎకౌంటులో జమ చేసుకోవాలి.

- బాబా

మనలోని చైతన్యశక్తియే స్వామి

చీమలకొండ జయాశాస్త్రి

బ్రహ్మాండమంతయు ప్రబలుచుండెడి నాకు
ఆలయంబు నమర్చ నలవియగునె!
బ్రహ్మాండమంతయు బొజ్జలోనుండంగ
భక్త్యభోజ్యము నాకు పెట్టనగునె!
సర్వజీవులయందు సంచరించెడు నాకు
సరియైన పేరిడ సాధ్యమగునె!
సర్వజలంబుల సంచరించెడు నాకు
స్నానంబు చేయింప సాధ్యమగునె!
కోటిసూర్యులకాంతి మేటిగల్గిన నాకు
ప్రమిద దీపము నెవరు పెట్టగలరు!
అజహరాదులకైనను అందనట్టి
ఇట్టి నా రూపు కనుగొన నెవరి తరము!
ఇంతకన్నను వేరెద్ది ఎఱుకపరతు
సాధు సద్గుణ గణ్యులౌ సభ్యులార!

భగవాన్ బాబావారు తమ దివ్యోపన్యాసముల్లోని భావాల్ని సాహితీ సౌరభము వెదజల్లే పద్యాలలో వెలయించి హృదయకుహరాలలో చర్చితచర్చణం చేయిస్తుంటారు.

‘బ్రహ్మాండమంతయు ప్రబలుచుండెడి నాకు ఆలయంబు నమర్చ నలవియగునె’ అజాండము, విశ్వము, ప్రపంచము, జగత్తు పదాలకంటే బరువైన పదము వాడి ‘బ్రహ్మాండమంతయు’ అన్నారు. వర్ధిల్లు, వృద్ధిపొందు అనే పదాలకు బదులు ‘ప్రబలుచుండెడి’ అనే బలమైన పదముతో అందగించారు. ఈ పదాలు చదువుతుంటే మనకు స్వామియొక్క అనంత అవతారములలోని ‘వామనావతారము’ యొక్క విశిష్టత కనబడుతుంది. చూడడానికి చిన్న ఆకారముకాని, లోతు గ్రహించలేని బలి చక్రవర్తి మూడు అడుగులున్న ఆకారమును చూసి, అడిగినది మూడు అడుగులే కదా! ఇవ్వలేనా! అనే

అహంభావముతో అంగీకరించాడు. భూమిని ఒక పాదముతో, బ్రహ్మాండమంతయు మరొక పాదముతో కప్పివేసిన స్వామిని చూసి, మూడవ అడుగుకోసం తన శిరస్సు వంచక తప్పలేదు. అటువంటి సర్వవ్యాపిని ఆడంబరములతో ఆలయములు కట్టి, ఒక స్థలమునకు పరిమితము చేయాలనుకోవడము సాధ్యమగునా, అలవియగునా, అని సాక్షాత్ ఆ శ్రీమన్నారాయణుడైన స్వామే అడుగుతుంటే, మనము యింకా ఈ భ్రమలతో ఉండడము ఎంతవరకు సమంజసము!

‘బ్రహ్మాండమంతయు బొజ్జలోనుండంగ భక్త్యభోజ్యము నాకు పెట్టనగునె’ సమస్త ప్రాణులకు అనుక్షణము ఆహారాన్ని అందించి పెంచి, పోషిస్తున్న ఆ సాయిమాతకి పంచభక్త్య పరమాన్నములు నైవేద్యములుగా పెడుతున్నామని అనుకోవడము ఎంత హాస్యాస్పదము! స్వామి తమ కృష్ణావతారములో యశోదకి తమయందున్న బ్రహ్మాండమంతయు తమ నోటిద్వారా చూపిన ఘట్టము ఇక్కడ మనకు గుర్తుకు వస్తుంది. ఇంటియందు కావలసినంత పాలు, పెరుగు, వెన్న తదితర మధుర పదార్థాలుండగా, మన్ను తినవలసిన అవసరమేమున్నదని ఆ తల్లి ప్రేమతో కోపగించినప్పుడు, తాము ఎవరో తెలియచెప్పడానికే స్వామి తమయందున్న బ్రహ్మాండమును చూపించారు. అటువంటి బ్రహ్మాండనాయకునికి ఈ ఆహారము యిష్టము, ఆ ఆహారము అయిష్టము అని అమాయకముగా మాట్లాడుకుంటుంటాము.

ఈ సందర్భములో స్వామి తమ చిన్న వయస్సులో కమలాపురములో చదువుకుంటున్నప్పుడు, పుష్పగిరిలో జరిగే తిరునాళ్ళలో సేవ చేయడానికి స్కాట్ బృందముతో వెళ్ళినప్పుడు తను ఏమి తిన్నది, ఎప్పుడు తిన్నది ఎవరికీ

“విశ్వమెల్లడ వ్యాప్తియై వెలయువాడు! భక్తి నొసగి రక్షించెడు శక్తిమయుడు!”

తెలియకుండా ఉండేవారట (దానికి స్వామి చెప్పిన కారణం, తమదగ్గర తగినంత డబ్బులేకపోవడమేనని చెప్పినది కేవలం మన దగ్గర ఉన్నదానితో తృప్తిగా సర్దుకుపోవాలనే సుగుణం కలిగి ఉండాలని మనకి నేర్పించడానికే స్వామి ఆచరించి చూపారు. అంతేకాని, సకలైశ్వర్యస్వరూపునికి లౌకిక సంబంధమైన ధనము కొదవా!) తోటి పిల్లలు స్వామిని ‘ఏమి తిన్నావు, మాతో తిను’ అని వారు తెచ్చుకున్న ఆహారమును స్వామికి యివ్వబోతే, ‘నేను తిన్నాను ఇదిగో చూడండి’ అని తడిచేయి చూపించేవారుట. అంతేకాకుండా ఆ చేతినుండి మధురమైన ఆహారము తిన్నటువంటి సువాసనలుకూడా వచ్చేవిట! అటువంటి బ్రహ్మాండ నాయకునికి మనము భోజ్య భక్ష్యాలు పెట్టగలమా!

‘సర్వజీవులయందు సంచరించెడు నాకు సరియైన పేరిడ సాధ్యమగునె’ స్థావర జంగమాదులలో జీవశక్తి, చైతన్య శక్తిగా సంచరిస్తున్న ఆ స్వామిని ఏ పేరు పెట్టి పిలువగలము! మనము ఎవరినైనా పేరు పెట్టి పిలుస్తున్నామంటే, ఆ వ్యక్తిని మనము గుర్తించగలుగుతున్నాము కనుకనే పిలువగలుగుతున్నాము. సర్వజీవులయందు

అంతర్యామిగా ఉన్న ఆ సృష్టికర్తను గుర్తించి ఏదో పేర్లు పెట్టి పిలువగలమా! సర్వాంతర్యామిగానే దర్శించకల్గిన రోజున ధన్యులమవుతాము. అందుకనే, అనంత నామాలలో ‘సరియైన పేరిడ సాధ్యమగునె’ అని అంతర్యామి అడుగుతున్నారు.

‘సర్వజలంబుల సంచరించెడు నాకు స్నానంబు చేయింప సాధ్యమగునె’ నిజమే! స్వామికి ఉన్న అనంత నామాలలో ఒకటైనది ‘నారాయణ’. నారమనగా జలము, అయనమనగా స్థానముగా కలవాడు కనుక నారాయణుడు. సప్త సాగరములపై పవళించిన స్వామికి ‘శుద్ధోదక స్నానం సమర్పయామి’ అనడం ఎంత చిత్రం! జలము సర్వ జీవులకు ప్రాణాధారము. అటువంటి జలమును సృష్టించి అందించెడు భగవాన్ బాబావారికి మనం స్నానమాచరింప జేయడము సాధ్యమా!

‘కోటిసూర్యులకాంతి మేటిగల్గిన నాకు ప్రమిదదీపము నెవరు పెట్టగలరు’ సూర్యకాంతివలననే జీవకోటి యావత్తు మనుగడ సాగిస్తోందన్నది నిర్వివాదం. అటువంటి సూర్యుని సృష్టించిన స్వామి ఇక ఎన్ని కోటానుకోట్ల

సూర్యుల కాంతి కల్గియుంటారన్నది మన ఊహకందనిది. అటువంటి తేజోమూర్తి ముందు పది నిమిషములకే కొండెక్కిపోయే ప్రమిద దీపముతో కాంతిని కల్గిద్దామనుకోవడము సమంజసమేనా! అపరాహ్ణము వేళ సూర్యుని కాంతిలో కోటివంతుకూడా తట్టుకోలేని మనము, స్వామికి అఖండ జ్యోతిని వెలిగిద్దామని చూస్తాము. అది వెలవెలబోతుందని చెప్పడానికే స్వామి తమ తీక్షణ వీక్షణాలతో అడుగుతున్నారు.

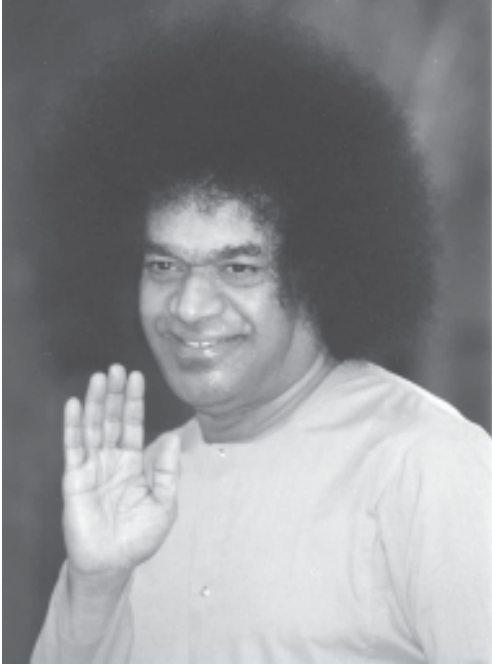
‘అజహరారులకైనను అందనట్టి ఇట్టి నా రూపు కనుగొన నెవరి తరము’ యిక్కడ స్వామి ‘అజహరారులు’ అని ప్రత్యేకముగా, మరియు ముఖ్యముగా అనంతపురము, బళ్ళారి జిల్లాలలో వాడే మాండలిక పదమును ఉపయోగించారు. ‘అజగజాంతరము’ అని కూడా ఈ ప్రాంతములలో వాడుతారు. ‘అజము’ అనగా మేక. అంటే, మేకకు ఏనుగుకి ఉన్న వ్యత్యాసమెంతయో అటువంటి ఊహించనలవికాని స్వామి స్వస్వరూపమును కనుగొన గలగడము మన తరమా! ఇక్కడ, పురాణములోని ఒక సంఘటన గుర్తుకు వస్తుంది. లింగ రూపములోనున్న ఆ పరమేశ్వరునియొక్క ఆది, అంత్యము తెలుసుకోగోరి ఊర్ధ్వభాగమువైపు బ్రహ్మ, అథోభాగమువైపు విష్ణువు బయలుదేరి వెళ్ళారు. వాళ్ళు వెడుతున్నారేకాని, ఆ మహా లింగముయొక్క మొదలు, చివర తెలుసుకోలేకపోయారు. అటువంటి సత్యసాయి పరమేశ్వరుణ్ణి తెలుసుకోవా లనుకోవడము ఆకాశమునకు నిచ్చెన వెయ్యడమువంటిది.

‘ఇంతకన్నను వేరెద్ది ఎఱుకవరతు సాధుసద్గుణ గణ్యులౌ సభ్యులార!’ ఇంతకన్న విడమర్చి మీకు ఎలా తెలియజేయగలను అంటున్నారు శ్రీ సత్యసాయి. అయితే, అవాఙ్మానసగోచరుడైన భగవాన్ బాబావారిని ఏరకముగా తెలుసుకోవాలి? ఏరకముగా చేరుకోవాలి? స్వామి చెప్పిన పై పద్యముద్వారా మనకు అందజేస్తున్న సందేశము - సర్వవ్యాపియైన భగవంతుణ్ణి గుర్తించడానికి భగవంతునిచే సృష్టించబడిన భౌతిక వస్తువులతో పూజిస్తూ, భగవంతుడు ఎక్కడో ఉన్నాడన్న భావనతో ప్రపంచమంతా తిరిగి

వెతికినా ఉపయోగములేదు. ఇది ఏరకముగా ఉంటోందంటే, తల్లిదండ్రుల దగ్గర డబ్బు తీసుకొని వారికి నూతన వస్త్రాలు కొని యిస్తే సంతోషిస్తారా? లేక, తమ పిల్లలు తాము కష్టపడి సంపాదించిన డబ్బుతో కొని ఇస్తే సంతోషిస్తారా? అదేవిధముగా, స్వామి సృష్టించిన వస్తువులతో (పూలు, పండ్లు, జలము, మొదలగు) లేదా కల్యాణాలు, కానుకలతో స్వామిని పూజించడము ఎంత హాస్యాస్పదము! అది ఏమైనా స్వామికి సంతోషము కల్గిస్తుందా? ఎంతమాత్రము కల్గించదు. మరి భగవద్గీతలో శ్రీకృష్ణపరమాత్ముగా స్వామి “పత్రం పుష్పం ఫలం తోయం....” అని ఏది సమర్పించినా సంతోషముగా స్వీకరిస్తానన్నారు కదా! అంటే, ఏ హృదయముతో అర్పిస్తున్నారో చూస్తానన్నారేకాని, ఏ వస్తువును సమర్పిస్తున్నారని చూడనన్నారు. దీనికి గొప్ప ఉదాహరణ శబరి, భక్త కన్నప్ప మొదలైనవారు. మరి మనము స్వామిని చూడాలంటే, చేరాలంటే స్వామి చూపుతున్న సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలనే మార్గాలలో సేవాభావముతో పయనిస్తూ సర్వజీవుల హృదయములందున్నది శ్రీ సత్యసాయి భగవానుడే అని తెలుసుకున్ననాడు సర్వత్రా స్వామిని దర్శించగలము, స్వామిని చేరగలమని ఘంటాపథముగా చెప్పారు. స్వామి సాహితీ సన్నిహితికి సదా దాసులము. మనలోని చైతన్య శక్తియే స్వామి. ఈ శ్వాసను విస్మరించడము మన తరమా! మన ఊపిరియైన మన స్వామికి కృతజ్ఞతాంజలి.

ముగ్గురమ్మల మూలపుటమ్మ
మాడుతట్టి చేయిపట్టి అడుగులునేర్చ
తలవంచి తప్పటడుగులు తట్టి తట్టి
తుదిలేని మొదలైన అమ్మ ఒడిలోన ఒదిగినంత
అంబ శక్తి పథములో పాదమై
అమరవాణి శ్రుతిపథాన పదమై
సిరులోలుకు శ్రీపథాన లక్ష్మీప్రదమై
ఈ జీవన పథము రాగరహితము
రంగరించిన సాయి హితము

అభయ హస్తము

— ❖ చంద్రమౌళి రమాదేవి ❖ —

పూజామందిరంలో కొలువుండి పూజలందుకునే దేవుళ్ళ ఫోటోల విషయంలో కొందరు కొన్ని నియమాలు పాటిస్తారు. ఉదా॥ లక్ష్మీదేవి కూర్చున్న భంగిమలో ఉన్న ఫోటో ఉండాలి (ఇంట్లో సంపద స్థిరంగా ఉంటుందన్న విశ్వాసంతో). ఆంజనేయస్వామి నిలబడ్డ భంగిమలో ఉండాలి (ఆయన కూర్చుంటే పనులు జరగవు కదా). సంజీవనీ పర్వతం ఎత్తి ఎగరటానికి సిద్ధంగా ఉంటే అది కార్యసిద్ధికి ప్రతీక అంటారు. అలాగే వినాయకుని తొండం కుడివైపుకి లేక ఎడమవైపుకి ఉండటానికి కూడా అర్థాలు చెబుతుంటారు - ఒకటి మోక్షమివ్వటమని, రెండవది భౌతిక సంపదలు ప్రసాదించటమని. అలాగే మన సాయిభక్తులలో కూడా కొందరు అభయహస్తముద్రతో ఉన్న భగవాన్ బాబావారిని పూజించటానికి ఇష్టపడతారు. ఇక్కడ ఏ నమ్మకానికి ఏమిటి ఆధారం అన్నది అప్రస్తుతం.

కానీ, కలియుగ దైవమైన స్వామిని అలా తిలకిస్తుంటే ఏమనిపిస్తుంది అనేది ముఖ్యం. ఏమనిపిస్తుంది? 'వై ఫియర్ వెన్ ఐ యామ్ హియర్!' (నేనుండగా భయమెందుకు!) అని శ్రీవారు అభయం ఇస్తున్నట్లుగా, కష్టాలలో 'దిగులు పడకు' అని సాంత్యన చేకూరుస్తున్నట్లుగా, సమస్యలు చుట్టుముట్టినప్పుడు 'ఇవి కదిలిపోయే మేఘాలవంటివే' అని ధైర్యం చెబుతున్నట్లుగా, 'భగవంతుడు భక్తులను తప్పక ఆదుకుంటాడు' అని నమ్మకం కలిగిస్తున్నట్లుగా, 'నేనున్నాను కదా' అని ఊరడిస్తున్నట్లుగా... ఇలా ఆదరించే ప్రేమ కరుణల సాకార రూపం భక్తులకు గోచరిస్తుంది కదా! భక్తుడు స్వామివారి అభయహస్తముద్ర చూసి తెప్పరిల్లి, 'నాకు దేవుడు తోడున్నాడు' అని తనకి తానే ఇంకొకసారి చెప్పుకుంటాడు. 'మీ ఇంట, వెంట, జంట, కంట నేనుంటాను' అని వాగ్దానం చేస్తున్నట్లుగా కనిపించే దైవాన్ని చూసి భక్తులు ఏమంటారో చూద్దామా!

'అభయహస్తము నీయ అన్ని బాధలు తొలగు' అని ఒకరంటే,

'కరములెత్తి ఆశీర్వదింప ఆనందమే తాండవమాడు' అని మరొకరనగా,

'నా స్వామి హస్తమున ఏ ప్రేమాస్త్రమున్నదో భక్తులు తమ మస్తకములు వంచిరి' అని ఒక భక్తుడనగా,

'ఆప్తబాంధవుడు శుభాశీస్సులిచ్చెనా - పెరటిలోపల కల్పతరువు మొలుచు' అంటూ ఆ అభయహస్తాన్ని చూసి భక్తిపారవశ్యంతో వర్ణిస్తాడు మరో భక్తుడు.

ప్రతి మనిషి చాలా రకాలైన భయాందోళనలకి గురి అవుతుంటాడు. అనారోగ్యం, వృత్తి వ్యాపార సమస్యలు, విద్య-వివాహపరమైన చిక్కులు, సంతానం, భవిష్యత్తుని గురించిన ఆందోళన, రేపటి చింత మనిషిని ఉక్కిరిబిక్కిరి చేస్తాయి. అశాంతికి గురిచేసి కృంగదీస్తాయి. అలాంటి క్లిష్ట పరిస్థితిలో 'నేనున్నాను, నీకేం ఫరవాలేదు, నేను చూసుకుంటాను కదా' అని వెన్ను తట్టే చేయి, చేయూత నిచ్చే తోడు, ఆ భయాందోళనలనుండి తప్పించగల సమర్థుడు వెన్నంటి ఉండటం మనిషికి ఎంతగానో ఊరట కలిగిస్తుంది, క్రొత్త ఆశలకి ఊపిరినిస్తుంది, జీవించాలనే కోరికను చిగురింపజేస్తుంది. అందువలననే ఆర్తులు,

అర్ధార్థాలు ఎంతో ఆశతో స్వామి సన్నిధి చేరుకుంటారు. ఆ దీనబాంధవుని అభయహస్తం వారిని నిరాశా నిస్పృహల బారినుండి రక్షిస్తుంది. ఆ ప్రేమామృతహస్తం ఒకసారి తనను శరణుజొచ్చినవారిని ఏనాడూ ఉపేక్షించదు. తనకి అప్పగించిన సమస్యని తప్పక పరిష్కరిస్తుంది. అందువలననే సమస్యల వలయంలోనుండి బయట పడటానికి ఆ అభయహస్తాన్నే ఆశ్రయిస్తారు భక్తులు. ఆ చేతనే పట్టుకోవాలనుకుంటారు.

స్వామి చెప్పిన ఒక చిన్న కథను ప్రస్తావించటం ఇక్కడ సందర్భోచితం.

ఒక పర్యాయం ఒక రాజుగారు ఒక పెద్ద మైదానంలో అన్ని రకాల వస్తువుల స్టాల్స్ ఏర్పాటు చేశారు. ఎవరు ఏ వస్తువుని పట్టుకుంటే అది వారికి స్వంతం అవుతుందని చాటింపు వేయించారు. అయితే, ఎవరైనా ఏదైనా ఒక వస్తువును మాత్రమే తీసుకోవాలని షరతు విధించారు. రాజుగారి చాటింపు విని జనం విపరీతంగా వచ్చారు. కొందరు ధాన్యం, కొందరు ఆహార పదార్థాలు, కొందరు వస్త్రాలు గబగబా ఆత్రంగా తీసుకుంటున్నారు. ఇంతలో అక్కడికి ఒక తెలివైన అమ్మాయి వచ్చింది. అంతా పరిశీలనగా చూసి, ఆ కార్యక్రమాన్ని పర్యవేక్షిస్తున్న రాజుగారిని సమీపించి, “మహారాజా! ఈ ప్రదర్శనలో నేను ఏది పట్టుకున్నా అది నా స్వంతమవుతుంది కదా” అని అడిగింది. “సందేహం లేదు, అది నీదే” అని రాజుగారు అనగానే ఆమె చటుక్కున రాజుగారి చేయి పట్టుకున్నది!!

భక్తులైనా అంతే! మనం స్వంతం చేసుకోవాల్సింది ఆ కరుణాసముద్రుని, అమృతహృదయుడైన ఆ ప్రభువునే! విశేషమేమిటంటే, భక్తుల హృదయ సింహాసనంపై స్థిరంగా కొలువుండే రాజాధిరాజు, విశ్వానికే చక్రవర్తి అయిన ఈ సాయి ప్రభువు ఏ ఒకరికో పరిమితులు కారు. ప్రతి ఒక్కరికీ, ‘నేను నీవాడిని, నీకే స్వంతం సుమా’ అనే అనుభూతిని కలుగజేస్తారు.

భక్తులకి ఇంతగా నమ్మకం ఎలా కలుగుతుంది? ఆ దివ్యహస్తాలకి కల ఘనకీర్తియే భక్తుల దృఢ విశ్వాసానికి పునాది.

ద్రౌపదికి అక్షయ వస్త్రాలు ప్రసాదించి నిండు సభలో ఆమె మానం కాపాడిన దివ్య హస్తమది.

భస్మాసురుడు తనను తానే భస్మం గావించుకొనేటట్లు చేసిన చిలిపి చేయి అది.

సుదర్శన చక్రంతో దుష్ట సంహారం గావిస్తూ అంబరీష ప్రహ్లాద గజేంద్రాది భక్తులను కాపాడిన కరమది.

శివ ధనుస్సుని అలవోకగా ఎత్తిన హస్తమది. కోదండము చేతబూని రావణాది దానవులను నేలకూల్చిన చేతులవి.

ఆనాడు గోవర్ధన గిరిని అవలీలగా ఎత్తి ఆపై సాయి కృష్ణుడు ఇలా అన్నాడు, “శైలాంభోనిధి జంతు సంయుత ధరా చక్రంబు పైబడ్డ నా కేలల్లాడదు బంధులార!” (పర్వతములు, సముద్రములు, జంతు జీవరాశులతో కూడియున్న ఈ భూమండలమంతా వచ్చి పైబడినా నా చేయి చలించదు)

నిజమే కదా! ఐహిక సమస్యలనే జడివాన హోరున కురుస్తుంటే దిక్కుతోచక పరుగులు తీసే భక్తులపై ‘కృపాభత్రం’ ఎత్తిపెట్టి వారిని ఆదుకునేది సాయిగోపాలుని అభయహస్తమే కదా! ఆ చేతికి సాధ్యం కానిది ఏదైనా ఉందా!

భస్మభూషితాంగుడైన పరమ శివుని పవిత్ర హస్తమది. విభూతిని సృజించి భక్తులను అనుగ్రహించే దివ్య హస్తమది. అన్నపూర్ణయై బిడ్డల క్షుద్బాధ తీర్చి ఆదరించే అమృతహస్తమది. అంతేకాదు. ఆ దివ్యధన్వంతరి కరస్పర్శ మాత్రంచేతనే ఎందరో రోగవిముక్తులయ్యారు, కుంటివారు నడువగలిగారు, గ్రుడ్డివారు చూడగలిగారు... అంతేనా, విగత జీవులు సజీవులైనటువంటి నమ్మశక్యం కాని అద్భుతాలు కూడా జరిగాయి కదా!

మరి ఆ అభయప్రదాత కృపాదృష్టి మనపై ప్రసరించాలంటే మనమేమి చేయాలి? ఆ సాయి శ్రీనివాసుడు ఎలా దర్శనమిస్తున్నారు? తమ పాదాలను ఆశ్రయించవలసిందిగా తమ హస్తంతో సూచిస్తున్నారు కదా! అంటే, ఆ దివ్యచరణాలను శరణువేడితే మనకు అభయం తప్పక లభించగలదనేగా! P

దేవుడంటే ఎవరు?

✠ ఇంద్రేశ్వర రావు ✠

ఇది దాదాపు యాభై సంవత్సరాల క్రిందట నాకు కలిగిన సంభ్రమాశ్చర్యాలు కలిగించే దివ్యానుభవం.

ఆరోజున ప్రశాంతి నిలయంలో కస్తూరిగారు, రాజారెడ్డిగారు, ఇంకా నేను స్వామికి పాదసేవ చేస్తూ వారి గదిలో ఉన్నాము. స్వామి తమ సింహాసనం ప్రక్కన పెట్టిన ఉత్తరాల దొంతరనుండి చేతికి వచ్చిన ఉత్తరాలను తీసి చదువుతున్నారు. కొన్ని ఉత్తరాలను చూసి, మరికొన్నింటిని చూడకుండా చించి ప్రక్కనే ఉన్న చెత్త బుట్టలో వేస్తున్నారు. కొన్నింటినైతే అసలు కవరుకూడా తెరచిచూడకుండా పడేస్తున్నారు.

“పాపం భక్తులు ఎంతో ఆర్తితో, ఆవేదనతో స్వామికి ఉత్తరాలు వ్రాసుకుంటారు. కానీ, స్వామి మాత్రం అందరి ఉత్తరాలూ చదవటంలేదే” అని నాకనిపించింది.

ఉండబట్టలేక ఆ మాట స్వామితోనే అనేశాను.

స్వామి చిరునవ్వుతో, “అందులో నేను చదవని ఉత్తరాలేమున్నాయో వాటిని బయటికి తీయి” అన్నారు.

అప్పటికే కస్తూరిగారు, రాజారెడ్డిగారు నావంక కాస్త చిరాగ్గా చూస్తున్నారు.

నాకు భయమేసి, “వద్దలెండి స్వామీ” అన్నాను. కానీ, స్వామి విడిచిపెట్టలేదు. “లేదు, బయటికి తీయి” అన్నారు.

విధిలేక నేను బుట్టలో చేయి పెట్టి, స్వామి తెరవకుండా పడేసిన కవర్లలో ఒకటి బయటికి తీశాను.

“స్వామీ, నిన్ను చేరుకోవడానికి నేను చాలా ఏళ్ళుగా తపస్సు చేస్తున్నాను. ఇంకా ఇలా ఎంతకాలం చేయాలో చెప్పు” అని హిందీలో ఒక సాధువు వ్రాసిన ఉత్తరం అది. కవరు తెరచి చూడు” అన్నారు భగవాన్.

నేను తెరచి చూస్తే స్వామి చెప్పిన వాక్యాలు అక్షరం పొల్లుపోకుండా అందులో ఉన్నాయి. నిశ్చేష్టుడనయ్యాను.

“ఇంకో కవరు తెరవనిది ఏదైనా బయటికి తీయి” అన్నారు స్వామి.

వెంటనే నేను లెంపలేసుకుని, “క్షమించండి స్వామీ, నాది పొరపాటైంది” అన్నాను.

అప్పుడు స్వామి, “ఇంద్రేశ్వర్! నేను ఎవరి ననుకుంటున్నావు?” అని అడిగారు.

“మీరు దేవుడు స్వామీ” అన్నాను.

“దేవుడంటే ఎవరు?” అడిగారు, స్వామి.

నాకేమి చెప్పాలో తోచక, “దేవుడంటే దేవుడే స్వామీ” అన్నాను.

“అలా కాదు, దేవుడంటే ఎవరో చెప్పు”

నేను కొద్ది క్షణాలు ఆలోచించి, “దేవుడంటే సృష్టి స్థితిలయ కారకుడు, స్వామీ” అన్నాను.

నా జవాబు విని స్వామి సంతృప్తి చెందినట్లుగా అనిపించింది. అయితే, ఈ ఘట్టం అంతటితో ఆగిపోలేదు.

ఆరోజుల్లో స్వామి తాంబూలం వేసుకునేవారు. వారి సింహాసనం ప్రక్కన చిన్న బల్లపై ఒక చిన్న పాన్‌దానా ఉండేది. అందులోనుండి కొన్ని తమలపాకులు బయటికి తీశారు. వాటి ఈనెలతో చకచకా ఒక ఆకృతిని అల్లి, “ఇదేమిటి?” అని అడిగారు?

“జింక స్వామీ!” అన్నాను.

స్వామి దానిని తమ గుప్పిటలో కొద్ది క్షణాలు మూసి తెరిచారు. ఆశ్చర్యం! స్వామి చేతిలో ఒక అందమైన చిలుక బొమ్మ ఉంది.

“ఇదేరా సృష్టి” అన్నారు, స్వామి.

మేము చూస్తూ ఉండగా దానిపై ఊదారు. అంతే! అది జీవమున్న రామచిలుకగా మారిపోయి, స్వామి చేతిలోంచి ఎగురుకుంటూ వెళ్ళి కిటికీ రెక్కమీద కూర్చుంది.

“ఇది స్థితి” అన్నారు స్వామి.

మేం నిశ్చేష్టులమై గుడ్లపూగించి చూస్తున్నాము.

స్వామి ఆ చిలుకవైపు చూస్తూ తమ చేయి త్రిప్పారు. అంతే! అది అంతర్ధానమైపోయింది.

“ఇది లయము” అన్నారు భగవాన్.

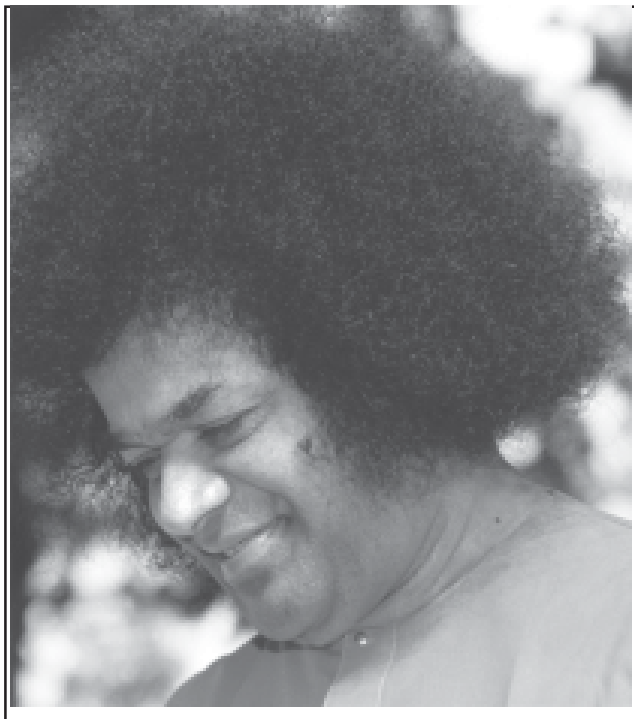
మాకు నోట మాట రాలేదు. స్వామివారు ప్రత్యక్ష దైవమని, వారికి అసాధ్యమేదీ లేదని నాకు తెలిసినా, ఆ సమయంలో నేను భక్త్యావేశం పట్టలేక స్వామి పాదాలపై పడి, “స్వామీ, మీరే నా తల్లి, తండ్రి, గురువు, దైవం. నేనేదైనా పొరపాటు చేసినా నన్ను మీనుండి దూరం చేయకండి” అంటూ ప్రార్థించసాగాను.

స్వామి చిరునవ్వు నవ్వుతూ, “అన్నీ బూటకపు మాటలు మాట్లాడుతున్నావు” అంటూ చురక వేశారు.

“లేదు స్వామీ, హృదయపూర్వకంగా చెబుతున్న మాటలవి” అన్నాను.

అప్పుడు స్వామి ఇచ్చిన వివరణ నాకు కనువిప్పు కలిగించింది:

“చూడు, ఒక రాజ కుమారుడు ఎక్కడైనా వీధిలో నడుచుకుంటూ వెళుతుంటే, అతని రీవిని, హుందాతనాన్ని, ముఖంలో ఉట్టిపడే రాచకళను గమనించి అతను రాజ కుమారుడని ఎవరైనా ఇట్టే గుర్తుపట్టగలరు. అలాకాకుండా ఎవరో ఒక సామాన్యుడు రాజకుమారుని మాదిరి వేషం వేసుకొని వెళుతుంటే, అతనిని చూసి ప్రజలు, “ఇతనొక పగటివేషగాడురా” అంటారు. ఎందుకంటే, అతనిలో ఆ రీవి, హుందాతనము, రాచకళ కనిపించవు. ఇప్పుడు నీవు స్వామే నీ తల్లి, తండ్రి అంటున్నావు. మరి స్వామి గుణాలు నీలో ఏమైనా

ఉన్నాయా? స్వామే నీ గురువు, దైవం అంటున్నావు. మరి స్వామి మాటలను ఎంతవరకు పాటిస్తున్నావు? స్వామి గుణాలు నీలో లేకుండా, స్వామి మాటలను నీవు పాటించకుండా, “స్వామే నా తల్లి తండ్రి గురువు, దైవం” అంటే, నిన్నుకూడా జనులు ఆ పగటివేషగాని క్రింద జమకడతారు” అంటూ చిరునవ్వుతో నా భుజం తట్టారు. P

దైవమే మానవుని సేవిస్తున్నాడు

ఈనాడు ప్రతి ఆస్తికుడు తన స్వార్థ అభీష్ట సిద్ధికొరకే భగవంతుణ్ని ఆరాధిస్తాడు. భగవంతునికి కావలసింది తన భక్తులకు జీవిత సాఫల్యం అయిన ముక్తిని ప్రసాదించి తరింపజేయుటం. దానికొరకు భక్తుల ప్రాపంచిక కోరికలు తీరుస్తూ, వాళ్లని సేవిస్తూ తనవైపుకి ఆకర్షించి, ఆధ్యాత్మిక దృష్టి కలిగే ప్రబోధనలతో మేల్కొల్పే ప్రయత్నం చేస్తాడు. కానీ, మానవుడు ప్రాపంచిక కోరికలలో కూరుకుపోయి, వాటిని సాధించటానికే దైవాన్ని ఆరాధిస్తాడుకానీ, దైవం తనకు ప్రసాదించదల్చుకున్న జీవన గమ్యాన్ని అభిలషించడు. తుదకు ప్రాపంచిక భోగ భాగ్యాలనే చీకట్లో చిక్కుకుని అశాంతికి గురి అవుతాడు.

- బాబా

జ్ఞాపకాల పందిరి

(ధారావాహికం - 29వ భాగం)

ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

“నీకు ఏమన్నా ఇస్తే తీసుకుంటావా?”

బస్సులో విద్యార్థులతోపాటు ప్రయాణిస్తున్న స్వామి నన్ను చూస్తూ వేసిన ప్రశ్న ఇది. కొద్దెకనాల్కు వెళ్లేటప్పుడు మార్గమధ్యంలో స్వామి అప్పుడప్పుడు తమ కారు దిగి, స్టాడెంట్స్ ఉన్న బస్సులో కూర్చుని పరమానందాన్ని పంచుతారు. ఇది జరిగి పాతిక సంవత్సరాలైంది.

“స్వామీ, మీ అనుగ్రహం. మీరు ఏది ఇచ్చినా పుచ్చుకుంటాను” అన్నాను.

వెంటనే ఒక ఉంగరాన్ని సృష్టించి ఇచ్చి నా చేతిలో పెట్టారు. మధ్యలో స్వామి బొమ్మ, చుట్టూ డైమండ్స్ లాగా అమర్చి ఉన్నవి. చాలా అద్భుతంగా ఉంది. నేను ఉంగరపు వ్రేలికి పెట్టుకుందామంటే అది చాలా బిగువుగా ఉంది. సరిగ్గా పట్టటం లేదు. అందరితో మాట్లాడుతూనే నా బాధ గ్రహించి స్వామి నవ్వుతూ, “నీ దగ్గరే జాగ్రత్తగా పెట్టుకో” అన్నారు. అరచేతిలో పట్టుకొని గుప్పిట్లో పెట్టుకున్నాను. ‘జాగ్రత్త’ అని మరీ చెప్పారు కాబట్టి మాటిమాటికి అది ఉందో మాయమైపోయిందో అని చెక్ చేసుకుంటూ గడిపేను. ఎప్పటివరకనుకున్నారు? సాయంత్రం భజన అయిపోయే దాకా ఈ తిప్పలు తప్పలేదు.

భజనానంతరం స్వామి, “ఏదీ రింగ్? ఇలా ఇవ్వు” అన్నారు. “నేను ఇవ్వను స్వామీ” అన్నాను.

“ఏం? నేనిచ్చింది నాకివ్వటానికేమి? ఓహో... డైమండ్స్ ఉన్నాయనా? నీకు డైమండ్స్ కావాలా? స్వామి కావాలా?” అని అడిగారు.

“స్వామీ, ఈ ఉంగరంలో స్వామి బొమ్మ ఉన్నది. కనుక, స్వామి బొమ్మ ఉన్న డైమండ్ రింగు కావాలి” అన్నాను. పకపకా నవ్వేశారు. స్వామి హాస్యప్రియులు, హాస్య చతురులుకూడా.

పూర్వం జరిగిన ఒక సంఘటన నాకు జ్ఞాపకమొచ్చింది. అందుకే స్వామి ఉంగరాన్నివ్వమంటే నేను వెంటనే ఇవ్వలేదు. ఆ సంఘటన ఏమిటనుకున్నారు? కస్తూరిగారి వ్రేలికి ఒక పాత ఉంగరం ఉండేది. ఒకరోజున స్వామి ఒక భక్తుని ఉంగరాన్ని అడిగి తీసుకొని, దానిని తమ దివ్య సంకల్పంతో డైమండ్ రింగుగా మార్చి ఇవ్వడం కస్తూరిగారు గమనించారు. అదేవిధంగా తన ఉంగరాన్ని కూడా మార్చి ఇస్తారేమో అన్న ఆశతో ఆయన పాతదైపోయిన తన ఉంగరం స్వామికి సృష్టంగా కనిపించేటట్లు చేతిని ఛాతీమీద పెట్టుకొని స్వామి ఎదుట నిలబడ్డారట. స్వామి, “ఏమి? అట్లా పెట్టుకున్నావు?” అని అంటూ, “ఏదీ, నీ ఉంగరం ఇలా ఇవ్వు” అని అడిగి తీసుకొని కొత్తది ఇవ్వకపోగా ఉన్నదికూడా మాయం చేశారట! అట్లే నాకిచ్చింది కూడా మాయం చేస్తారేమో అని భయపడి స్వామి అడిగినా నేను ఇవ్వలేదు. వారికి తెలియని దేముంది?! నా ఉంగరాన్ని సున్నితంగా తీసుకుని, నవరత్నాల ఉంగరంగా మార్చి నా వ్రేలికి తొడిగి, “చూశావా! పర్ ఫెక్టు సైజు. స్వామి ఎప్పుడూ పర్ ఫెక్టు” అన్నారు.

మళ్ళీ మరచిపోతానేమో, ఇక్కడే మీకు చెప్పేసేయాలి. కడపనుండి వచ్చిన ఒక విద్యార్థి మా యూనివర్సిటీలో చదువుకునేవాడు. వాడు పుస్తకాల పురుగు. ఒకరోజున దర్శనం సమయంలో స్వామి వాణ్ని చూస్తూ, “ఏముందిరా పుస్తకాల్లో! పుస్తకంలోది మస్తకంలోకి చేరుస్తున్నావు. మస్తకాన్ని కూడా పుస్తకంగా మారుస్తున్నావు. స్వామి సన్నిధిని సద్వినియోగం చేసుకో. తరువాత దూరమైతే ఎంతో బాధపడవలసివస్తుంది” అంటూ ఒక ఉంగరాన్ని సృష్టించి ఇచ్చారు. ఆ తరువాత స్వామి భక్తులకు దర్శనం

ఇవ్వటానికి వెళ్ళారు. ఈ కుర్రవాడికి ఉంగరం బాగా టైట్ గా ఉంది. వ్రేలికి పట్టటం లేదు. స్వామి భక్తులకి దర్శనమిచ్చి తిరిగి వచ్చి, “ఏమిరా బాధపడుతున్నావు? ఉంగరం టైట్ అయిందా? అయ్యో పాపం! ఇప్పుడు పెట్టుకో, సరిపోతుంది” అన్నారు. ఆ పిల్లవాడు మళ్ళీ ఆ ఉంగరాన్ని వ్రేలికి పెట్టుకుంటున్నాడు. చాలా టైట్ గా ఉన్న ఉంగరం కాస్తా స్వామి చూస్తూ ఉండగా అతని వ్రేలుమీద పెద్దదై కరెక్టుగా సరిపోయింది. అరే! అతని వ్రేలిమీద ఉండగానే సైజు మారిపోయిందే అని చూస్తున్నవాళ్ళం ఆశ్చర్యపోయాం. స్వామికి సంకల్పానికి తిరుగులేదు కదా!

కొడైకెనాల్ కి సాధారణంగా స్వామివారి పరివారం మూడు కార్లలో ప్రయాణమవుతారు. పిల్లలు వెనకే బస్సులో వస్తారు. ఇక భక్తులు కార్లలో వారిని అనుసరించటం, పోటాపోటీలుగా వాహనాలు నడపటం... ఇదంతా వేడుకగా ఉంటుంది. మార్గమధ్యంలో ఒక్కోసారి స్వామి కారు దిగి, పిల్లల బస్సులో కూర్చుని ప్రయాణిస్తారు. వాళ్లతో ఇష్టాగోష్టిగా ముచ్చటిస్తూ, హాస్యోక్తులతో నవ్విస్తూ పాటలు పాడిస్తూ, భజనలు చేయిస్తూ, ఆనందసాగరంలో ఓలలాడిస్తారు.

ఓసారి అందరం ఆనందంగా స్వామితో బస్సులో ప్రయాణిస్తున్నాం. ముందు వరుసలలోని పిల్లలు బిలబిలా వారి పాదాలను చుట్టుకున్నారు. స్వామి కిటికీలోంచి బయటికి చూస్తూ, “చూశారా! పెద్దపెద్ద వృక్షాలు కనబడుతున్నాయి. వాటికి ఎవ్వరూ నీరు పోయటం లేదు. ఈ ప్రక్కన పచ్చని పైర్లు కనబడుతున్నాయి. వాటికి నిత్యం నీరందిస్తారు. ఎందుకో తెలుసా?” అని అడిగారు. ఎవరేం చెప్పగలరు! బిక్కమొహం వేశారు.

బాబావారే సమాధానం ఇస్తున్నారు: “పెద్ద వృక్షాల వేర్లు భూమిలోకి బాగా పాడుకుపోయాయి. అవి భూగర్భ జలాలను నేరుగా గ్రహించగలవు. కానీ, చిన్నచిన్న పైర్ల యొక్క వేర్లు అంత లోతుగా దిగవు. అందుకే వాటికి రోజూ

నీరందించాలి. అలాగే విశ్వాసము అనే వేర్లు గాఢంగా హృదయంలోకి దిగినప్పుడు అవి భక్తిజలాలను నేరుగా అందుకోగలవు. కానీ, చిన్నచిన్న పైర్లయొక్క వేర్లు పైపైకి ఉన్నట్లు కొందరి విశ్వాసము అంత గాఢంగా ఉండదు. అందుకనే అలాంటివారికి అనునిత్యం సాధన అవసరం.”

ఎంత చక్కని ఉపమానం! ప్రగాఢ విశ్వాసం ఏర్పడే వరకూ మనకు నిత్యసాధన అవసరమన్నమాట. ఎట్టి ఒడిదుడుకులు ఎదురైనా కదలని మెదలని చెరగని తరగని భక్తివిశ్వాసాలు మహావృక్షాల వేర్లవంటివి. ఇలాంటి ఉపమానాలు, ప్రత్యక్ష ప్రమాణాలు, నిత్య పరిశీలనలో ఉన్న దృష్టాంతాలతో గంభీరమైన ఆధ్యాత్మిక సత్యాలను అవిష్కరించటంలో స్వామికి స్వామే సాటి.

మరో ఉదాహరణ తెలియజేస్తాను. స్వామి బస్సులో మాతో కూర్చుని ఉండగా రోడ్డు కిరుప్రక్కలా బారులు తీరిన భక్తులు ముందు వెళుతున్న ఎర్ర బెంజి కారులో స్వామి ఉన్నారనుకొని కారుకు నమస్కరిస్తున్నారు. ఈ దృశ్యాన్ని చూసి స్వామి ఇలా సెలవిచ్చారు: “సత్సాంగత్యం చాలా ప్రధానం. అందువల్లనే, ‘టెల్ మి యువర్ కంపెనీ, ఐ షల్ టెల్ యు వాట్ యు ఆర్’ అంటారు. అగరుపత్తి వెలిగించి పచ్చగడ్డిలో పడేస్తే ఆరిపోతుంది. దానినే ఎందు గడ్డిలో వేస్తే గడ్డివామంతా తగలబడిపోతుంది. సాంగత్య ప్రభావం అలాంటిది. ఇనుము మట్టితో చేరితే త్రుప్పు

పడుతుంది, అగ్నితో చేరితే ఎర్రగా మండిపోతుంది. ఇసుక గాలితో చేరి ధూళిగా పైకి ఎగసిపడుతుంది. నీటిలో చేరితే అడుగున పడిపోతుంది. సాంగత్య ప్రభావం ఈరీతిగా ఉంటుంది.”

ఇంతటితో అపలేదు, స్వామి. బస్సు ముందర వెళుతున్న తమ కారుకు దారిపొడవునా భక్తులు నమస్కరించటం చూపిస్తూ, “నేను కారులో కూర్చున్నా ననుకొని అందరూ కారుకి నమస్కారాలు పెడుతున్నారు. ఇప్పుడు నేను మీతో కలసి కూర్చోవటంచేత నాకు వచ్చే నమస్కారాలుకూడా రాకుండాపోయాయి” అన్నారు, నవ్వుతూ. మాకు నవ్వు ఆగలేదంటే నమ్మండి.

ఆ సంవత్సరం స్వామి వెంట కొడైకెనాల్ వెళ్ళే అదృష్టానికి నోచుకున్నవారిలో హేమాహేమీలున్నారు. కల్నల్ జోగారావుగారు, జానకి రామయ్యగారు, వి.కె. నరసింహన్ గారు, ప్రొ|| జయమ్మగారు, బెంగాల్ హైకోర్టు జడ్జి పద్మా కస్తగిర్ గారు, ఇంకా కొందరు యూనివర్సిటీ అధ్యాపకులు కూడా ఉన్నారు. ఒక రోజు సాయంకాలం స్వామికి ఒక చర్చ అనండి, లేక డిబేట్ అనండి, జరపాలనిపించింది కాబోలు. “సృష్టిలో స్త్రీలు గొప్పా? లేక పురుషులు గొప్పా?” అనే విషయంపైనే డిబేట్/ వాద ప్రతివాదాలు ఇరుపక్షాల మధ్య జరుగవలసి ఉన్నది. నేను, నరసింహన్ గారు పురుషాధిక్యతపైన; జయమ్మ, పద్మా కస్తగిర్ గార్లు స్త్రీల పక్షాన మాట్లాడవలసి ఉన్నది.

ఒక్కొక్కరు తమ వాదాన్ని వినిపిస్తుంటే స్వామిని చూడాలి. ఒకప్రక్క వక్తని అభినందిస్తూ, వేరొక ప్రక్క ప్రతిపక్షంవారిని ఎగతొస్తూ పోటాపోటీగా నిర్వహించారు. శ్రీ నరసింహన్ గారు, శ్రీమతి జయమ్మగారు ఇంగ్లీషు సాహిత్యంలో దిట్టలు. మహారచయితలను సునాయాసంగా ఉటంకించగలరు. మగవారి బలహీనత, బాధ్యతా రాహిత్యం, అలసత్వంగురించి జయమ్మగారు దంచేశారు. దానికిదీటుగా నరసింహన్ గారు స్త్రీలకున్న మంకు పట్టుదల, మొండితనం ప్రస్తావిస్తూ సమాధానం చెప్పారు.

ఒకరి తరువాత ఒకరు చెప్పే వాద ప్రతివాదాలను అందరూ ఉత్కంఠభరితంగా వింటున్నారు. స్వామి క్రికెట్ అంపైర్ స్థానంలో, ఒక న్యాయమూర్తి స్థానంలో వింటూ ఇరువర్గాల్ని ప్రోత్సహిస్తున్నారు.

“సంసారాలలో స్త్రీలవల్ల అశాంతి ఏర్పడుతున్నది” అని ఒకరంటే, “పురుషుడు సంసారాన్ని చక్కబెట్టుకోలేక పోతున్నాడు” అన్న సమాధానమొచ్చింది. “స్త్రీలవల్ల యుద్ధాలు వచ్చినవి” అని ఒకరన్నారు. మగవారి బలహీనతే కారణమని జవాబొచ్చింది. “ఎన్నో బాధ్యతలతో ఒకవైపున సతమతమవుతూ ఇంట్లో ఆడవారి ఒత్తిడి తట్టుకోలేక సంఖ్యాపరంగా చూస్తే మగవారిలో గుండె జబ్బులు అధికమ”ని ఒకరన్నారు. “కాదు, చెడు అలవాట్లు మగవారిలో అధికంగా ఉండటంచేతనే వారికి రుగ్మతలు అధికం” అని ఎదురు జవాబు వచ్చింది.

“రామరావణ యుద్ధానికి రామాయణంలో సీత కారణమైంది. మహాభారతంలో కురుక్షేత్ర సంగ్రామానికి ద్రౌపది కారణమైంది. కనుక, స్త్రీలే యుద్ధాలకు కారణం” అని నేనన్నాను. “కాదు, సీతను కోరుకోవటం రావణుని తప్పు. కురుక్షేత్ర యుద్ధానికి కారణం దుర్యోధనుడు ద్రౌపదిని అవమానించటం” అన్న జవాబు వచ్చింది.

“సీత బంగారు లేడిని ఎందుకు కోరుకోవాలి? అది ఆమె తప్పు కాదా? సీతాపహరణమునకు సీతయే కారణం కాదా? భారతంలో దుర్యోధనుని చూసి హేళనగా నవ్వింది ద్రౌపది కాదా? ఆ నవ్వే దుర్యోధనుని పగకు కారణం కాదా?” అని నా వాదనను నేను సమర్థించుకున్నాను.

ఇక తీర్పు చెప్పాల్సిన సమయమొచ్చింది అనుకున్నారు కాబోలు. నన్ను చూసి బాబావారు, “ఇక నీ గ్యాస్ అయిపోయిందా?” అన్నారు. అందరూ పక్కన నవ్వారు.

స్వామి చక్కని సందేశమిచ్చారు: “ద్రౌపది దుర్యోధనుని చూసి నవ్వింది అన్నాడు అనిల్ కుమార్. అది తప్పు. ద్రౌపది మహాపతివ్రత, రాజవంశీయురాలు. అకారణంగా నవ్వే స్వభావం కాదు ఆమెది. శిరస్సానం చేసి శిరోజాలను ఆరబెట్టుకుంటూ అంతఃపురం నుండి బయటకు వస్తున్న ద్రౌపది, అదే సమయంలో హాస్యోక్తులతో పకపక నవ్వుకుంటూ వస్తున్న చెలికత్తెల్ని చూసింది. వారిని చూచి నవ్వింది. కాని, దుర్యోధనుడు అపార్థం చేసుకుని తనను చూసి నవ్వినట్లు భావించాడు. కనుక, ఇందులో ద్రౌపది దోషం ఎంతమాత్రమూ లేదు. పురుషులకంటే స్త్రీలే శక్తిమంతులు, భక్తికి ప్రతీకలు, సంస్కృతికి వారసులు. స్త్రీ సిరిసంపదలకు కారణమైన గృహలక్ష్మి, ఇల్లు

చక్కబెట్టుకునే ఇల్లాలు. స్త్రీలకున్న త్యాగం, ధైర్యం పురుషులకు లేవు. భర్త, బిడ్డలకోసం ప్రాణాలను సైతం త్యాగం చేయటానికి సిద్ధపడే స్త్రీ అసమాన ప్రేమమూర్తి. అందువల్లనే సీతారాములన్నారు, లక్ష్మీనారాయణులన్నారు, పార్వతీ పరమేశ్వరులన్నారు.”

తీర్పు ఇచ్చేశారు భగవాన్. భోజనాలకు లేచాం. నా టేబుల్ దగ్గరకు వచ్చి స్వామి, “ఏమి? బాధగా ఉందా? స్వామి నీ వాదనను కాదన్నాడని అనుకుంటున్నావా?” అన్నారు. “లేదు స్వామీ” అన్నారు. “ఇరుపక్షాల వాదనలు వినాలి. నాణానికి రెండు పార్శ్వములుంటాయి. అలాగే ఇరుపక్షాలవారి విషయాలు తెలియాలి” అంటూ సరదాగా మాట్లాడుతూ స్వామి ముందుకు కదిలారు.

ఇటువంటి సన్నివేశమే ఒకటి మరో సంవత్సరం వేసవిలో మరొకవిధంగా సాగింది. “ఎమ్.ఎస్.సి. (M.Sc.) తరువాత ఏం చేస్తావు?” అని స్వామి ఒక విద్యార్థిని అడిగారు. “మీరు ఏమి చేయమంటే అదే స్వామీ” అన్నాడా విద్యార్థి. “ఏమీ లేదు, ఎమ్.ఆర్.ఎస్ (Mrs.) సంపాదించు” అన్నారు, స్వామి.

ప్రశ్నార్థకంగా ఉన్న అతని ముఖాన్ని చూసి నవ్వుతూ, “ఎమ్.ఆర్.ఎస్ అంటే తెలియదా? అదే, పెళ్ళి చేసుకోరా” అని ఆటపట్టించారు. మళ్ళీ వెంటనే, “ఏరా! పెళ్ళి అంటే సంబరపడిపోతున్నావు. ఏముందిరా? ‘వైఫ్’ అంటే ఎవరనుకుంటున్నావు? Worry Invited For Ever (శాశ్వత వ్యధలను ఆహ్వానించడం) అన్నారు.

అనేకమంది పెద్దలు అక్కడున్నారు. వారి సతీమణులు కూడా ఉన్నారు. ఇక నేను ఆగలేక, “స్వామీ, క్షమించండి. ఈ పిల్లలంతా భక్తుల పిల్లలే. నూటికి తొంభై

వంతులకుపైగా భక్తులు భార్యలవల్లనే స్వామి సన్నిధికి వచ్చారు. వారి ప్రోద్బలంతోనే ఎన్నో సేవాకార్యక్రమాల్లో పాల్గొంటున్నారు. నా మటుకు నేను నా భార్యవలననే మీ సన్నిధికి రాగలిగాను. సమయమంతా సేవలో గడపగల్గుతున్నాను. ఇల్లావాకిలి పట్టించుకోకుండా కాలికి బలపం కట్టుకున్నట్లు రాష్ట్రమంతా తిరగలుగుతున్నాను. నేను కాదు స్వామీ, వృద్ధులైన తన పుట్టింటివారిని, అత్తింటివారిని సేవిస్తూ, పిల్లల బాధ్యత చూసుకుంటున్న నా భార్యయే నన్ను కట్టుకుని ‘వర్రి’ని ఆహ్వానించుకున్నట్లు అయింది. దయచేసి మన్నించండి. సప్త ఋషులు వివాహితులే కదా! స్వామి కట్టించిన కల్యాణ మండపాలు వివాహాది శుభకార్యాలకే కదా!” అనేశాను.

స్వామి దయతో క్షమించి అనుగ్రహ భాషణం గావించారు. ఇల్లాలు, భార్య, గృహలక్ష్మి, సహధర్మచారిణి మొదలైన పదములను వివరిస్తూ, “నీ విషయంలో ‘వైఫ్’ అంటే Worry Invited For Ever కాదులే, Wisdom Invited For Ever (శాశ్వత జ్ఞానమునాహ్వానించడం) అన్నారు. నాకు ఉపశమనం కలిగింది. భగవాన్ విద్యార్థులకు ఇంద్రియ నిగ్రహంయొక్క ఆవశ్యకతను నొక్కిచెప్పటానికే WIFE అనే పదాన్ని Worry Invited For Ever అని నిర్వచించినట్లు నాకు స్పష్టమైంది. మనలోని దుర్గుణాలను, దుర్భావాలను ఖండించే స్వామి కత్తికి రెండు వైపులా పదునుంటుంది. ‘రోగాన్ని’ మాత్రమే కాకుండా ‘రోగి’ని కూడా దృష్టిలో పెట్టుకొని వైద్యం చేసినట్లుగా సమయ సందర్భానుసారం సందేశమిచ్చే భగవాన్ బాబావారి సంభాషణా చతురత సాటిలేనిది.

(సశేషం)

మీ హృదయం కాగితం వంటిది

న్యూస్ పేపరుకు సహజంగా ఎట్టి వాసనా ఉండదు. దానితో పకోడాలు పొట్లం కడితే పకోడా వాసన వేస్తుంది. ఎందు చేపలు పొట్లం కడితే వాటి దుర్గంధమే వస్తుంది. మల్లెపూలు పొట్లం కడితే వాటి సుగంధాన్నే పరిమళిస్తుంది. అలాగే మీ హృదయం కూడా సహజంగా స్వచ్ఛమైన పేపరు వంటిది. మీరెలాంటి భావాలను చేర్చుకుంటారో ఆ భావాల ప్రభావమే కలుగుతుంది. కనుక, దుర్భావాలను దరిచేరనీయక సద్భావములకే మీ హృదయాల్లో చోటివ్వండి. అవి మీలోనూ, మీ సాంగత్యంవల్ల మీ సహచరులలోనూ సత్ప్రవర్తనకు దోహదం చేస్తాయి.

- బాబా

(ధారావాహికం - 34వ భాగం)

సనాతన సారథి, ఏప్రిల్ 2014

ఒక స్ఫటిక లింగమును సృష్టించేరు. ఆ లింగంపై గంధము, కుంకుమ, బిల్వదళములు, అప్పుడే పూజ చేసినట్లు తడితడిగా ఉన్నాయి. ఆ తర్వాత ఆ ఇసుక కుప్పనుండి శిరిడీ సాయి ప్రతిమను, లక్ష్మీ, దుర్గ వెండి విగ్రహములు సృజించేరు. వాటిని ఒక వెండి పళ్ళెములో ఉంచి ఒక భక్తుడు అందరివద్దకు తీసుకువెళ్ళగా వాళ్ళు నమస్కరించుకున్నారు. తరువాత, మూత ఉన్న ఒక వెండి భరిణను, ఉద్ధరణిని భగవాన్ ఇసుకనుండి సృష్టించేరు. అందులో ఉన్న సుగంధభరితమైన మధురమైన అమృతాన్ని హిస్లాప్, కస్తూరి తదితర భక్తులకు, ఇంకా అక్కడ చేరిన గిరిజనులకు ఉద్ధరణితో ప్రసాదించేరు, భగవాన్. అందరికీ పంచేంతవరకు అది అక్షయమవుతూనే ఉంది.

గజేంద్రునికి ఆశీస్సులు

ఒకసారి ఆర్జెంటీనా భక్తుల ముందు ప్రసంగిస్తూ హిస్లాప్ తన అనుభవాన్ని ఈవిధంగా చెప్పేడు, “ఒకసారి బందిపూర్ ఫారెస్ట్లో ఏనుగుల గుంపును చూద్దామని, స్వామితో కలిసి మూడు వ్యాన్లలో ఒక మైదానంలో ఆగి భక్తులం అందరం దిగేము. ఏనుగుల గుంపులు దుమ్ము రేపుతూ, ఘీంకరిస్తూ చాలా దూరంగా వెళుతుండటం చూశాం. మేము అంతకంటే దగ్గరగా వెళ్ళటం ప్రమాదకరమని ఫారెస్ట్ రేంజర్ చెప్పాడు. స్వామి ఆ ఏనుగుల గుంపువైపు కొంచెం ముందుకు నడుస్తున్నారు. ఇంతలోనే ఎలా వచ్చిందో ఒక పెద్ద ఏనుగు పొదలనుండి ఘీంకరిస్తూ మావైపుకు పరుగుపరుగున రాసాగింది. వెంటనే మేమందరం ‘స్వామీ, స్వామీ, వెనక్కి వచ్చేయండి’ అని అరుస్తూ మా కార్లలో కూర్చోబోతున్నాం. స్వామి మాత్రం అలాగే నిలబడ్డారు. ఒంటరిగా వచ్చే ఏనుగు చాలా ప్రమాదకరమైనదని అంతక్రితం రేంజర్ చెప్పాడు. మేము ‘స్వామీ, స్వామీ’ అని అరుస్తూనే ఉన్నాం. పాతిక గజాల దూరంలో వేగం తగ్గించి, ఆ ఏనుగు ఘీంకారం చేసి నెమ్మదిగా అడుగులేస్తూ స్వామి ముందు మోకరిల్లింది. స్వామి దాని శిరస్సును స్పృశించి ఆశీర్వదించేరు. అది వెనక్కి వెళ్ళిపోయేక స్వామి మావైపు తిరిగి “నన్ను ఒక్కణ్ణి వదిలేసి వెళ్ళిపోయేరా!” అన్నారు నవ్వుతూ. ఏం చెప్పాలో

తెలియక ఆ సమయంలో మా నోట మాట రాలేదు. తలలు దించుకున్నాం.”

విలపించిన చీరలు

ఒకసారి ధర్మక్షేత్రలో హిస్లాప్ స్వామితో ఉండగా, అనంతపురం ఉమెన్స్ కాలేజి స్టాఫ్కి, లేడీ డాక్టర్లకి పంచిపెట్టడానికి 100 పట్టుచీరలు తెప్పించేరు. రంగులు ముదురుగా ఉన్నాయని అందులో నాలుగు చీరలు ప్రక్కన పెట్టి, 96 చీరలు మాత్రమే సెలెక్ట్ చేసేరు. సాయంత్రం భజన అయింతర్వాత మేడపైన గదిలో బేబుల్మీద ఉన్న ఆ నాలుగు చీరల అంచులనుండి నీటి చుక్కలు పడుతూ ఉండటం హిస్లాప్ చూసి స్వామికి చెప్పేడు. స్వామి అది చూసి, “పాపం! వాటిని నేను సెలెక్ట్ చెయ్యలేదని అవి కన్నీరు కారుస్తున్నాయి” అని వాటిని కూడా సెలెక్ట్ చేసేరు. అందులోనుంచి ఒక చీర తీసి హిస్లాప్కి బహూకరిస్తూ, “ఇది నీ భార్య విక్టోరియాకి ఇవ్వు” అన్నారు.

“నిన్న నన్ను తలుచుకోలేదే!”

హిస్లాప్కి స్వామి ఒక నీలంరాయి పొదిగిన ఉంగరం ఇచ్చేరు. రెండేళ్ళ తరువాత ఆ రాయి పడిపోయింది. ఆ ఉంగరాన్ని త్రాడుతో కట్టి తన మెడలో వేసుకున్నాడు. ఒకసారి వైట్ఫీల్డునుండి రాత్రి బెంగళూరు వెళుతుండగా, ‘హెడ్-ఆన్ కొలీషన్’ అనివార్తమనుకున్న భయంకరమైన కారు ప్రమాదం నుండి ఎలా బయటపడ్డాడో తనకే తెలియదు. మర్నాడు బాబావారి దర్శనంకోసం వైట్ఫీల్డు వెళ్ళినప్పుడు, ఆ సాయంత్రం మాటల సందర్భంలో, “ఏమిటి నీ మెడలో తగిలించుకున్నావు?” అని బాబా అడిగితే రాయి పడిపోయిన ఉంగరం అని చెప్పేడు. “అలా వేళ్లాడేసుకోవటం ఎందుకు?” అని అడిగితే, “స్వామి ఇచ్చిన ఉంగరం రాయి పడిపోయిందని నిర్లక్ష్యం చెయ్య గలనా! అది నాకు సర్వదా రక్ష. దాన్ని ధరించి ఉండటం వల్ల ఎట్టి క్లిష్టపరిస్థితిలోనైనా స్వామిని తలుచుకుంటాను” అన్నాడు. “మరి నిన్న రాత్రి అంత ఘోరమైన కారు ప్రమాదం జరుగబోతున్న సమయంలో కూడా నన్ను తలుచుకోలేదే” అన్నారు స్వామి, చిరునవ్వులు చిందిస్తూ. హిస్లాప్ ఆశ్చర్యచకితుడై సర్వవ్యాపియైన స్వామి తనను

రక్షించినట్లు గ్రహించి, కృతజ్ఞతతో నమస్కరిస్తూ తల దించుకున్నాడు. స్వామి ఆ ఉంగరాన్ని తీసుకుని నోటితో ఊది మరో క్రొత్త ఉంగరంగా మార్చి అతని వ్రేలికి పెట్టారు.

చారిత్రాత్మక అద్భుత సంఘటన

శిరిడీ సాయి, పర్తి సాయి అవతారమూర్తులగువారిని దర్శించి ఆశీస్సులు పొందిన ప్రఖ్యాత గాత్ర సంగీత విద్వాంసురాలు 'పద్మవిభూషణ్' హీరాబాయి బరోడ్కర్. ఆమె తండ్రి కరీమ్ ఖాన్ బరోడా మహారాజు ఆస్థాన సంగీత విద్వాంసులు. 1911లో ఆమె తన తండ్రి వెంట ఉండి రైలు ప్రయాణం చేస్తూ ఉండగా జ్వరం వచ్చి అది తీవ్రమై స్పృహ తప్పిపోయింది. అప్పుడు ఆమె వయస్సు ఆరు సంవత్సరాలు. తండ్రికి దిక్కుతోచక కోపర్గావ్ స్టేషనులో దిగిపోయి, మృత్యుముఖంలో ఉన్న తన కుమార్తెకు వైద్యసహాయంకోసం అన్వేషిస్తుండగా, అతడి ఆందోళన చూసి కొందరు పెద్దలు, అక్కడ ఏ వైద్య సహాయమూ లభించదని, దగ్గరలోనే ఉన్న శిరిడీ గ్రామంలో సాయిబాబాని ఆశ్రయించమని సలహా ఇచ్చేరు. గత్యంతరం లేక శిరిడీ వెళ్ళి వేపచెట్టు నీడన కూర్చున్న బాబాని దర్శించేడు. సర్వజ్ఞులైన బాబా, “భయపడకు. నీ బిడ్డ మరణించదు” అని ధైర్యం చెప్పి ఆ బిడ్డను తన ఒళ్ళో పడుకోబెట్టుకొని ఊదీ ప్రసాదం కొంచెం నోట్లో వేసి కొంత వంటి మీద రాశారు. జ్వరం తగ్గిపోయింది.

మరో రెండు రోజులు హీరాబాయి, తండ్రి, అతని పరివారం శిరిడీలో ఉండి, బాబా ఆశీస్సులు పొందారు. ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళినప్పటినుండీ ఆమె శిరిడీ సాయిని దైవస్వరూపునిగా ఆరాధిస్తూ వచ్చింది. కాలక్రమేణా ఆ శిరిడీ సాయియే పుట్టపర్తిలో సత్యసాయిగా అవతరించేరన్న వార్తలు, ప్రకటనలు, వారి మహిమలు ఆసక్తిగా విని, వారియెడల భక్తి కలిగి, వారిని దర్శించాలని కోరిక కలిగినా అందుకు అవకాశం కలగలేదు. ఎట్టకేలకు ఆమె ఎదురు చూసిన సదవకాశం 1965లో లభించింది.

1965లో, పూనాలో, ఆమె 60వ జన్మదినోత్సవం అత్యంత వైభవంగా జరగాలని, ఆమె అభిమానులు

దేశవ్యాప్తంగా ఉన్న ప్రఖ్యాత సంగీత విద్వాంసులను, తదితర ప్రముఖులను ఆహ్వానించి పెద్ద ఎత్తున ఆమెకు సన్మాన సభ ఏర్పాటు చేశారు. అదే సమయంలో భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు బొంబాయి (ముంబై)లో ఉండటంచేత వారికి జరిపే స్వాగతోత్సవం సందర్భంగా, కార్యక్రమం హీరాబాయిగారిని బొంబాయి వచ్చి స్వామి సన్నిధిలో సంగీత కచేరీ చేయమని ఆహ్వానించేరు. ఆ కార్యక్రమం సరిగ్గా ఆమె జన్మదినోత్సవంనాడే! తన బంధుమిత్రులు, అభిమానులు ఎంత బ్రతిమాలినా ఆమె లెక్కచెయ్యకుండా బొంబాయి వెళ్ళి నిర్ణీత సమయంలో ఆమె తన గంధర్వగానంతో సభాసదుల ప్రశంసల నందుకుంది. ఆనాడు స్వామి ఆమెను ఆశీర్వదించే సమయంలో చిరునవ్వుతో, “నువ్వు నన్ను ఇదివరకే దర్శించేవు కదా” అనగానే పూర్వావతార విశేషాల జ్ఞాపకాలతో ఆమె ఆనంద తన్మయత్వం పొందింది. తన జన్మ చరితార్థమైనట్లు భావించింది.

స్వామి భక్తులకు పెట్టే పరీక్షలెంత తీవ్రమైన మానసిక సంక్షోభం సృష్టిస్తాయో, ఆ పరీక్షలకు తట్టుకునే చిత్తస్థైర్యానికి కావల్సిన అచంచల భక్తి, శరణాగతి తత్త్వ శక్తికి ఈ క్రింది సంఘటన తార్కాణం.

1974లో న్యూఢిల్లీలో పార్లమెంటు భవన సభాస్థలిపైన అంతర్జాతీయ స్థాయిలో దేశ విదేశీ ప్రముఖుల సమక్షంలో గానకచేరీ చేయవలసినదిగా ప్రభుత్వం తరపున హీరాబాయిని ఆహ్వానించి ఆమెను సమ్మతి తెల్పుమన్నారు. ఆమె తప్పక వస్తానని ధ్రువపరుస్తూ పత్రం రాసింది. సరిగ్గా ఆ కార్యక్రమం జరగవలసిన రోజునే ప్రశాంతి నిలయంలో సంగీత కచేరీ చేయవలసినదిగా స్వామివద్ద నుండి ఆశీర్వాదమైన ఆహ్వానం వచ్చింది. ఈ ఆహ్వానం అవ్యవధిగా అందింది. తన కచేరీ రద్దు చేసి తన స్థానంలో మరో కళాకారిణిని ఏర్పాటు చేసుకునే వ్యవధి ప్రభుత్వ యంత్రాంగానికి లేదు. పార్లమెంటు భవనంలో ఆరోజున తాను కచేరీ చేయకపోతే ప్రభుత్వ అగ్రహానికి గురికావడం, తత్ఫలితంగా తీవ్రమైన పరిణామాలను ఎదుర్కోవలసి రావడం ఖాయం. మరి న్యూఢిల్లీ వెడితే యిటు భగవానుని అనుగ్రహానికి దూరం కావలసివస్తుంది.

ఈ సందిగ్ధావస్థలో ఎవరి సలహా సంప్రదింపులు, సహాయం అర్థించగలదు! తనే నిర్ణయించుకోవాలి. అంతే! భగవానునిమీద భారం వేసి ప్రభుత్వాధికారులకు మాట మాత్రం కూడా తెలియజెయ్యకుండా, బంధుమిత్రులు ఎన్ని విధాల హెచ్చరించినా లెక్కచెయ్యకుండా ప్రశాంతి నిలయం బయల్దేరి వెళ్లింది. స్వామి ఆశీస్సులు అందుకుంది.

భక్తిపారవశ్యంతో పాడింది. సభాసదుల ప్రశంసల వెల్లువ నందుకుంది. స్వామి ఇంటర్వ్యూ ఇచ్చేరు. ఆ దివ్య ప్రేమామృతరసం గ్రోలుతూ తనను తాను మరచింది. తను ఏ పరిస్థితుల్లో తెగించి వచ్చిందో స్వామికి విన్నవించలేదు. మరో రెండు రోజులక్కడే ఉండి తిరిగి వచ్చింది. తను పూనా చేరిన రెండు రోజులకు పార్లమెంటు సెక్రెటరీ నుండి రిజిస్టర్డ్ కవరు వచ్చింది. అది ఆనాడు పార్లమెంటు భవనంలో అంతర్జాతీయ సదస్సులో ప్రదర్శించిన సంగీత కళాకౌశలానికి ప్రశంసాపత్రం, దానితోబాటు దానికి తగిన పారితోషికం తాలూకు చెక్కు. నిర్ఘాంతపోయింది. తాను కాలదన్నిన కార్యక్రమానికి పారితోషికమా! ప్రశంసలా!

ఆమె తిరిగి పంపించేసిన చెక్కు ప్రదర్శనలో పాల్గొనలేకపోయినందుకు క్షమాపణ ఉన్న జాబు చూసి నిర్ఘాంతపోయిన ప్రభుత్వాధికారి, “మీరు కచేరీ చెయ్యకపోవడమేమిటి! బ్రహ్మాండంగా చేశారు. దేశదేశాల నుంచి వచ్చి విని మెచ్చుకున్న ఎందరో ప్రముఖులు ప్రత్యక్ష సాక్షులు” అని ఫోనులో విశదపరచి తిరిగి ఆమెకు చెక్కు పంపించేశాడు. అప్పటికి జ్ఞానోదయమైంది హీరాబాయికి - స్వామి అదే నిర్ణీత సమయంలో అక్కడ తన బదులు గానకచేరీ చేసి, తన గౌరవం దక్కించేరని. సర్వమూ తానే అయ్యి అక్కడా ఇక్కడా ఒకే సమయంలో ఉండటం, ఏ రూపంలో కావాలనుకుంటే ఆ రూపంలో, ఎన్ని రూపాల్లో కావాలంటే అన్ని రూపాల్లో ప్రత్యక్షమై భక్త రక్షణ చెయ్యడం సాయికృష్ణునికి కొత్తేమీ కాదు.

(సశేషం)

-----//-----

SRI SATHYA SAI GENERAL HOSPITAL

Prasanthi Nilayam -515134

Email: hrgmh@sssihms.org.in, Phone 08555-287256, Fax 08555-289409

Applications are invited for the following post:

Department of Dietary : Post of Dietary Technician

Qualification : B Sc (Home Science/Food & Nutrition). Desirable Experience in the line/preferably in a large teaching hospital.

Apply to the Medical Superintendent, Sri Sathya Sai General Hospital, Prasanthi Nilayam, with full Bio-data and a photograph immediately.

Medical Superintendent

చైతన్యుల నూతన సంవత్సర వేడుకలు

సింగపూర్, హంకాంగ్, మలేషియా, థాయిలాండ్, తైవాన్, ఇండోనేషియా, ఆస్ట్రేలియా, సౌత్ ఆఫ్రికా, యు.ఎస్.ఎ., జపాన్, బ్రెజిల్, రష్యా, ఇటలీ దేశాలలోని చైనా సంతతివారు 2014 ఫిబ్రవరి 6వ తేదీన ప్రశాంతి నిలయంలో నూతన సంవత్సర వేడుకలను జరుపుకున్నారు. వసంతోత్సవముగా ప్రాచుర్యములో ఉన్న చైతన్యుల నూతన సంవత్సర వేడుకలు పక్షం రోజులపాటు జరగటం ఆనవాయితీ. ఈ నూతన సంవత్సరానికి అశ్వం సంకేతం. అశ్వం శక్తిని, సామర్థ్యాన్ని సూచిస్తుంది. గత 17 సంవత్సరాలుగా వివిధ దేశాలనుండి చైనా సంతతివారు ప్రశాంతి నిలయానికి వచ్చి వారి నూతన సంవత్సర వేడుకలను స్వామి సన్నిధిలో జరుపుకుంటున్నారు.

ఫిబ్రవరి 6వ తేదీన సాయంవేళలో అంతర్జాతీయ సాయి సంస్థల 4వ జోన్ చైర్మన్ డా॥ వి.కె. రవీంద్రన్, నూతన సంవత్సర వేడుకల కోఆర్డినేటర్ బిల్లీ ఫాంగ్ జ్యోతి ప్రజ్వలన చేసి కార్యక్రమాలను ప్రారంభించారు. మలేషియా, ఇండోనేషియాలనుంచి వచ్చిన బాలలు చైనా సంప్రదాయాన్ని అనుసరించి వివిధ ఆహార పదార్థాలను స్వామికి నివేదించారు. 'క్వాన్ ఇన్' మంత్రాన్ని పఠించారు. ఈ మంత్రంద్వారా దయకు, ప్రేమకు ప్రతీక అయిన దేవతామూర్తిని చైతన్యులు ఆరాధిస్తారు. తదుపరి శ్రీ బిల్లీ ఫాంగ్ ఈ నూతన సంవత్సరంయొక్క విశిష్టతను వివరించారు. భగవాన్ బాబా, వారి దివ్యప్రబోధములనే అపురూపమైన కాసుకను మానవాళికి అందించారు అన్నారు.

శ్రీ కృష్ణ పుత్ర 'క్వాన్ ఇన్' మంత్రముయొక్క విశిష్టతను తెలియజేశారు. స్వామిపట్ల విశ్వాసము కలిగినప్పటినుండి అంచెలంచెలుగా జరిగిన తన ఆధ్యాత్మిక పురోగతిని వివరించారు. బౌద్ధ మతావలంబీకులు మాతృభావనతో చేసే భగవదారాధనను విపులీకరించారు. అనంతరం చైనా సంతతికి చెందిన సాయి భక్తులు చైనా భాషలో, సంస్కృతములో, ఇంగ్లీషులో భక్తిగీతాలను ఆలపించారు.

'కన్ఘ్వాషియన్' జీవిత చరిత్ర - నాటిక

చైతన్యుల నూతన సంవత్సర వేడుకలలో భాగముగా ఫిబ్రవరి 7వ తేదీన సాయికుల్వంత్ హాలులో సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను సమర్పించారు. ముందుగా మలేషియా సాయి భక్తులు విశ్వమానవ సౌభ్రాతృత్వాన్ని ఆకాంక్షిస్తూ గానం చేశారు. 'అఖండ జ్యోతి జలావో సాయి మన్ మందిర్ మే' పాటతో క్వయర్ను ముగించారు.

అనంతరం డా॥ వి.కె. రవీంద్రన్ సభాసదులకు చైతన్యుల నూతన సంవత్సర శుభాకాంక్షలను తెలియజేశారు. మలేషియానుండి వచ్చిన శ్రీ యాంగ్ను పరిచయం చేశారు. శ్రీ యాంగ్ మలేషియా సాయిసంస్థల అధ్యక్షులు. వారు 'చైతన్యుల సంస్కృతీ సంప్రదాయములు' అన్న అంశముపై ప్రసంగించారు. వీరు 1994లో ప్రప్రథమంగా స్వామిని దర్శించుకున్నారు. స్వామి ప్రబోధములను ఉటంకిస్తూ మనము స్వామి ఆదేశాలను పాటిస్తే, మన జీవితాలను వారితో అనుసంధానిస్తే మన మనస్సు స్వామి అధీనములోకి వెళుతుంది, మనలో దివ్య పరివర్తన కలుగుతుంది అన్నారు. వివిధ ప్రచురణలద్వారా సాయి సందేశాలను జన బాహుళ్యములోకి తీసుకు వెళ్ళడానికి మలేషియా సాయి సంస్థలు చేస్తున్న కృషిని వివరించారు. వీరి ప్రసంగానంతరం ఇండోనేషియాలో యూత్ వికాస్ పేరుతో వివిధ సేవాకార్యక్రమాలు చేపడుతున్న సాయి యువత సభ్యులు చైనా తత్వవేత్త కన్ఘ్వాషియన్ జీవిత చరిత్ర నాటికను సమర్పించారు.

2500 సంవత్సరాల క్రితం జీవించిన కన్ఘ్వాషియన్ జనులలో ధర్మాచరణను, ఆధ్యాత్మిక స్ఫూర్తిని పెంపొందించటానికి కృషి చేశారు. ఈ తత్వవేత్తయొక్క ప్రబోధములను ప్రస్తావిస్తూ, భగవాన్ మానవాళి

అభ్యున్నతికై సూచించిన నవసూత్ర నియమావళిని తెలియజేయటం ఈ నాటిక ప్రధాన లక్ష్యం. చైనా నాగరికతలో కన్ఫ్యూషియస్ తీసుకువచ్చిన మార్పు ఈ నాటికలో మరొక అంశం. ఈ ప్రయత్నములో కన్ఫ్యూషియస్ కొందరు సంకుచిత స్వభావుల అసూయా ద్వేషాల కారణముగా దేశ బహిష్కరణకు గురి కావలసి వస్తుంది. అయితే, ఆయన విస్తృతముగా పర్యటించి తన సందేశాలద్వారా ప్రజలలో మార్పు తీసుకురావటానికి నిర్విరామముగా కృషి చేస్తారు. క్రమక్రమేణా చైనా ప్రజల హృదయాలలో తత్వవేత్తగా, జ్ఞానిగా సుస్థిర స్థానం సాధిస్తారు.

నల దమయంతి - నాటిక

తమిళనాడుయందలి ఊటీ జిల్లా సాయి భక్తులు వారి మూడు రోజుల పర్తియాత్రలో భాగముగా ఫిబ్రవరి 21వ తేదీన సాయం సమయంలో 'నల దమయంతి' నాటికను సమర్పించారు. తెలుగులో ప్రదర్శించిన ఈ నాటికలో అయోధ్యరాజు అయిన నలుడు సోదరుని కుతంత్రానికి గురి అయి పాచికల ఆటలో రాజ్యాన్ని కోల్పోతాడు. నల దమయంతుల వివాహం, నలుడు రాజ్యభ్రష్టుడై 12 సంవత్సరాలు అనేక బాధలు పడటం, నల దమయంతుల ఎడబాటు, వారి పునః సమాగమము, నలుడు తిరిగి తన రాజ్యాన్ని దక్కించుకోవడం ఈ నాటికలో ప్రధానాంశాలు. ఒకమారు ఒక ఋషి రాజభవనానికి వచ్చి ధర్మమూర్తి అయిన నలుడు 12 సంవత్సరాలు కష్టాల పాలు కావటానికి గల కారణం వివరిస్తాడు. పూర్వజన్మలో కూడా నల దమయంతులు భార్యాభర్తలే, రాజకుటుంబీకులే. రాజైన నలుడు సత్యసంధుడైన ఒక ఋషికి అకారణముగా కారాగార శిక్ష విధిస్తాడు. ఆ పాపఫలమే ఈ జన్మలో అనుభవించవలసివచ్చిందని ఆ ఋషి నలునికి తెలియ జేస్తాడు.

సత్యర్మలు సత్ఫలితాలను, దుష్కర్మలు దుష్ఫలితాలను ఇవ్వక తప్పదు. వేప విత్తును నాటి తియ్యని మామిడి ఫలాలు కావాలంటే రావు. ఎట్టి విత్తో అట్టి చెట్టు, ఎట్టి తిండో అట్టి త్రేపు అన్న భగవాన్ బాబావారి వాక్యాలను ఈ నాటిక మరొక్కమారు ప్రస్ఫుటముగా తెలియజేసింది.

సేవాంజలి - నాటిక

అదిలాబాద్ జిల్లానుండి వచ్చిన వందలాది సాయి భక్తులు మూడు రోజులపాటు ప్రశాంతి నిలయంలో విడిది చేసి ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలలో పాల్గొన్నారు. ఫిబ్రవరి 22వ తేదీన వీరు 'సేవాంజలి' నాటికను సమర్పించారు. శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలు ప్రపంచ మానవాళికి అందిస్తున్న సేవలయొక్క విశిష్టతను, పవిత్రతను తెలియజేయటం ఈ నాటిక లక్ష్యం. నిస్వార్థమైన, ప్రేమాస్పదమైన సేవ - ఆ సేవ చేసే వ్యక్తియొక్క ఆధ్యాత్మిక ప్రగతికి తోడ్పడుతుందన్న సూత్రముపై శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలు పనిచేస్తున్నాయని ఈ నాటిక సందేశం. వృష్టి స్థాయిలో ప్రారంభమైన పరివర్తన సమష్టి స్థాయికి విస్తరించాలన్న స్వామి సందేశం ఈ నాటికలో మరొక అంశం. స్వామి ప్రబోధములకు అనుగుణముగా వర్తిస్తే లక్ష్యాన్ని తప్పక సాధించగలమని ఈ నాటిక తెలియజేస్తున్నది.

మహాశివరాత్రి

ఫిబ్రవరి 28వ తేదీన ఉదయం మహాశివరాత్రి పర్వదినాన్ని పురస్కరించుకొని సాయికుల్యవత్ హాలులో శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ విద్యార్థులు తమ వ్యాఖ్యాన సహిత సంకీర్తనారవళితో భక్తులను అలరించారు. ఆ రోజు సాయంకాలము గం 4 లకు సాయీశ్వర లింగాన్ని భజన మందిరము నుండి చక్కగా అలంకరించిన పల్లకీలో వేదమంత్రాలతో ఊరేగింపుగా తీసుకొని వచ్చి సాయి కుల్యవత్ హాలులో వేదపండితులు మహారుద్రాభిషేకాన్ని నిర్వహించారు. ఈ మహారుద్రాభిషేకములో పాలు, పెరుగు, ఘృతము, తేనె, పంచదార, పండ్లు, కొబ్బరి నీరు, పూలు, అక్షింతలు, చందనం, విభూతి, బిల్వపత్రాలు, చెఱకురసం, రుద్రాక్షలు, దర్బలు, బంగారం, పసుపు, కుంకుమలను వినియోగించారు. ఒక్కొక్క పదార్థముతో అభిషేకించిన అనంతరం లఘు హారతిని ఇచ్చారు. రుద్రాన్ని, సమకాన్ని పఠించారు. తదుపరి భగవాన్ బాబావారి ప్రసంగ పాఠాన్ని ప్రసారం చేశారు. ఈ సందేశములో భగవాన్ సత్సంగముయొక్క విశిష్టతను వివరించారు. ఏకాత్మభావమే సత్సంగముయొక్క లక్ష్య మన్నారు. తమ దివ్యోపన్యాసములో చివరగా 'సత్యం జ్ఞాన

మనంతం బ్రహ్మ' అని భగవాన్ పాడిన పాటతో అఖండ భజన ప్రారంభమైంది. భజన జరిగే సమయంలో అభిషేక తీర్థాన్ని భక్తులపై సంప్రోక్షించారు.

మార్చి 1వ తేదీన ఉదయం గం 6 లకు భగవాన్ బాబావారి దివ్యస్వరములో 'ఓం శివాయ ఓం శివాయ', 'సుబ్రహ్మణ్యం సుబ్రహ్మణ్యం' పాటలతో అఖండ భజన ముగిసింది. అనంతరం భక్తులు ప్రసాదాన్ని స్వీకరించారు.

హమారా బంధన్ - నాటిక

2014 మార్చి 1వ తేదీన సాయంవేళలో ముద్దేనహళ్ళి క్యాంపస్ లో అండర్ గ్రాడ్యుయేట్ కోర్సులను పూర్తి చేసుకుంటున్న విద్యార్థులు భగవాన్ కి కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటూ 'హమారా బంధన్' నాటికను ప్రదర్శించారు. ఈ నాటికలో ఆదర్శవంతమైన జీవితాన్ని గడుపుతూ సమాజములో మార్పును తీసుకురావడానికి ముగ్గురు యువకులు కృషి చేస్తారు. ఒకరు మంచి మందులను తయారుచేసి, తక్కువ ధరకే వ్యాధిగ్రస్తులకు అందించాలనే కృత నిశ్చయముతో కృషి చేస్తున్న మందుల కంపెనీ ఉద్యోగి రాఘవన్. రెండవ వ్యక్తి ఉచితముగా విద్యను అందించాలనే లక్ష్యముతో పాఠశాలను స్థాపించిన శ్రీనాథ్. ఇక వైద్యవృత్తిలో ఉన్న శ్యామ్ రూ॥ 10 మాత్రమే తీసుకొని రోగులకు సేవ చేస్తూ ఉంటాడు. ఈ ముగ్గురినీ ఒక పాత్రికేయుడు కలువగా తమకు భగవంతుడే గురువనీ, స్ఫూర్తినందిస్తున్నారని చెబుతారు. ఆ పాత్రికేయుడు ఒకమారు డా॥ శ్యామ్ తో కలిసి ప్రశాంతి నిలయానికి రాగా కాకతాళీయముగా రాఘవన్ ను, శ్రీనాథ్ ను కలుస్తారు. వీరందరికీ స్ఫూర్తినిచ్చిన సద్గురువు, జగద్గురువు ఒక్కరే, భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారే అని తెలుసుకొని సంభ్రమానికి గురి అవుతారు. బృందగానంతో ఈ నాటిక ముగుస్తుంది.

సంకీర్తన

శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయం, అనంతపురం క్యాంపస్ లో వివిధ కోర్సులలో చివరి సంవత్సరం చదువుతున్న విద్యార్థినులు స్వామికి కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటూ సాయికుల్యంత్ హాలులో మార్చి 2వ తేదీన సంకీర్తన చేశారు. మధ్యమధ్య వ్యాఖ్యానం చేస్తూ,

సాయిమాతకు, వారికి మధ్యగల దివ్యానుబంధాన్ని తెలియజేశారు. 'కనులే వెతికే', 'సాయిమా', 'సాయి సత్యం' పాటలు భక్తులను ఉత్తేజపరిచాయి. 'తూ ప్యార్ కా సాగర్ హై' పాట స్వామివారి అనంతమైన ప్రేమకు విద్యార్థినుల ప్రతిస్పందన. ఆనాటి కార్యక్రమములో చివరిగా భగవాన్ బాబావారి దివ్య స్వరములో 'ప్రేమ ముదిత మనసె కహో రామ రామ రామ్' పాటను వినిపించారు.

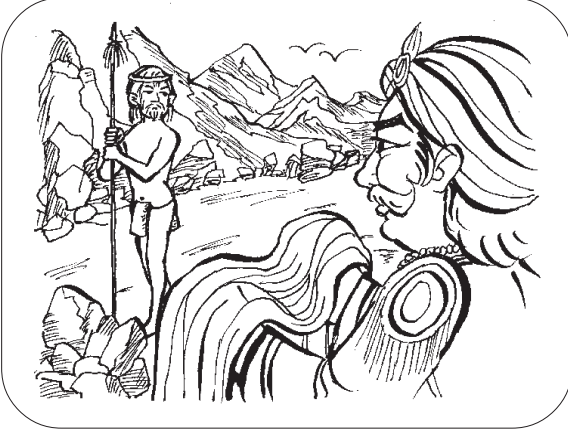
శ్రీ సత్యసాయి విద్యావాహిని వార్షిక సమావేశం

శ్రీ సత్యసాయి విద్యావాహిని సమన్వయకర్తల రెండవ వార్షిక సమావేశములో భాగముగా సాయికుల్యంత్ హాలులో విద్యావాహిని పాఠశాలల బాలలు ఫిబ్రవరి 8, 9 తేదీలలో సాయం సమయంలో చక్కని సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను స్వామివారి దివ్యచరణారవిందములచెంత సమర్పించారు. ఫిబ్రవరి 8వ తేదీన తిరువత్తియూర్, చెన్నై శ్రీ సత్యసాయి విద్యావిహార్ బాలలు 'ప్రదోషకాలే శివా' ఇతివృత్తం ఆధారంగా నర్తించారు. ఈ కార్యక్రమానంతరం శ్రీ సత్యసాయి విద్యావిహార్, మూసాపేట్, హైదరాబాద్ బాలలు దీపాలను, ప్లకార్డులను ధరించి నృత్యాన్ని ప్రదర్శించారు.

ఫిబ్రవరి 9వ తేదీన కర్ణాటక రాష్ట్ర ఉత్తర కన్నడ జిల్లా సిద్ధాపూర్ లో ఉన్న ప్రశాంతి ఇంగ్లీషు మీడియం న్యూ హైస్కూల్ 7, 8, 9 తరగతుల బాలికలు సమర్పించిన నృత్య ప్రదర్శనకు 'దేవీ మాహాత్మ్యం' ప్రధానాంశం. ఈ ప్రదర్శనలో గణపతి స్తుతి, అష్టలక్ష్మీ స్తుతి, దశావతార విశేషాలు చోటుచేసుకున్నాయి. అనంతరం తమిళనాడు, కృష్ణగిరి జిల్లా రామాపురం కుందరపల్లియందలి శ్రీ సత్యసాయి మెట్రీక్యులేషన్ స్కూలు బాలలు 'విద్యాన్వేషణ' నాటికను ప్రదర్శించారు. విద్యయొక్క పరమావధిని తెలియజేయటం ఈ నాటిక లక్ష్యం. అనంతరం ఆంధ్రప్రదేశ్, గుంటూరు జిల్లా మాచెర్ల పట్టణమందలి శ్రీ సత్యసాయి విద్యావిహార్ 5, 6, 7 తరగతుల బాలికలు కూచిపూడి నృత్యాన్ని పూజాపుష్పంగా స్వామివారి దివ్య చరణాలచెంత అర్పించారు. ఈ నృత్య ప్రదర్శనలో 'మహాగణపతిం', 'బాలగోపాల తరంగం', 'పలుకే బంగార మాయెనా' కీర్తనలకు అనుగుణముగా నర్తించారు.

- బివి చతుర్వేద

ఎవరు పేదవాడు?

ఒక రాజు తన రాజ్యమును విస్తరింపచేయాలనే ఉద్దేశ్యంతో, ఒక పెద్ద సైన్యాన్ని సిద్ధం చేసుకొని పొరుగు రాజ్యం మీదికి దండెత్తి బయలుదేరాడు. మార్గమధ్యంలో వారందరూ కొంతసేపు విశ్రాంతి తీసుకొనవలసి వచ్చింది. వారప్పటికి ఒక కొండ ప్రాంతంలో ఉన్నారు. బాగా చలి గాలి వీస్తున్నది. రాజు అటూ యిటూ పచార్లు చేస్తూ, కొండపైన ఉన్న ఒక మనిషిని చూశాడు. అతనెవరో తెలుసుకోవాలనే కుతూహలం కలిగి కొండపైకి వెళ్ళాడు.

ఆ వ్యక్తి కౌశీనమును మాత్రమే ధరించి ఉన్నాడు. రాజు అతనిని చూసి, “పాపం! అతడు చలితో ఎంతో బాధపడుతున్నాడు” అని అనుకుంటూ, తాను కప్పుకున్న కాశ్మీరు శాలువను, పై అంగీని తీసి అతనికి అందించాడు.

అప్పుడా వ్యక్తి రాజుతో, “అయ్యా! నాకు నా శరీరమును రక్షించే ఒక తొడుగు ఉంది. నేను పుట్టినప్పటినుండి అది నన్ను అంటిపెట్టుకొని ఉంది. నేను మరణించేదాక నన్ను అంటిపెట్టుకొని ఉంటుంది” అన్నాడు.

రాజు వెంటనే ఆశ్చర్యంతో, “తొడుగా? ఏదీ? ఎక్కడా కనిపించటం లేదే?” అని ప్రశ్నించాడు.

దానికతడు తన శరీరము మీది చర్మమును చూపుతూ, “ఇదే ఆ తొడుగు. భగవంతుడు ప్రసాదించిన తొడుగు. మీ శాలువను, అంగీని నాకంటే పేదవానికి ఇవ్వండి” అన్నాడు.

దానికి రాజు, “నీకన్న పేదవారున్నారా?! ఎక్కడ ఉంటారు?” అని ప్రశ్నించాడు.

ఆ వ్యక్తి “అది సరే! మీరిప్పుడు ఎక్కడికి వెళ్తున్నారు? ఏ కార్యము నిమిత్తమై వెళ్తున్నారు?” అని ప్రశ్నించాడు.

“నా పొరుగు రాజ్యం మీద యుద్ధంచేసి, దానిని నా రాజ్యంలో కలుపుకోవాలని సర్వసన్నాహములతో వెళ్తున్నాను” అన్నాడు రాజు. దానికతడు, “రాజా! కొన్ని చదరపుమైళ్ళ భూమిని నీ స్వాధీనం చేసుకోవాలని కొన్ని వేలమంది సైనికుల మరణానికి కారకుడవుతున్నావు; నీ ప్రాణముల నర్పించుటకు సిద్ధముగా ఉన్నావు. దీనికి కారణం ఆశయే కదా! ఉన్నదానితో తృప్తిపడక యింకా ఏదో

కావాలని తాపత్రయపడుతున్న నీవే అందరికంటే పేదవాడివి. ఆ శాలువ, అంగీ నాకంటే నీకే అవసరం” అన్నాడు.

రాజుకి కనువిప్పు కలిగింది. ‘తృప్తి లేనివాడే కడు పేదవాడు’ అని తెలుసుకొని తన సైన్యాన్ని తన రాజ్యానికి మరలించాడు.

- బాబా

చిత్రరచన: భావరాజు వెంకట సత్యమూర్తి

Department	Minimum Requisite Qualifications				
	Senior Resident	Junior Consultant	Consultant	Additional Senior Consultant	Senior Consultant
Pay band & Grade Pay	Rs15,600 - 39,100 & Rs 6,600/-	Rs 15,600 - 39,100 & Rs 7,600/-	Rs 37,400 - 67,000 & Rs 8,700	Rs 37,400 - 67,000 & Rs 8,900	Rs 37,400 - 67,000 & Rs 10,000
Starting Pay with current 90% DA	Rs 48,165/-	Rs71,915/-	Rs 1,12,552/-	Rs 1,18,917/-	Rs 1,33,855/-
Cardiology	MBBS+ MD/DNB/DM	Should have passed MD/DNB/DM	Minimum of 4 years of experience post DM/ DNB Cardiology	Minimum 8 years of experience post DM/ DNB Cardiology	Minimum 12 years of experience post DM/ DNB Cardiology
CTVS	MBBS+ MS/DNB/+ DNB/ MCh	Should have passed MS/DNB/MCh CTVS	Minimum of 4 years of experience post MCh/DNB CTVS	Minimum of 8 years of experience post MCh/DNB CTVS	Minimum of 12 years of experience post MCh/DNB CTVS
Urology	MBBS+ MS/DNB/MCh (Genito - Urology)	Should have passed MS/DNB/MCh (Genito - Urology)	Minimum of 4 years of experience post MCh/DNB (Genito - Urology)	Minimum of 8 years of experience post MCh/DNB (Genito-Urology)	Minimum of 12 years of experience post MCh/DNB (Genito-Urology)
Plastic Surgery	MBBS+ MS/DNB/+ DNB/MCh	Should have passed MCh Plastic Surgery	Minimum of 4 years of experience post MCh/DNB (Plastic Surgery)	Minimum of 8 years of experience post MCh/DNB (Plastic Surgery)	Minimum of 12 years of experience post MCh/DNB (Plastic Surgery)
Orthopaedics	MBBS+ MS/DNB (Orthopaedics)	Minimum 3 years of experience post MS/DNB (Orthopaedics)	Minimum of 6 years of experience post MS/DNB (Orthopaedics)	Minimum of 10 years of experience post MS/DNB (Orthopaedics)	Minimum of 14years of experience post MS/DNB (Orthopaedics).
	Senior Resident	Junior Consultant	Consultant	Additional Senior Consultant	Senior Consultant
Pay band & Grade Pay	Rs 15,600 - 39,100 & Rs 6,600/-	Rs 15,600 – 39,100 & Rs 7,600/-	Rs 37,400 - 67,000 & Rs 8,700	Rs 37,400 - 67,000 & Rs 8,900	Rs 37,400 - 67,000 & Rs 10,000
Starting Pay with current 90% DA	Rs 48,165/-	Rs 71,915/-	Rs 1,12,552/-	Rs 1,18,917/-	Rs 1,33,855/-

Anaesthesiology	MBBS+ MD/DNB (Anaes.)	Minimum 3 years of experience post MD/DNB (Anaes.)	Minimum 6 years of experience post MD/DNB (Anaes.)	Minimum 10 years of experience post MD/DNB (Anaes.)	Minimum 14 years of experience post MD/DNB (Anaes.)
Microbiology	MBBS+ MD (Microbiology)	Minimum 3 years of experience post MD (Microbiology)	Minimum 6 years of experience post MD (Microbiology)	Minimum 10 years of experience post MD (Microbiology)	Minimum 14 years of experience post MD (Microbiology)
Radiology	MBBS+ MD (Radiology)	Minimum 3 years of experience post MD / DNB (Radiology)	Minimum 6 years of experience post MD / DNB (Radiology)	Minimum 10 years of experience post MD / DNB (Radiology)	Minimum 14 years of experience post MD / DNB (Radiology)

Completed applications, along with copies of qualifying degrees and experience, Date of Birth proof and 2 passport size photographs may be sent by post to the Director, SSSIHMS-PG, Puttaparthi-515134, Anantapur District, A.P. or through e-mail at humanresourcespg@sssihms.org.in

Candidates may furnish their bio-data on a white paper or in prescribed format that can be downloaded from the website: <http://psg.sssihms.org.in/pages/Careers.htm>). The applicants need to furnish two professional references for cross verification purposes. The institute offers 6th Pay Commission scales to its employees with current DA of 90%, at the starting basic pay, the gross salaries as mentioned in the table above. Deserving candidates may be considered for advanced increments depending on the length of experience in their respective specialisation. We accept applications throughout the year, call eligible candidates for interview and give offer of appointment depending on selection.

- **Director**

Sri Sathya Sai Institute of Higher Medical Sciences

EPIP Area, Whitefield, Bangalore - 560066

Tel.: 080-28511500 Extn. 415 - Fax: 080-28411502 - Email: registrarblr@sssihms.org.in

Sri Sathya Sai Institute of Higher Medical Sciences, Whitefield, Bangalore is offering 4 years course leading to Bachelors degree in Nursing (**for Girl Students only**) and 3 ½ year courses leading to Bachelors degree in Anaesthesia Technology, Cardiac Care Technology, Imaging Technology, Medical Laboratory Technology and Perfusion Technology (**for Girl Students only**).

Applications are invited from candidates who fulfil the eligibility criteria as given below.

Age: Candidates should have completed minimum 17 years and maximum 25 years of age on or before 31st of December in the year of application for admission.

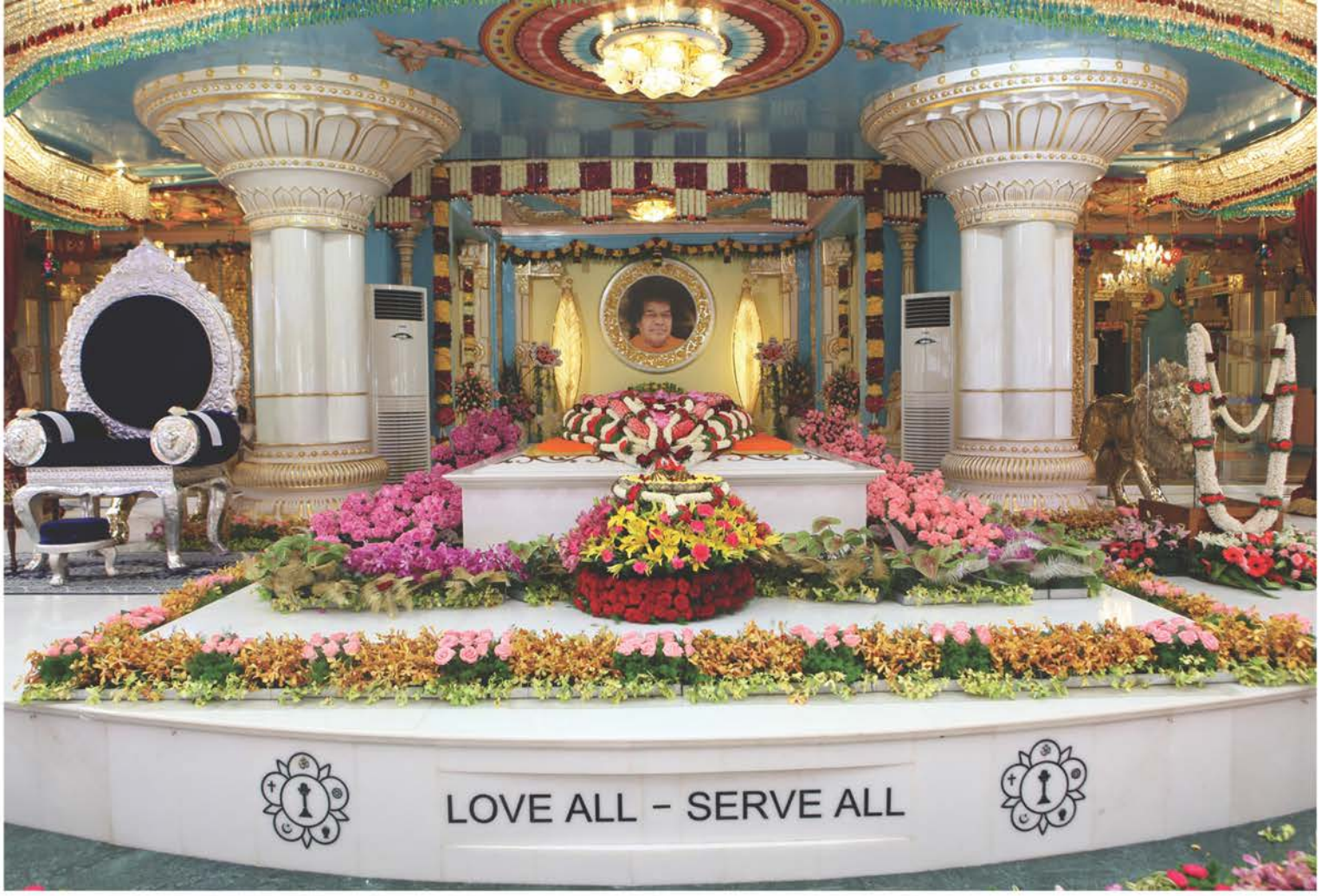
Qualification: 10+2, PUC or any other qualifying examination conducted by Boards / Councils / Intermediate Education established by State Governments / Central Government and recognised as equivalent to two year Pre-University examination by the Rajiv Gandhi University of Health Sciences / Association of Indian Universities (AIU).

Subjects in 10+2/ PUC: Candidates should have passed subjects of Physics, Chemistry, Biology and English (PCBE) individually and must have obtained a minimum of not less than 45% marks put together in all these subjects. **For B.Sc Imaging Technology**, the candidate should have passed Biology, Mathematics, Physics, Chemistry and English with an aggregate of 45%.

Candidates desirous of applying can download the application form from the website and send the same by post. Incomplete applications, applications in a different format and applications not meeting the eligibility criteria will be rejected. The last date for applications will be 30th April 2014. The date of entrance exam will be intimated on hospital website.

For further details log on to www.wfd.sssihms.org.in

- **Director**

‘దీన దుఃఖియోంసే ప్రేమ్ కరో మేరా సాయి ప్రసన్న హోగా’

Date of Publication 23rd March

చైనీయుల నూతన సంవత్సర వేడుకలు

'నల దమయంతి' నాటికలోని ఒక దృశ్యం

'సేవాంజలి' నాటికలోని ఒక దృశ్యం

అందరూ ఆత్మస్వరూపులే!

ఆధునిక చదువులు ఆనాటికానాడు అధ్వానంగా మారిపోతున్నాయి. నీతి నిజాయతీలకు దూరమైన ఈ చదువులలో దొనేషన్లు, లంచగొండితనం, కుల మత భేదాలు, అహంకారము చోటుచేసుకోవడంవల్ల విద్యార్థుల మనసులు కలుషితమైపోతున్నాయి. ఎంత చదువు చదివితే, ఎంత పెద్ద పదవులు లభిస్తే అంత మానసిక కాలుష్యానికి గురి అవుతున్నారు, శాంతి సౌఖ్యాలను పొందలేకపోతున్నారు. కారణమేమిటి? ఈ చదువులవల్ల ఏది తెలుసుకోవాలో అది తెలుసుకోలేకపోవటంవల్ల. అందరిలోనూ ఆత్మస్వరూపుడుగా భగవంతుడున్నాడనే సత్యాన్ని త్రికరణశుద్ధిగా విశ్వసించినప్పుడు, ఈ కాలుష్యం దరిచేరదు. దైవానుగ్రహానికి చేరువవుతారు. జీవిత లక్ష్యం గ్రహించి సుఖశాంతులు పొందుతారు. “నేను ఈ శరీరాన్ని కాను, ఆత్మస్వరూపుడను, అందరూ ఆత్మస్వరూపులే” అన్న ఈ ఒక్క సూక్ష్మ సత్యాన్ని గ్రహిస్తే జీవితంలో సుఖశాంతులు పొందగలరు.

- బాబా

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక \$ 13 లేక £ 9 (విదేశాలకు)
చందా రుసుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరింపబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.